

የባለ ታሪክ ማስታወሻ

በስመ አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ፣ አሜን።

ስቃወመው እና ሳሳድደው የነበረውን እምነት ዛሬ በጽናት እንድመሰክርለት ጸጋውን የሰጠኝ ጌታ እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ። ለእግዚአብሔር አብ እና በመከራችን ወቅት ረድኤቱ ለማይለየን ፣እኔን ትጉቱ ባርያውን ለእናንተ መጽናኛ እሆን ዘንድ ለፈቀደ ለመድኃኒታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ ክብር ምስጋና ይገባል።

ይህንን ሁሉ ያደረገልኝ ስለ በጎ ሥራዬ አይደለም፤ ለእናንተ ድንኳት ሲባል በእኔ ላይ ባደረገው በእግዚአብሔር ጸጋ ምክንያት እንጂ። ዘወትር እግዚአብሔርን አክብራለሁ፣ በእኔ ያደረገውን ድንቅ ሥራውንም አስቡ፣ እኔን ሰው ሰብኮ አልመለሰኝም። እምነቴን ያጠገሁት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ከራሱ ነው። ዛሬም ዘወትርም ክብር ምስጋና ለእርሱ ይሁን፣ አሜን።

ይህንን ምስክርነት የምጽፈው በእግዚአብሔር ፊት ነው። እንደ ማልዋሽ እርሱ ያውቃል። የእግዚአብሔር ሥራው እንዴት ድንቅ እንደ ሆነ፣ በእኔም ላይ ያደረገውን ድንቅ ሥራ እመሰክራለሁ።

ጌታ ሆይ ስምህን ለመስደብ አንደበቴ ፈጣን እና ያልታረመ ነበር። አንተ ግን ያንተ በግ አደረግከኝ። ከአሁን በኋላ ራሴን ለአንተ አሳልፌ ሰጥቻለሁ። አንተን ለዓለም እሰብካለሁ። ከአሁን በኋላ የእኔ ሳይሆን ያንተ ፈቃድ ይሁን። ሁለመናዬ ያንተ ነው። ይህ መሆኑ ብቻ ለእኔ በቂዬ ነው። ሌላ ተጨማሪ ነገር አልጠይቅምም። ከፈቃድህ ውጭ አንዳች ነገር አደርግ ዘንድ አሳልፈህ አትሰጠኝ። እባክህን በልቡናዬ ያለው ፍቅርህ ይምራኝ።

መስማትንስ በጆሮዬ ሰምቼ ነበር፤ አሁን ግን ዓይኔ አየኸሁ፤
(ኢዮብ. 42፥25)

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስቲና

እውነተኛ ታሪክ
ከ
ናህድ ማሕሙድ ሙትዋሊ

አርተር
ዲያቆን ዳንኤል ክብረት
2001 ዓ.ም

የተርጓሚው ማስታወሻ

ቤካ መገርሳ የሚባል አንድ ወንድም አለኝ። የሚኖረው በአሜሪካ ሚንያሶፖሊስ ከተማ ነው። እኔ ሚንያሶፖሊስ በገባሁ ቁጥር እርሱ ወደ አንዱ የኢትዮጵያውያን ምግብ ቤት አይደለም ለግብጥ የሚወስድኝ። Light and life Publishing ወደ ተባለው ክርስቲያናዊ መጻሕፍትን ወደሚያሳትመው ድርጅት ነው ይዞኝ የሚያመራው።

በ1999 ዓም በሄድኩ ጊዜ ከገዛልኝ መጻሕፍት አንዱ Islam encounters Christ የሚል ነበር። አንዲት አክራሪ የነበረች ሙስሊም እገታችን ተአምራዊ በሆነ ራእይ አማካኝነት እንዴት ክርስቲያን እንደ ሆነች ይተርካል። ይህንን መጽሐፍ እዚያው ሀገራዊ ስገባ ተረጋግቼ አነብ በዋለሁ ብዬ ቆጠብኩት። በልዩ ልዩ የአሜሪካ ከተሞች ስዘዋወር ዕድል ገጥሞኝ ወደ ግብጽ ቤተ ክርስቲያን ጎራ ካልኩ እዚያ የማገኛቸውን ካህናት ስለ ናህድ ማሕሙድ ሙትዋሊ ሳልጠይቃቸው አልቀርም ነበር። በዚህ አጋጣሚም ሴትዮዋን በአካል የሚያውቋት ሁለት ካህናት አግኝቻለሁ።

የናህድ የምስክርነት መጽሐፍ መጀመርያ የታተመው ሲሆን «ክርስቶስን አገኘሁት» በሚል ርእስ በዐረብኛ ነበር የታተመው። ይህ መጽሐፍ ወደ ፈረንሳይኛ፣ ጀርመንኛ ደች እና ሮማንያኛ ተተርጉሟል። እነሆ ዛሬ ደግሞ አማርኛ ዕድል ደረሰው ማለት ነው።

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የአንዳንድ ሰዎች ስሞች ቀርተዋል ፤ የሌሎች ስሞች ደግሞ ተለውጠዋል። ይህም የሆነው ለሰዎቹ ደኅንነት ሲባል መሆኑን የመጀመርያዎቹ ተርጓሚዎች ገልጠዋል። ታሪኩ በእውነት የተፈጸመ መሆኑን እኔም ካገኛቸው ግብጻውያን አበው እንዲሁም በኢንተርኔት አማካኝነት ከሚገኙት መረጃዎች ለማረጋገጥ ተሞክሯል።

የባለ ታሪካ ማስታወሻ

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ፣ አሜን።

ስቃወመው እና ሳሳድደው የነበረውን እምነት ዛሬ በጽናት እንድመስክርለት ጸጋውን የሰጠኝ ጌታ እግዚአብሔርን አመሰግን ዋለሁ። ለእግዚአብሔር አብ እና በመከራችን ወቅት ረድኤቱ ለማይለየን ፣ እኔን ትጉቱ ባርያውን ለእናንተ መጽናኛ እሆን ዘንድ ለፈቀደ ለመድኃኒታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ ክብር ምስጋና ይገባል።

ይህንን ሁሉ ያደረገልኝ ስለ በጎ ሥራዬ አይደለም፤ ለእናንተ ድኅነት ሲባል በእኔ ላይ ባደረገው በእግዚአብሔር ጸጋ ምክንያት እንጂ። ዘወትር እግዚአብሔርን አክብራት፣ በእኔ ያደረገውን ድንቅ ሥራውንም አስቡ፣ እኔን ሰው ሰብኩ አልመለስኝም። እምነቴን ያገኘሁት ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ከራሱ ነው። ዛሬም ዘወትርም ክብር ምስጋና ለእርሱ ይሁን፤ አሜን።

ይህንን ምስክርነት የምጽፈው በእግዚአብሔር ፊት ነው። እንደ ማልዋሽ እርሱ ያውቃል። የእግዚአብሔር ሥራው እንዴት ድንቅ እንደ ሆነ፣ በእኔም ላይ ያደረገውን ድንቅ ሥራ እመስክራለሁ።

ጌታ ሆይ ስምህን ለመስደብ አንደበቴ ፈጣን እና ያልታረመ ነበር። አንተ ግን ያንተ በግ አደረግከኝ። ከአሁን በኋላ ራሴን ለአንተ አሳልፌ ሰጥቻለሁ። አንተን ለዓለም እሰብካለሁ። ከአሁን በኋላ የእኔ ሳይሆን ያንተ ፈቃድ ይሁን። ሁለመናዬ ያንተ ነው። ይህ መሆኑ ብቻ ለእኔ በቂዬ ነው። ሌላ ተጨማሪ ነገር አልጠይቅህም። ከፈቃድህ ውጭ አንዳች ነገር አደርግ ዘንድ አሳልፈህ አትሰጠኝ። እባክህን በልብናዬ ያለው ፍቅርህ ይምራኝ።

መስማትንስ በጆሮዬ ሰምቼ ነበር፤ አሁን ግን ዓይኔ አየኸህ፤
(ኢዮብ. 42÷25)

የዘመናችን ገድል

ከዲያቆን ብርሃኑ አድማሴ

የኔታ ከሚመልሱልኝ መልሶች ውስጥ እየጸነኝ /እውነትነቱን እየተጠራጠርኩ/ የተቀበልኩት አንድ ነገር ነበር። «አንዳንድ በቁርዓን የበቁ እስላሞች መጨረሻ ላይ ጠፍተው ገዳም እየገቡ ተጠምቀው ያርፋሉ፤ በእኛ ሀገርም እንደ ዋልደባ ባሉት ገዳማት የተፈጸሙበት ጊዜ አለ» ያሉኝን።

ነገሩ እንዲህ ነው። እንደ ዲማ ጊዮርጊስ ሁሉ በዘመን መላፍንት ቅባቶችና ጸጉች ያልረገጡት ሌላው ቦታ ደብረ ሃይማኖት መካከ ኢየሱስ ነው። ታዲያ አሥራ አንደኛ ክፍል ከሆንኩበት ጊዜ አንሥቶ ለሦስት ዓመታት ያህል በዚህ ታላቅ ደብር የመጸሐፍት ትርጓሜ ከሚያስተምሩት ከየኔታ ኃይለ ሚካኤል ዘንድ እየሔድኩ አንዳንድ ትምህርቶችን እማር ነበር። እኔ የምግረው መጽሐፍ ባይኖርም፤ በጉባኤ ተቀምጠን እንሰማለን፤ ጥያቄም እንጠይቅና እንረዳለን።

በየኔታ ቤት እጅግ ብዙ መጻሕፍት ስላሉ ከእነርሱ አንዱን አቀበልና አነባለሁ። የመጻሕፍት ተማሪዎችም በወንበር ያሌዱትን /የተማሩትን/ ሲቀጽሉ /ሲያጠኑ/ ይውላሉ። ቦታው የመጻሕፍት ትርጓሜ ቤት በመሆኑ ነው መሰል የማታው ጸሎት የሚካሄደው በዜማ ሳይሆን በቁጥር /አየተዘረ እየታደለ/ ነው። ታዲያ እንደ ጉባኤ ቤቱ ሥርዓት ውዳሴ ማርያም፤ መልክ አግርያም፤ መልክ አኢየሱስ፤ መልክ ጊዮርጊስ እና መልክ ሚካኤል ከተጸለዩ በኋላ ዳዊትና ነቢያት ይታደላሉ። ይህ ካለቀ በኋላ እዚያው ጉባኤ ቤቱ በር እንደተቀመጠን ሲቀጽል የዋለ ተማሪም እኔም ካነበብሁትና ካዳመጥሁት ጥያቄ እናቀርባለን። ይህ ሰዓት ከወንበሩ /ከመደበኛው የመጻሕፍት ትርጓሜ ሰዓት/ ውጭ ስለሆነና ለጥያቄ የተጋለጠ በመሆኑ እንወደዋለን።

በአንድ ወቅት ከየኔታ መጻሕፍትን ወስጄ ለማንበብ ሳማርጥ ቁርዓን አገኘሁ፤ እናም ትንሽ አነበብኩለት። በሁኔታው ተገርሜ ነበርና ማታ በተለመደው ሰዓት ጊዜ ጥያቄዬን አቀረብኩ። ያን ጊዜ የጠየቅሁትን ቃል በቃል ባላስታውሰውም እንዴት ቁርዓን ሊያነብቡ እንደቻሉ መጠየቄ ትዝ ይለኛል። የኔታም በቁርዓን ውስጥ ስላለው በተለይም የቁርዓኑን «ሰረቱ አል መርየም» እና የመሳሰሉትን ገልጸው ነገሩኝ። እኔም ደግሜ ጠየቅሁ። ታዲያ በቁርዓን ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እና ስለ እመቤታችን ከተጻፈ በመጽሐፍ ቅዱስ ግን ስለ ቁርዓንም ስለ መሐመድም ካልተጻፈ ተራው ሰው እንኳ ቢቀር እንዴት የተማሩት ሙስሊሞች በክርስትና አያምኑም አልኩኝ። በዚህ ጊዜ ነበር የኔታ «በመንፈሳዊነት እና በእውነት ቁርዓኑን የሚመረምሩት እኮ የኋላ የኋላ ወደ እውነቱ እየደረሱ ተደብቀውም ቢሆን ይጠመቃሉ። እንዲያውም አንዳንዶቹ እንደ ዋልደባ

ባሉት ገዳማት እየገቡ በዚያው ቶሎ ለብቃት ይደርሳሉ፤» ብለው ተንትነው ያሰረዱኝ።

ለጊዜው አልተዋጠልኝም። እርሳቸው ግን «ያልተረዱትን ነገር «መንክር መንክር» ብሎ አድንቆ ጸልዮ ሲያልፉት የተሰወረውን በኋላ እግዚአብሔር ይገልጠዋል» የሚለውን ምክራቸውን እና ትምህርታቸው ለገሙኝ። እኔም ምክራቸውን ተቀብቼ «መንክር ወዕቡብ» ብልም ለብዙ ዓመታት ያህል ግን ትምህርታቸውን ልረዳው አልቻልኩም ነበር።

ይህን ነገር በልቤ ይገዢው በምኖርበት ጊዜ «ኢትዮጵያ የዓለሙ መፋረጃ» የሚለው የንቡረ ዕድ ኤርምያስ መጽሐፍ ታትሞ ወጣና አነበብኩት። በዚህ መጽሐፍ ከገጽ 297-299 አንድ ታሪክ አገኘሁ። ታሪኩ ቀድሞ ሼኸ ዘከርያ የሚባሉ አንድ ሙስሊም ወንድማችን ቁርዓንን በጥብዓት ሲመረምሩ እንደ አብርሃም ያለ ጎሊና ይመጣባቸዋል።

አብርሃም ከአባቱ ተቀብሎ የተሸከመውን ጣዖት መርምሮ ደካማ ነቱን ዐውቆ ወደ እግዚአብሔር እንደ ደረሰው ሁሉ፤ እርሳቸውም ከአባቶቻቸው የወረሱትን ቁርዓን ሲጠይቁት የአምላክነት መልስ አልሰጣቸው ይላል። በዚህ ምክንያት ተቀነጭጭቦ የተጠቀሰውን የጌታንና የእመቤታችንን የታሪክ ጭራ ይዘው ወደ እውነተኛው ብርሃን ወደ ወንጌል ብቅ ይላሉ። ተጠምቀው ቁርዓንን በማስረጃነት እየጠቀሱ፤ ወንጌልን ለመሰበክ እንደበቁ የንቡረ እድ መጽሐፍ ይተርካል። በዚህ ጊዜ የኔታ ያሉኝ ነገር እውነት መሆኑን በመረጃ ደረስኩበት። መጻሕፍትን በማንበቤ እንደዚያ ቀን የተደሰትኩበትን ቀን አላስታውሰውም። ይህም ሆኖ ግን አንድ ፍላጎት በውስጤ ነበር። «ምን አለ በእኛ ዘመን ተፈጽሞ ብናየው» የሚል።

በዚህ አጭር ጊዜ ውስጥ የጅማና የኢሊባቦር ጭፍጨፋዎች ሲከሰቱ እንደገና አለቃ ዘካርያስን ተመኝኋቸው። እርሳቸውንም በሥራዎቻችን እያስታወስናቸው እያለን ዲ/ነ ዳንኤል ክብረት የዚህን መጽሐፍ ረቂቅ እንዳነብላት ሰጠኝ። መጽሐፉን እንደ ልብ ወለድ ቶሎ ጨረስኩት። በርግጥም የኔታ «በጊዜው ጥያቄህን ይመልስልሃል» ያሉኝ ደረሰ። አንድ ሌላ ሰው ከቁርዓን ተነሥቶ ወደ ወንጌል ብርሃን ሲገባ በዘመናችን ለማየት በቃሁ። በዚህም «ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ዘላለሙም ያው ነው» ያለው ቃል መጽሐፍ መተግበሩን አረጋገጥኩ። «ትናንት» በሕገ ልቡና እነ አብርሃምን እንደጠራ እንደለየ፤ በዘመነ ሥጋዊውም እነ ማቴዎስን፤ ራሱን ቅዱስ ጳውሎስን እንደጠራ እንደለየ፤ ከዚያም ወዲህ «ዛሬ» እነ ናሕድን ሲጠራና ሲመልስ በዘመናችን አየን፤ ሰማን። በዚህም ራሱ ጌታ «አባቴ እስከ ዛሬ ይሠራል፤ እኔም ደግሞ እሠራለሁ» በማለት ለአይሁድ የመለሰላቸውን መልስ እናስታውሳለን የሐ. 5፣17። ከናሕድ መሐመድ ልዩ ግለ ታሪክ /Special auto Biography/ የምናየውም ይኸንኑ ድንቅ የእግዚአብሔር ሥራ ነው።

በዚህ መጽሐፍ የተገለጸው የናሕድ ታሪክ እጅግ ብዙ ነገሮችን የሚያስተምር ነው። የመጀመሪያውን ደረጃ የሚይዘው እንደ ጥንቱ ዘመን ክርስትና የዘመናችንን እና ተጨባጩን የግብጽ ሁኔታ የሚያሳይ ተጋድሎ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

/ወይም የዘመናችንን ገድል/ ለማየት ዕድል ይሰጣል። ልብን በሚግርክ አተራረክ በቀረበው በዚህ መጽሐፍ አዲስ የክፍለ ዘመናችንን ገድል ቁልጭ አድርገን እናያለን። ምክንያቱም የመጽሐፉ አተራረክ በጊዜ ቅደም ተከተል የሚፈጸም ድርጊትን ተከትሎ በየተጋድሎው ያለውን የጊታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን መገለጥ ያሳያል። ከዚህም በላይ በዘመናችን ቴክኖሎጂው፣ ሥልጣኔው እና ውስብስብ ማገበረሰብ ባለበት ካይሮን በመሰለ ቅልጥ ያለ ከተማ፣ የሰላላ፣ የደገንነትና የቁጥጥር ሥርዓቱም ሆነ የመረጃ መሰብሰቢያው ዘዴ እንዲህ በረቀቀበትና በዚህም በማይታገው የግብጽ እስላማዊ መንግሥት አስተዳደር ውስጥ ያንን ሁሉ የሚያሳልፈውን የእግዚአብሔርን ርዳታ፣ ከእግዚአብሔር ጋር የሚደረግን የቃል በቃል ንግግር ስለሚያሳይ ለእኔ ከዚህ የተለየ የገድል መጽሐፍ የለም። ይህም ልቡና ላለው ሰው የትናንቱን ገድል በገባር የሚያሳይ ትልቅ የመፍትሔ ይወል ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ የዘመናችን ቤተ ክርስቲያን በዚህች ልውጥ ክርስቲያን የሕይወት ውጣ ውረድ ውስጥ ፍንትው ብላ ትታየናለች። ቤተ ክርስቲያን ዘክርስቶስ ዛሬም እንደ ሐዋርያት ኃላፊነታቸውን ያልዘነጉ፣ መከራውን ሁሉ ተቋቋመው በጎቻቸውን የሚጠብቁ፣ የሚመግቡም ከሆናት አሏት። በዚያው መጠን ደግሞ ከሺሕ ዘመን በኋላ «ዲያብሎስ ከእሥራቱ ይፈታል» የተባለውን ቃል መጽሐፍ የሚያረጋግጡ፣ ስማቸው ከግብራቸው ያልተዋሐደ፣ ገዳም ገብተው የሚሰልሉ፣ ልክ እንደ ፈሪሳውያን መንፈሳዊ ሹመታቸውን ለሥጋ ፍላጎታቸው መጠቀሚያ የሚያደርጉ፣ ምንኩስናን እንደ ዲግሪ የግል ተልእኮአቸውን ለመፈጸም መሸሸጊያ ዋሻ የሚያደርጉትን ሁሉ ያሳያል።

መጽሐፉን ተወዳጅ የሚያደርገው ደግሞ እነዚህን አካላት በማሳየት ሳይሆን እውነተኛቸውን ከሐሰተኞቹ እንድንለይ በማስቻሉ ነው። በርግጥም በአንዱ ይሁዳ ሌሎቹ ሐዋርያት እንደማይነቀፉት ምንኩስናን ዋሻ ጥግ አድርገው ተመሳሰለው የሚሠሩትን በመለየት ከማሳየቱም አልፎ የቤተ ክርስቲያን ጸጋ የገዳማቱም ቅድስና እነዚህን በመሰሉ ሰዎች የማይረክስ መሆኑንም በገባር የሚመሰክር ነው። ይህ ደግሞ ለተራውያን እንደ ማስረጃ /ቁሱን፣ መነኩሴውን.../ እያቀረቡ ለሚያስደነብሩት ወጣት ፍቱን መፍትሔ ይመስለኛል።

እንደ እኔ ያሉ አንባቢዎች ልውጧ ክርስቲያን ናሕድ የሚገጥሟትን ደካማ ክፍትና መነኩሳት ሲያዩ እርሷ ወደ ኋላ እንዳትል በማሰብ ሲፈሩ ይችላሉ። ነገር ግን ክርስቶስን በማመን ለጸኑትና ናሕድን ለመሰሉት «በዓለት ላይ የተሠራውን ቤት» በዓይን ስለሚያሳይ ጉርፉም፣ ዝናቡም ነፋሱም ሲገፋቸው እንጂ ሲያናወጁት እንኳን አናያቸውም። መሠረቱ ጸኑው ዐለት ክርስቶስ ነውና። ማቴ.7፥28፣ 1ኛ ቆሮ.10፥5 ናሕድ ትዝ የሚሏት «ቁስ ቤተሮስን» /ኢጥሮስ/ የመሰሉት የመከራዎ ተሳታፊዎች ካህናት እንጂ ይሁዳዎችን እና ዴማሶችን ለትጽልይላቸው ካልሆነ በሌላ አትመልከታቸውም። በዚህም መጽሐፉ ተግባራዊ ወንጌል /Applied Gospel/ መሆኑን እናረጋግጥታለን።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

እጎታችን ናሕድ በጥንት ሕይወቷ እንደ ቅዱስ ጳውሎስ አሳዳጅ እንደ አይሁድ ቀናተኛ፣ በክርስቲያኖቹ ላይ ግፍ ስትፈጸምና ስትጨክንም «እግዚአብሔርን» የምታገለግል የሚመስላት ጭንቅ ነበረች። ይህን እንጂ ይህን ሁሉ የሰይጣን አጥር አልፎ እንደ ቅዱስ ጳውሎስ ጠራት። እነ ሔሮድስ፣ ፈርአንና ኔሮን የመሳሰሉት ጭካኔ የሚፈጽሙት ለራሳቸው ክብርና ገናንነት ስለሆነ እንደ እነርሱ ያሉት ሲመለሱና ሲድኑ የሚያሳይ መጽሐፍ አላነበብኩም። ቅዱስ ጳውሎስን የመሰሉት ግን ቅንታቸው «እግዚአብሔራቸው» ጥፋታቸውም እውነት መስሎ ለታያቸው ሃይማኖታቸው በመሆኑ ብቻ ሳይሆን ልባቸውም እውነትን ከመፈለግ ስለማይባዛን እንደየዘመኑ ሁኔታ የወንጌልን ብርሃን እግዚአብሔር ያበራሳቸዋል። ናሕድ የዚህ ሁኔታ ዐቢይ አስረጂ ናት።

የናሕድን ሕይወትና ይህን የመሰሉትን ታሪኮች የሚመረምር ሰው ዐቢይ የሆነውን የእግዚአብሔር አሠራር ሳይረዳ የሚቀር አይመስለኝም። ናሕድ ታሳድድ በነበረበት ሀገር መልሳ ተሳዳጅ በሆነች ጊዜ በእርሷ ላይ የተነሡት እጅግ ብዙዎች ነበሩ። አክራሪ እስላሞች ብቻ ሳይሆኑ የግብጽ መንግሥት በተለይም ደገንነቱ፣ ልጆቿ፣ ዘመዶቹ፣ ፈሪና አድርባይ ክርስቲያኖች፣..... እነዚህ ሁሉ መንገዱን እና ሀገሩን ሞልተውት ናሕድ በታክሲ እና በአውቶቡስ ትንቀሳቀሳለች፣ ሥራ ትሠራለች። በየመንገዱ ኬላ ተዘግቶ እየተፈተሽ ሳያይዋት በመካከላቸው ታልፋለች፣ ይህ ነው ትልቁን አሠራር የሚያሳየን። ምክንያቱም የአብርሃምን ሕይወት ጭምር የሚያሳይ በመሆኑ።

በአብርሃም ትውፊታዊ ታሪክ እንደምናውቀው ሰይጣን በአራቱም ማዕዘን ራሱን ገምሶ ተቀምጦ ሐሰትን በመናገር ይዋጋው ነበር። እግዚአብሔር ግን አብርሃምን ጉብኝ እንጂ ሰይጣንን አሳባረረውም። እርሱ ወጥመዱ አልይዝ ሲል ራሱ ይሸሻልና። የእግዚአብሔር አሠራር ያልኩት ይህንን ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ለመገናኘት ወደ ቤተ ክርስቲያን /የአብርሃም ድንኳን/ ለመድረስ ሰይጣንን ማባረር አያስፈልገንም። እርሱ እንዳለ፣ አጥሩን አጥሮ እንደ ዘጋ፣ እግዚአብሔር ወደ ድንኳኑ ይመጣል። ዛሬም ይኸው ነው።

የአብርሃም ድንኳን የተባለችውን ቤተ ክርስቲያንን ሰይጣን በአራቱም ማዕዘን ተጉልቶባታል። በርግጥ በዝና የመጡትን እንደዚያ ዘመን እንግዶች አስደንብሯቸው ይሆናል። አብርሃም የተለወጠ እንደመሰላቸው ቤተ ክርስቲያንም የተለወጠች የሚመስላቸውም አይጠፋምና። እውነታው ግን ያው እንደ ነበረ ነው።

አብርሃምም የተራበውና ደጅ የጠናው ለጊዜው ነው። ናሕድም ይህን ታሳየናለችና። መንገድ ላይ በምትሐቱ እንደ ተመለሱት እኛም የዛሬዎቹ ወጣቶች ደንብረን በሌላ ጉዳና እንዳንሔድ ትነግረናለች።

እንደ አብርሃም «ውስጥ ነን፣ ከድንኳኑ አልራቅንም» ለምንለው ደግሞ ምትሐተኛውን ለማባረር እንዳንደክም፣ እርሱ የሚነሣበት የራሱ ጊዜ እንዳለና እንግዶቹ ሁሉ እንደሚሰባሰቡ ትነግረናለች። በርግጥም ሳይሆን አይቀርም። ስለዚህም ወጣቶች ሁሉ ሰይጣን የመሰላቸውን ለማባረር መታገል አያስፈልጋቸውም። እርሱ እስከ ጊዜው ይቀመጥ። እኛ እንደ አብርሃም

በተጋድሎው ስንጸና እግዚአብሔር ወደ እኛ በሰዓቱ ይመጣል፤ ያን ጊዜም ሰይጣን ራሱ ይሸሻል ስትል ናሕድ ትሰማኛለች። በርግጥም ሰይጣንን ሊዋጋ የዘመተ አላየንም። ቢዘምትም ሊያሸንፈው አይችልም። እንኳን ዕሩቅ በእሲ ጥንት የተዋገት መላእክት መጀመሪያ አላሸነፉትም። ያሸነፉት የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰምተው ትዕምርተ ኃይላቸውን መስቀልን ሲይዙ ነበር። ይህ መጽሐፍ አንድ በአንድ በሕይወት ተርጉሞ የሚያቀርብልን፤ አጉልተም የሚያሳየን ይህን የመሰሉትን የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪኮች ነው።

ከእኛ ሀገር ወቅታዊና ተጨባጭ ሁኔታ አንጻር ሲታይ ደግሞ የመጽሐፍ መታተም ትልቅ ቦታ የሚሰጠው ነው። ለአክራሪዎቹ እንድንጸልይ ላቸው ናሕድን ለመመለስ ታላቅ ተጋድሎ እንደፈጸመችው እንደ ሳሚያ በያለንበት ሥራ እንድንሠራ ይጠራናል። የሳሚያ ታማኝነት የክርስትናዋ ጽናት፣ ትሕትናዋ እና አይበገሬነቷ በርግጥ በየትኛው መንገድ ይጓዙ ዘንድ ለሚያመነኩ ቁልጭ አድርጎ የሚያሳይ መስተዋት ነው።

በአጠቃላይ የዚህ መጽሐፍ መተርጎም ለሀገራችን ክርስቲያኖች አንድ ተጨማሪ ዕድል ነው። ስለዚህም ተርጓሚውን ወንድማችን ዲ/ን ዳንኤል ከብረትን ማመስገን ይገባኛል። በመጀመሪያ ደረጃ ቅዱስ ጳውሎስ «ውጊያችን ከሥጋና ከደም ጋር አይደለም፤...» ሲል የገለጸልንን በገቢር በማሳየት የዘመናችንን የብርዕ ተጋድሎ በመወጣት እንድንከተላቸው ለሚጠሩን አባቶችና ወንድሞች አንዱ በመሆኑ ነው። ሁለተኛው ደግሞ በታሪኪ ቅዱሳት መጻሕፍትን በየዘመኑ እየተረገጡት ታመጣ ለነበረችው ቤተ ክርስቲያን ከታሪካዊ ኃላፊነቷ ተሳታፊ በመሆን ይህን የመሰሉውን የዘመናችን ገድል እንድናገኝ ስላደረገን ምስጋና ቢያንሰው እንጂ አይበዛበትም።

«ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንትና ዛሬ እስከ ዘላለምም ያው ነው» እንደ ተባለው ሳውልን በደማስቆ መንገድ ላይ እንደ ጠራው አሳማ ቢንላደንን የመሰሉትን ለየጠራ ይሔድ እንደ ሆነ ማን ያውቃል? መጽሐፉን አንብቤ ስጩክ ገሊናዬ ያቀረበው ጥያቄ ነበር። እንደ ሄሮድስ ለክብራቸው እና ለጥቅማቸው ሲሉ ከክርስትና ጋር የሚታገሉ እንደ ሔሮድስ ይጠፋሉ፤ ስለ ዐረብና ዐረባዊነት ላይሆን ስለ «እግዚአብሔራቸው» ከብር የሚቀኑ ካሉ ግን እውነተኛውን እግዚአብሔር ማግኘታቸው አይቀርም። ስለ አነርሱም የሚጸልዩ ከእኛ ወገን ብዙዎች መኖራቸውን አልጠራጠርም። እንኳን ከእኛ ከኤልያስም የተሰወሩ ነበሩና። ሐዋርያው እንዳለው «ዓለምን የሚያሸንፈው እምነታችን ነውና» እንደ ሳሚያ ባለ የእምነት ጽናት እንደ ናሕድ ያሉትን ለመመለስ ጊዜው ዛሬ ነው።

ወሰብሐት ለእግዚአብሔር
ዲ/ን ብርሃኑ አድማስ
የሐመር መጽሔት ዋና አዘጋጅ

ምዕራፍ አንድ ማን ነበርኩ?

ናህድ ማሕሙድ ሙትዋሊ እባላለሁ። ሴቶችን ብቻ የሚያስተምረው የሄልሜት ኤል ዘይቱን ትምህርት ቤት ዲን ነበርኩ። በካይራ የታወቀ እና ትልቁ ትምህርት ቤት ነው። 4000 ልጃገረዶችን ያስተምራል። ከተማሪዎቹ ብዛት የተነሣ ት/ቤቱ የሚያስተምረው በጠዋት እና በከሰዓት ፈረቃ ነበር። የት/ቤቱ ዲን እንደመሆኔ መጠን ሁለቱንም ፈረቃዎች መከታተል ነበረብኝ። ምንም እንኳን ከሁሉም ዲኖች በዕድሜ ታናሽ እና በቅርብ ከኮሌጅ የተመረቅኩ ብሆንም ይህንን ወንበር እንዳገኝ ግን ሁለት ነገሮች ረድተውኛል።

እግዚአብሔር ብስለትን፣ በራስ መተማመንን፣ እንዲሁም ኃላፊነቱን በሚገባ የመወጣት ችሎታን አድሎኝ ነበር። የማንም ርዳታ ሳያስፈልገኝ የሚሰጠኝን ሥራ ሁሉ በአፋጣኝ የማከናወን ልምድ አለኝ። ሰዎች አንድን ነገር ሲሠሩ መመልከት ብቻ ለእኔ በቂ ይሆናል። ያንኑ ነገር ወዲያውኑ ልምድ እንዳለው ሰው አድርጌ ማከናወን እችላለሁ።

በዚህ ችሎታዬ የተነሣ ይህንን ቦታ ያገኘሁት ቦታውን ላገኘው ከሚገባኝ ዐሥር ዓመታት ቀድሜ ነበር። ከዚህ ችሎታዬ ጋር ተጨምሮ በት/ቤቱ የነበሩትን የሁለቱን ረዳት ዳይሬክተሮች ተግባር የማወቅ ዕድልም ገጥሞኛል። የተማሪዎችን ስሞች በምሥጢራዊ ኮድ መመዝገብ እና ፈተና ማዘጋጀት፣ እንዲሁም ፈተናዎችን ማተም ካገኘኋቸው ዋና ዋና ልምዶች መካከል የሚጠቀሱት ናቸው። እነዚህ ሁለቱ ተግባራት ደግሞ በት/ቤታችን ውስጥ ዋናዎቹ ሥራዎች ናቸው። ምክንያቱም ሁለቱም ፍጹም የሆነ ምሥጢር ጠባቂነትን የሚጠይቁ ናቸውና።

አንደኛው ረዳት ዳይሬክተር በ60 ዓመቱ ጡረታ ወጣ፤ ሌላው ደግሞ ወደ ሌላ የዓረብ ሀገር ለሥራ ሄደ። ይህንን አጋጣሚ በመጠቀም እነዚህን ሁለቱን ኃላፊነቶች ጠቀለልኳቸው። ይህም የት/ቤቱን ቁልፍ ቁልፍ አስተዳደራዊ ኃላፊነቶች እንድቆጣጠር ዕድል ከፈተልኝ።

እነዚህን ኃላፊነቶች ከጠቀለልኩ በኋላ ልክ የት/ቤቱ ንግሥት የሆንኩ ያህል ይሰማኝ ነበር። በእነዚህ ነገሮች ሙሉ ሥልጣን እና

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ፍጹም የሆነ ኃላፊነት ነበረኝ። ሌላው ቀርቶ የእኔ የበላይ የሆነችው የት/ቤቱ ዳይሬክተር እንኳን በጣም ትቀርበኝ፤ የምትሠራውንም ነገር ሁሉ ታማክረኝ ነበር። የምፈራ፣ ኃይለኛ፣ አድራጊ ፈጣሪ ሆንኩ።

ለምኞቴ ወሰን አልነበረውም። ለዝቅተኛ ተማሪዎች የሚሰጠውን የትምህርት እገዛ እኔ ራሴ እንድከታተለው ኃላፊነቴ እንዲሰጠኝ አስተዳደሩን ጠይቄ ተፈቀደልኝ። በዚህ የተነሣም በየወሩ ከእነዚህ ክፍሎች ለሚሰበሰቡ ከ12ሺ - 15ሺ ለሚጠጋው ገንዘብ ኃላፊ ሆንኩ። ለዚህ ኃላፊነቴ እንዲሁም ፊተና ለማዘጋጀት እና ለማባዛት ተግባሪ የሚከፈለኝ ገንዘብ ወርኃዊ ገቢዬን በሦስት እጥፍ አሳደገው።

ወደዚህ የሥልጣን እርከን ያሸጋገረኝ ሌላው ነገር ደግሞ የቤተ ሰባቶ ታዋቂነት እና በመንግሥታዊ ቦታዎች ያላቸው ሥልጣን ነበር። ወንድሜ በማዕከላዊው የአስተዳደር እና የአመራር ሥርዓት ቢሮ ውስጥ ሥራ አስኪያጅ ነበር። አንደኛው የርሳይ ደግሞ የማዘጋጃ ቤቱ ረዳት ጸሐፊ እና የት/ቤቱ የወላጆች እና መምህራን ማኅበር ፕሬዚዳንት ነው። የእርሱ ሁለቱ ሴቶች ልጆቹም የት/ቤቱ ተማሪዎች ነበሩ።

ሌላው የርሳይ ደግሞ የቤተ መንግሥቱ ፓይለት ነው። እኅቴ የሄልዮፖሊስ አካባቢ የት/ቤቶች አስተዳደር የሕዝብ ግንኙነት ሥራ አስኪያጅ ናት። ባልዋም በማዕከላዊው የመረጃ አገልግሎት ሹም ነበር። እነዚህ ሁሉ ከእኔ ሰብእና እና በት/ቤቱ ከተፈጠረው ክፍተት ጋር ተደማምረው ከሥልጣን ወደ ሥልጣን አሸጋገሩኝ።

ይህ ሁሉ በሀብት እና በሥልጣን ይጥቀሙኝ እንጂ ውስጤን ግን ትዕቢተኛ፣ ዕብራተኛ እና ግብዝ አድርጎኛል።

በሌላ በኩል ልቡናዬን ለሚያይ ደግሞ የተለየሁ ፍጥረት ነበርኩ። አምላኬን እወድዳለሁ የምል ቆዳ ስሱ ሰው ነኝ። አዎን ጌታዬ ሆይ ምንም እንኳን ከአንተ ርቄ ብኖርም በፍጹም ልቤ እወድድህ እና እፈራህ ነበርኩ። እግዚአብሔርን ስፈልገው ፍሬያለሁ፤ እነዚያ የሕይወቴ የተበላሹ ገጽታዎች ግን እርሱን እንዳላገኘው የመከለያ ግንብ ሆነውኝ ፍረዋል። ይህንን ግንብ እንዴት አድርጌ እንደምሻገረው አላውቅም ነበር። አብዝኛ እጸልያለሁ፤ ቁርዕንም አዘውትራ እነባለሁ፤ ይሁን እንጂ በውስጤ አንዳች የጎደለ ነገር መኖሩ ይሰማኝ ነበር። ክርስቲያኖች እኔ የምወደውን አምላክ አይወዱትም ብዬ ስለማስብ አብዝኛ እጠላቸው ነበር። እግዚአብሔርን እኔ በማመልከት መንገድ ለምን አያመልኩትም? እነርሱ ከእግዚአብሔር የኮበለሉ ናቸው እያልኩ እጅግ እጠላቸው ነበር።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ክርስቲያኖችን ከመጥላቴ የተነሣ እነርሱን ለማዋረድ፣ ለመገዳት እና በእነርሱ ላይ አንዳች ችግር ለመፍጠር ዘወትር እጥር ነበር። ይህንን የማድርገው ግን በውስጤ ለሰው ክፋት ስላለኝ ሳይሆን የምወደውን እና የማመልከውን አምላክ ለምን አያመልኩም፤ ለምንስ አይወዱም? ብዬ ነበር። በርግጥ ሁልጊዜ የሚገርመኝና የሚያሳስበኝ አንድ ነገር አለ። እኔ ላገኘው የምጓጓለትን ውሳጣዊ ሰላም ክርስቲያኖች ገንዘብ አድርገውታል። እንዴት?

ከክርስቲያኖቹ የተሻለ ሀብት አለኝ። እጅግ ውድ የሆኑትን ልብሶችም እለብሳለሁ። የሚጎድልብኝ ምንም ነገር አልነበረም። ይሁን እንጂ እኔ ያላገኘሁት አንድ ጠንካራ ነገር እነርሱ ጋ አለ። በማንኛውም ክርስቲያን ዓይን ላይ በራስ የመተማመን፣ መረጋጋት እና ሰላማዊነት ይነበባል። ያንን ውሳጣዊ ሰላማቸውን ለማሳጣት እነርሱን ማበላጩት ለምን እንደሚያስደስተኝ ዛሬ ሳስባ ይገርመኛል።

አንድ ቀን አንድ ካህን ወደ ቢሮዬ መጣ። ቀሚሱን ለብሶ ከቢሮዬ በር ላይ ሳየው አንዳች የሚያንቀጠቅጥ ነገር ጠራርጎ የወሰደኝ መሰለኝ። ወዲያው እንደምንም ተረጋግኜ ራሴን እንዲህ አልኩት «ይህ ካህን ዛሬ በእኔ እጅ ላይ ወድቋል!» እናም ከካህናት ረሳሁትና ሥራዬን መሥራት ቀጠልኩ። ወደ ውስጥ ዘልቆ ገባና ፊት ለፊቴ ቆመ። እኔም ደክመንቶቹን እያገለበጥኩ በሥራ የተጠመድኩ መሰልኩ። ለጥቂት ደቂቃዎች ያህል ከጠበቀኝ በኋላ ቀስ ብሎ «ወ/ሮ ናህድ ሙትዋሊ ማለት እርስዎ ነዎት?» ሲል ጠየቀኝ። እኔም ቀና ብዬ እንደዋዛ አየሁት።

ዓይኖቼን በዓይኖቼ ሳያቸው ፍርሃት ተሰማኝ። ረጋ ያለ፤ ትጉት እና ቁጥብ ሰው ነው። እኔም በንቀት «አዎን» ብዬ መለስኩለት። ሴት ልጅን በላዕላይ ግብጽ ካለው ት/ቤት ወደ ሄልሜት ኤል ዘይቱን ለማዛወር የተጻፈ ማመልከቻ ሰጠኝ። ረጋ ባለ ሁኔታ ጥያቄውን እንድቀበለው ለመነኝ። በመሐል አቋረጥኩትና ድምጹን ከፍ አድርጌ «ከላዕላይ ግብፅ ወደ ሄልሜት ኤል ዘይቱን በአንድ ጊዜ፣ ለምን?» ስል ጮሁኩበት። እርሱ ግን በትግትና «እባክዎን ከቀሚያ በላይ በሆነ ችግር ምክንያት ነው» ሲል መለሰልኝ። ቀጠል አድርጎም «ት/ቤቱ ባለበት አካባቢ ለመኖሪ ማስረጃው ይሄው፣ እንቶቿ በአካባቢው ወደሚገኘው የሕዝብ ት/ቤት እና መለስተኛ ሁለተኛ ደረጃ ት/ቤት የተዛወሩበት ማስረጃም እነሆ» ሲል አቀረበ።

ጥያቄውን ላለመቀበል የሚያስችለኝ አንዳች ምክንያት ባገኝ ብዬ ደክመንቶቹን መረመርኳቸው። ነገር ግን ምንም ላገኝ አልቻልኩም። ከዚያም ቀና ብዬ አየሁት። ፊት ለፊቴ ቆሞ በሚገርም

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ሁኔታ ያስተውለኛል። ሰላማዊ፣ ጸጥተኛ፣ በራሱ የሚተማመን ዓይነት የተረጋጋ ሰው ነው። «አስቀድመን ለት/ቤታችን ስጦታ እንፈልጋለን» ብዬ ላበሳጫው ፈለግኩ። እርሱም «ከእኔ ነው» ሲል መለሰልኝ። «አንድ መቶ ፓውንድ! የሚያወጣ ቁሳቁስ ገዝተህ ለት/ቤቱ ማምጣት አለብህ» አልኩት። «እስማማለሁ» ሲል ወዲያው መለሰልኝ። ከዚያም «እባክዎ ዝውውሩን ግን አሁኑኑ ያጽድቁልኝ፤ ምክንያቱም ላዕላይ ግብጽ ወዳለው ት/ቤት ከጥቂት ሰዓታት በኋላ በሚሄደው ጓደኛዬ በኩል መላክ አለብኝና። ከዚያ በኋላ የፈለጉትን ነገር እገዛለሁ» ሲል ተማጸነኝ።

በርግጥ ልጁ ለዝውውሩ ብቁ ናት። ግን የማቀርብለትን ነገር ላይቀበለው ይችላል ብዬ ላበሳጫው ነበር የፈለግኩት። እርሱ ግን ተሰማማ። እናም ይህ እንዳልተሳካልኝ ሳወቅ ጮክ ብዬ «መጀመርያ የተጠየቅከውን መፈጸም አለብህ» አልኩት። በተረጋጋ ሁኔታ እያየኝ «ይመኑኝ፤» ሲል ተማጸነ። ያንን ትጉት የሆነ ልመናውን መቃወም አልቻልኩም። እናም በዝውውሩ ወረቀት ላይ ጴርሜ ማጎተም አሳረፍኩበት። ከዚያ በፊት እንዲህ አድርጌ አላውቅም። የጠየቀውን እንዳደርግለት የሚገፋፋ አንዳች ኃይል ሳይኖረው አይቀርም። በውስጤ «ርዳታውን አንፈልገውም፤ በዚህ መልኩ ስላስተናገድኩህም ይቅር በለኝ» ልለውም አስቤ ነበር። ነገር ግን አንዳች ቃል ከአፌ አልወጣም። ከሄደ ከአንድ ሰዓት በኋላ አንድ መቶ ፓውንድ የሠፈረበት የገንዘብ ማዘዣ ይዞልኝ ሲመጣ ተደነቅኩ። የመማርያ ጠረጴዛውን ለማምጣት በፈለግኩት ጊዜ አንድ ሰው ብቻ መላክ እንደሚበቃኝ ነገረኝ።

በሕይወቴ ለመጀመርያ ጊዜ የጥፋተኛነት ስሜት በውስጤ ተሰማኝ።

ከህኑ አመስግኖኝ እጄን ጨብጦ ተመለሰ። እርሱ በውስጤ የፈጠረውን እንግዳ ስሜት ያወቀ አይመስለኝም። ጎዘን ተሰማኝ። ደግሞም አንድ ጥያቄ ይረብሸኝ ነበር። «በዚህ ሰውዬ ውስጥ ምን አለ? እንዴትስ እንዲህ እያመናጩቅኩት በትግትና ሊመልስልኝ ቻለ? እርሱ እኔ ያጣሁትን ነገር አግኝቶታል ማለት ነው? እኔኮ ዘወትር የምፈልገው ይህንን ነበር።- የማይናወጥ ውሳጣዊ ሰላም።»

አጋጣሚውን ለመርሳት ደጋግሜ ሞክርኩ። ነገር ግን ከጊዜ ወደ ጊዜ የካህኑ አስተያየት ዓይኔ ላይ መጥቶ ድቅን ይላል። በጥልቀት የሚያዩት ሰላማውያን ዓይኖቹ በዓይነ ጎሊናዬ ይመጡብኛል። ብዙ

1. የግብጽ ገንዘብ ፓውንድ ነው የሚባለው።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ጊዜ ከታገልኩ በኋላ ያንን ስሜት ረስቼ ወደ ቀደመው ጠባዬ ተመለስኩ።

በ1986/87² የትምህርት ዘመን የትምህርት አስተዳደር ቢሮው ክርስቲያን ዳይሬክተር ለት/ቤታችን መደበ። ዜናውን ሰሰማ እጅግ ደነገጥኩ። እንዴት ተደርጎ ክርስቲያን አለቃ ሊኖረኝ ይችላል? በጭራሽ ልቀብለው የምችለው ነገር አይደለም። እርሷን አንዳች ነገር አድርጌ ከት/ቤቱ ለማባረር የምችልበትን ተንኮል ማውጠንጠን ጀመርኩ። በትምህርት ቤቱ ውስጥ ተመኝቷት ረዥም ጊዜ እንዳትቆይ የሚያበሳጫትን ነገሮች ማድረግ አለብኝ። ብቸኝነት እንዲሰማት ማድረግ አለብኝ። እኔ በቃሌ የሸመደድኳቸውን የት/ቤቱን ደንቦች እና መመሪያዎች አታውቃቸውም። ስለዚህም አንድ ሃሳብ ስታመጣ እነርሱን እየጠቀስኩ ማጣጣል እችላለሁ። ልትሠራቸው የምትችላቸውን ጥቃቅን ስሕተቶች ሁሉ እየነቀስኩ አወጣቸዋለሁ። ለእርሷ አንዳች ክብር የሌለኝ መሆኑን በየአጋጣሚው ማሳየት አለብኝ።

አዲሷ ዳይሬክተር እንደመጣች የወጠንኳቸውን ተንኮሎች ሁሉ በመፈጸም ማበሳጠት እና ሰላም መንሳት ቀጠልኩ። በመጨረሻም አንድ ወርቃማ አጋጣሚ ተፈጠረልኝ። በሳይንስ ዲፓርትመንት የዐሥረኛ ክፍል አብዛኞቹ ተማሪዎች ክርስቲያኖች ነበሩ። በተሰጣቸው ፕሮጀክት መሠረት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ያሉበት የግድግዳ መጽሔት አዘጋጁ። ሁኔታውን የጠቆመኝ አንድ ሙስሊም መምህር ነው። እንደ ሰማሁ በቁጣ እና በፍጥነት ወደ ክፍሉ በማምራት መጽሔቱን ቀዳድጄ ጣልኩት።

ስጠብቀው የቆየሁትን አጋጣሚ አሁን አገኘሁት። ለምሥራቅ ካይሮ ወረዳ የት/ቤቶች ተቆጣጣሪ መሥሪያ ቤት «ከባድ ምሥጢር» የሚል ማሳተም ያረፈበት ደብዳቤ ጻፍኩ። በዚያ ደብዳቤ ላይ ተማሪዎቹ ይህንን ጥፋት እንዲሠሩ ያበረታታቸው ዳይሬክተሯ መሆን ዋን ገለጥኩ። ከዚህም በተጨማሪ የዳይሬክተሯ ሃላማ በትምህርት ቤቱ የሃይማኖት ውዝግብ እንዲፈጠር ማድረግ መሆኑን አስረዳሁ። ሁኔታው በአፋጣኝ ተጣርቶ ርምጃ መወሰድ እንዳለበትም አሳሰብኩ። ለአስቸኳይነቱም በተላላኪ በኩል ወዲያውኑ ላኩት።

በነጋታው የሥራዬን ውጤት ለማየት ስለ ጓጓሁ በጠየቅኩ ነበር ወደ ት/ቤት ያመራሁት። የት/ቤቶች ተቆጣጣሪ ባለሥልጣን እንዲት ኃይለኛ ሙስሊም ሁኔታውን አጣርታ ሪፖርት እንድታደርግ ላኩ። አጣሪ ሆኖ የመጣችው ሰው ሂጃብ ከፊቷ አውልቃ የማታወቅ እና ለክርስቲያኖች ቅንጣት ታህል ትዕግሥት የሌላት መሆንዋን ዐውቃ

2. የዘመን አቆጣጠሩ እንደ አውሮፓውያን አቆጣጠር ነው

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ለሁ:: አጣሪዎ በጉዳዩ እጃቸው አለበት የተባሉትን አራት ተማሪዎች በመመርመር ሥራዎን ጀመረች:: ሁሉም በየተራ ከምርመራው ክፍል ሲወጡ ከደረሰባቸው ማስፈራራት የተነሣ እያለቀሱ ነበር:: እያንዳንዳቸው አንድ አንድ ሰዓት የፈጀ ምርመራ ተካሂዶባቸዋል::

የዚያች ክርስቲያን መምህርት ተራ ደረሰ:: የርሷ ምርመራ ከተማሪዎች የበለጠ ጊዜ ፈጀ:: ከምርመራው ክፍል ስትወጣ ከማል ቀሷ የተነሣ ዓይኖቿ በርበሬ መስለው ቀልተው ነበር:: በእርጋታው እና በጭምትነቱ ከሚታወቀው ክርስቲያን የሂሳብ መምህር ጋር ወደ ቢሮዬ መጥታ «ተማሪዎቼን እንዲህ ዓይነት ነገር እንዲያደርጉ የምቀ ስቅሰው ያንን ያህል አእምሮዬን ያጣሁ መሰለሽ» እያለች አለቀሰች:: እኔ ግን አልመለስኩትም::

በመጨረሻ የዳይሬክተርዋ ተራ ደረሰ:: በምርመራው ተበሳጭታ ስትሮህ እሰማታለሁ:: «አይደለም፣ አይደረግም፣ ይህ ሊሆን አይችልም፣ ይህንን ክስ አልቀበለውም፣ ይህንን ለመሰለ ውንጀላ መልስ መስጠት አልፈልግም፣ ምርመራውንም ፈጽሞ አልቀበለውም፣ የትምህርት ቢሮ ኃላፊውን ማነጋገር አልፈልጋለሁ» እያለች ስትሮህ እሰማ ታለሁ:: ከዚያም ክፍሉን ጥላ ወጣች::

ከዚያን ቀን በኋላ በት/ቤቱ በሚገኙ ክርስቲያኖች ላይ የወደቀውን ፍርሃት እና ድንጋጤ ልገልጠው አልቻለም:: በሠራሁት ሥራ ኮራሁ:: በዚህ ትምህርት ቤት ያሉትን ክርስቲያኖች ሁሉ እያደንኩ ላጠቃቸው ወሰንኩ:: ከዚህ በኋላ ማንም ከፊቱ ቆሞ ሊቋቋመኝ አይቻለውም:: መጀመርያ በወሰድኩት ርምጃ ክርስቲያን ተማሪዎች መስቀል ያለው ምንም ነገር እንዳይለብሱ መመርመር አወጣሁ:: በዚህም የክርስቲያኖች ዋና ጠላት መሆኔን አሳየሁ:: ሕጋዊ ቢሆንም ባይሆንም ማንኛውንም ዓይነት ጥያቄያቸውን አላስተናገድም ነበር::

ከዚያን ቀን ጀምሮ በት/ቤቱ ማኅበረሰብ ዘንድ የተፈራሁ ሰው ሆንኩ:: ለእኔ ያላቸው ፍርሃት ከእኔ ጋር ማንኛውንም ዓይነት ግንኙነታቸውን ርግፍ አድርጎ እስከመተው አደረሳቸው:: ይህ ብቻውን ግን የሚያረካኝ አልሆነም:: እናም ለዚያች ክርስቲያን ዳይሬክተር የመሰናበቻውን ዱላ ማቅመስ ፈለግኩ:: ይህንን ለማድረግ ደግሞ አመቺ የሆነ አጋጣሚ እስኪፈጠርልኝ ድረስ መጠበቅ ነበረብኝ:: ለዚህ ሲባል ብቻዋን አንድ ቀን ማግኘት አለብኝ:: ቢሮ የምትደርስበትን ሰዓት ሳጠና እንደ ወፍ በማለዳ የምትነሣ መሆንን ደረስኩበት:: ስለሆነም ማንም ሰው ከመምጣቱ በፊት ብቻዋን ላገኛት ወጠንኩ::

በማግስቱ በማለዳ ወደ ት/ቤት መጣሁ:: እርሷም ከደቂቃዎች በኋላ ደረሰች:: ልክ ቢሮዋ ስትገባ ፊቱን መከራ አስመስየ ተከተልኳትና ገባሁ:: ስታየኝ ለነገር የፈለግኳት መሆኔ ገባት መሰል

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ነቃ አለች:: ይህ ደግሞ ለእኔ የልብ ልብ ሰጠኝ:: ከዚያም ቁርጥ አድርጌ «እዚህ ምን ትሠራለሽ? እዚህ ት/ቤት ውስጥ ከአንቺ ጋር ፈጽሞ መሥራት አልችልም! አንቺን በዚህ ቦታ ማየት ከቆይንም አልሻም! ውጭ ከዚህ!» አልኩና ጮኸኩባት:: የማደርገውን እውነት ነው ብላ መቀበል የቻለች አልመሰለኝም:: ደነገጠችና «ምን እያልሽ ነው? አእምሮሽን ሳትሽ እንዴ?» አለችኝ:: እኔም ቁጣዬን ጨመርኩና «አንዳንቺ ጅላጅል አይደለሁም! አብረን አንድ ቦታ ልንሠራ ፈጽሞ ፈጽሞ አንችልም! ውጭ!» ብየ አንባረቅኩባት::

ከእኔ ለመሸሽ ፈለገች፣ እኔም ሁኔታውን ስረዳ ለመማታት የቃጣሁ መስዩ እጄን ሰነዘርኩና «በአስቸኳይ ከዚህ ቦታ ለቅቀሽ ውጭ፣ እዚህ ከቆየሽ ግን አገድልሻለሁ» አልኳት:: ወዲያው ከቢሮዋ በርራ ወጣች:: የሆነን ሰው ለርዳታ ስትጠራ በፍጥነት ከቢሮዋ ወጥቼ አጠገቡ ወዳለው ቢሮዬ ገባሁ:: ከዚያም ምንም እንዳልተፈጠረ ሁሉ የተለመደውን ሥራዬን ማከናወን ቀጠልኩ:: አጠገቧ ለነበሩ ሰዎች «ናህድ ልትገድለኝ ነው» እያለች ስትሮሽ እሰማታለሁ:: የተወሰኑት መምህራን ሰብሰብ ብለው ሲመጡ የተለመደ ሥራዬን ስሠራ አገኛኝ:: እኔም እርሷን እርሷን እያየሁ «ምን እያልሽ ነው? የምታወራውን የሚያምንሽ አንዳች አታገኝም» አልኳት:: ከዚያም የትምህርት ቢሮ ኃላፊውን ለማነጋገር እየተጣደፈች ወጣች:: በዚያው ቀን ሁኔታውን ለማጣራት ከትምህርት ቢሮው አንድ ሙስሊም መርማሪ ተላከ::

መርማሪው ስለ እኔ ተናገረች ያለውን ነገረኝ:: ሽምጥጥ አድርጌ ካድኩ:: ደግነቱ እርሱም ምንም ሳይከራከር አመነኝ:: እኔም ሞኝ አይደለሁም፣ በዚያች ሰዓት ከእኔ ጋር በቢሮዬ እንደነበሩ አድርገው የሚመሰክሩ ብዙ የሐሰት ምስክሮች አዘጋጅቼ ነበር:: ከዚህም በላይ እርሷ እንደምትጠላኝ፣ ይህንንም የሐሰት ታሪክ የፈጠረችው እኔን አባርራ በክርስቲያን ለመተካት ስላሰበች መሆኑን ምስክሮቼ አስረዱልኝ:: በዚህም ምክንያት ጉዳዩ የሃይማኖት ጠብ መስሎ ቀረበ:: ይህ መሆኔ ደግሞ እኔን ይጠቅመኛል:: ዳይሬክተሯ ብዙም አልቆየችም፣ ነገው ወር ጠየቀችና ሄደች::

ከዚያ በኋላ በትምህርት ቤቱ ለሚገኙ ክርስቲያኖች የመጨረሻ ጨካኝ ሆንኩባቸው:: እጅግ ይፈሩኝ ጀመር:: በዚያ ግቢ ውስጥ ተቀናቃኝ የሌለኝ ንግሥት ሆንኩ:: ሁሉም ነገሮች በእኔ ቁጥጥር ሥር ሆኑ:: ትእዛዜን የሚቃወም ማንም አልነበረም:: የሚከራከረኝ እንኳ አልተገኘም:: አንድ ተማሪ መስቀል አድርጎ ካገኘሁት ከአንገቱ በጥሼ መሬት ለመወርወር ቅንጣት ታህል ትዕግሥት አልነበረኝም::

ናህድ ማሕሙድ ሙትዋሊ ማለት ይህ ነበርኩ::

ምዕራፍ 2

እንዴት ክርስቲያን ሆንኩ?

እግዚአብሔር እንዲህ አስቸጋሪ እና ትዕቢተኛ ያደረገኝ ለካ የራሱ የወደፊት ዓላማ ስለነበረው ኖሯል። እርሱ ሁሉንም ነገር ለእርሱ ስል እንድተወው ሊጠይቀኝ በዝግጅት ላይ ነበር። ደግሞም ይህንን ሁሉ ጠንካራ ሰብእና፣ ዕውቀት፣ አንደበተ ርቱዕነት፣ በተጠየቃቸው መንገድ ማሳመን እና ኃይል ያስታጠቀኝ ለሌላ ተልዕኮ ሲያዘጋጅኝ ኖሯል። አይሰገሬ፣ ገናና እና ያለ ተቀናቃኝ የምገዛ የትምህርት ቤቱ ንግሥት በመሆን ላይ ነበርኩ።

ይህ ሁሉ ቢሆንም ግን በውስጤ ጎዘን ነበር። ውስጤን ሳዳምጠው ባደነት ይሰማኛል። አምላኬን በፍጹም ልቤ የምወደው ቢመስለኝም ከእርሱ ግን እጅግ ርቄ ነበር። በእኔ እና በእርሱ መካከል የመከላከያ ግንብ ነበር። አንዳንድ ጊዜ ይህ ግንብ ኃጢአቱ ይሆንን? እላለሁ። አንድ ቀን እንዲያውም ለራሴ «አሁን ብሞት ለአምላኬ የማቀርበው ምን በጎ ሥራ አለኝ?» ብዬ ጠየቅኩ። ኃጢአቴን አሰብኩትና ለዘላለም ሕይወት የሚሆን አንዳች ነገር ማድረግ አለብኝ ብዬ ወሰንኩ። ሀብት አለኝ፣ ስለሆነም «ወደ ሳዑዲ ዐረቢያ ተገብሮ መካን እና መዲናን መሳለም አለብኝ» ብዬ ወሰንኩ።

ዝግጅቱ ብዙ ጊዜ አልፈጀብኝም። ለገዙ የሚያስፈልገውን ቀሚስት ገዛሁ፣ ከዚያም በአውሮፕላን ጅዳ ገባሁ። ጅዳ ስገባ እኩለ ሌሊት ካለፈ አንድ ሰዓት ያህል ሆኗል። ከጅዳ በመኪና ወደ መካ አመራሁ። ምንም እንኳን መንገዱ አስቸጋሪ ቢሆንም ሃይማኖታዊውን ገዙ እስኪነጋ ጠብቄ ለመጀመር ትዕግሥት አልነበረኝም። በቀጥታ ወደ ከአባ አመራሁ። እዚያ ስቆም ወደ አምላኬ እጅግ የቀረብኩ ስለመሰለኝ በውስጤ የጋለ ስሜት ተፈጠረ። እዚህ የቆምኩትኮ አምላኬን ምን ያህል እንደምወደው ለመግለጥ ነው። ነገር ግን አሁንም የራትኩ ያህል ነው የሚሰማኝ። «እባክህ ወደ አንተ አቅርቦኝ፣ እባክህ ከእኔ ጋር መሆንህን ልረዳው፣ እባክህ ልቤን ንካው፣ አምላኬ ሆይ

3. ከአባ በእስልምና ትምህርት መሠረት መካ ውስጥ የሚገኝ የተቀደሰ ድንጋይ ነው፣ ሙስሊሞች ሐጅ የሚፈጽሙት እርሱን በመጠር ነው።

ስለ አንተ ያለኝን ስሜት ሰይጣን እያደበዘዘው እንዳይሆን እባክህ እርዳኝ» እያልኩ የከአባን ድንጋይ እሆረው ነበር። ምናልባት አንዳች ነገር ውስጤን ቢያነቃንቀው የሚል ተስፋም ነበረኝ።

ከዐሥር ቀን ቆይታ በኋላ ወደ ግብፅ ስመለስ ከበሬቱ የባሰ ጭንቀት ወርሶኝ ነበር። ዝም ብዬ ራሴን ስፈትሽው አንዳች ያጣሁት ነገር እንዳለ ገባኝ። ምናልባት ራሴን አጥቼው እንዳይሆን ብዬም ፈራሁ። እናም ፍለጋዬን ማቆም እንደሌለብኝ ወሰንኩ።

«አምላክ እኛን ፈጥሮ በክፉ መንገድ እንድንጠፋ ትቶናል ብሎ ማሰብ ይቻላል?» እያልኩ ዘወትር ራሴን እጠይቅ ነበር። እንደገና ደግሞ «አይሆንም፣ አንድ ያልገባኝ ነገር መኖር አለበት» እላለሁ። «እግዚአብሔር ጨካኝ ነው ብሎ ማሰብ የሚቻል አይመስለኝም፣ ይህን ማሰብ ምክንያታዊ አይሆንም፣ እግዚአብሔር ይህንን ዓለም የፈጠረው ለደስታ እንጂ ለመከራ አይሆንም፣ በዚያ ያለውን ሁሉ እንድንገዛ ኃይል ሰጥቶናል፣ ይህ ማለት ደግሞ እኛን ይወድደናል ማለት ነው።» እላለሁ ደግሞ መልሼ። እንዲህ እንደተምታታብኝ ጥቂት ጊዜያት አለፉ።

ነገሮችን አጥርቼ ለማወቅ እጅግ ብተጋም ልፋቴ ሁሉ ከንቱ ነው የሆነው። በመጨረሻም እስቲ መጀመርያ አምላኬን ለማስደሰት ልሞክር ከዚያም እርሱ ራሱ ወደ ትክክለኛው መንገድ ይመራኛል ብዬ አሰብኩ።

እየቆየ በውስጤ የሚሰማኝ ባደነት ኅሊናየን ያሰቃየው ጀመር። ከአምላኬ መራቄ ውስጤን ይረብሽሞል። እናም በመጨረሻ «አምላኬ የሰጠኝን ይገድ በመደሰት ይህን ነገር መርሳት አለብኝ» ብዬ ደጋግሜ ወሰንኩ። ይሁን እንጂ የሚያስፈልገኝ ነገር ሁሉ እንዳለኝ እየተረዳሁ እንኳን ይህንን የውስጤን ጥያቄ ማዳፈን አልቻልኩም።

ከኮሌጅ የተመረቅኩት በ1963 ነው። የሚያስቀና ደረጃ፣ በትምህርት ቤርው ዘንድ የገነነ ዝና፣ ከፍተኛ ደመወዝ (በመንግሥት የደመወዝ ስኬል ቁጥር አንድ የተባለ)፣ ረኝጥም ጊዜ የዘለቀ ገናና ስም፣ ከአንዳንድ ኃላፊነቶቼ የማገኘው ተጨማሪ ገቢ አለኝ። ከዚህም በተጨማሪ ኅበዝ ተማሪዎች የሆኑ አንድ ወንድ እና ሁለት ሴት ልጆች አለኝ። ከተከራየሁት ጀምሮ ተቀምጫበት የማላወቅ አንድ አፓርት መንት እና የራሴ መኪናም አለኝ ።

4. ግብፅ ውስጥ አፓርትመንት ማግኘት ጀብዱ እንደ መረጃዎ ይቆጠራል። ብዙ እሙኞች በቤት ማግት የተነሣ መጋባት ከሚፈልጉበት ጊዜ በጣም ዘገይተው ነው የሚጋቡት፣ በዚያን ጊዜ የግል መኪና የሀብት እና ታላቅነት ማሳያ ነበር።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በዚህ መሐል አንድ ቀን ሴቷ ልጅ አንድ እንግዳ ጥያቄ ጠየቀች። «እማዬ ክርስቲያን ባል ማግባት እችላለሁ?» ስትል። በድንጋጤ ጮኸኩና አፈጠጥኩት። «አይደረግም፤ በጭራሽ አይደረግም፤ ፈጽሞ ሊሆን የሚችል ነገር አይደለም፤ ይህንን ነገር እንኳን ልታደርገው ደግመሽ እንኳን ብታስቢው እኔ ራሴ እገድላለሁ» አልኳት። እርሷ ግን «ኢንጂነር እኮ ነው፤ ደግሞም ከታወቀ ቤተሰብ የተወለደ ነው፤ ቤተሰቦቼ ወደ አሜሪካ ሊጓዙ ስለሆነ እኔም አብሬው መሄድ እፈልጋለሁ፤ እዚያ እንጋባለን፤ ደግሞም ከአንቺ በቀር ይህንን የሚያውቅ ማንም የለም» ስትል መለሰችልኝ። ፊቷ ላይ አፈጠጥኩና እንደ ብራቅ እየጮኸኩት «አምሞሻል፤ ሙስሊም እኮ ነሽ! እንዴት አድርገሽ ነው ክርስቲያን የምታገባው፤ ኃጢአት እኮ ነው» ብዬ ጮኸኩት። ከዚያም እኔን ሳታማክረኝ ጋብቻን በተመለከተ ምንም ማድረግ እንደሌለባት ቃል አስገባኳት።

ፈጣሪ ለእኔ እና ለልጄ አንድ ጸጋ ሰጥቶናል። በአስቸጋሪ ነገር ውስጥ ሆኜ አምላኬን ስለምነው መልሱን በሕልም ይነግረኝ ነበር። ልጄም ልክ እንደ እኔው ናት። እናም ይህንን ወጣት በተመለከተ ፈጣሪንን በጸሎት እንድትጠይቅ እና በሕልሟ ያየችውንም ሳትደብቅ እንድትነገረኝ መከርኳት። በነጋታው ጠዋት ልጄ በሕልሟ ያየችውን ነገረችኝ።

«በምንጭ አጠገብ በተሠራ ሰፊ ነጻና ላይ እየተጓዝኩ ነበር፤ በመንገዱ መጨረሻ መስቀለኛ መንገድ አገኘሁ። በየትኛው መንገድ መቀጠል እንዳለብኝ ግራ ገብቶኝ ስቆም ሦስት ሂጃብ የተሸፈኑ ልጃገረዶች መጡና ከእኛ ጋር እንሂድ አሉኝ። ነገር ግን ከእነርሱ ጋር ለመሄድ ልቤ አልፈቀደም። ከዚያም መስቀሎች የሞሉበት አረንጓዴ ቀሚስ የለበሰች ልጃገረድ አየሁ። እርሷም እጄን ያዘችኝ። እኔም በልቤ ደስ ብሎኝ ተከትያት ሂድኩ» አለችኝ።

የዚህን ሕልም ትርጉም ለረዳው አልቻልኩም ነበር። እርሷንም «ይህ ወጣት ልብሽን ስለማለለው ባልተጨበጠ ነገር እየቃዠሽ ይመስለኛል። ልታገቡው በጣም ሳትፈልገህ አልቀረሽም፤ ይህንን ሃሳብሽን ቸል የምለው እንዳይመስልሽ። በይ ይህንን ነገር ደግመሽ እንዳታነሽብኝ» ስል ተቆጣኝት። እርሷም ያልኳትን እንደምታደርግ ቃል ገባችልኝና ነገሩ በዚህ ተዘጋ።

የትምህርት ቤቱ ጸሐፊ በሆነችው ሙስሊም እና በእኔ መካከል አንዳንድ ግጭቶች መፈጠር ጀመሩ። እኔም እርሷን ወደ ሌላ ቦታ አዛውረው በጥሩ ጸሐፊ እንዲተኩልኝ አመለከትኩ። አንድ ቀን የአስተዳደር እና ፋይናንስ ኃላፊው ት/ቤቱን ሊገቡኝ ሲመጣ ጉዳዩን አነጋግራለሁ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ሣሁበት። እርሱም ይህችኛዋን ጸሐፊ አዛውሮ በሌላ ትጉግ፤ ቀል ጣፋ፤ ጠንካራ እና ተግባቢ በሆነች ጸሐፊ እንደሚተካልኝ ቃል ገባ። ምን ያደርጋል ታድያ፤ ልጄቱ ክርስቲያን ናት። «ጸሐፊ ማለት እኮ በእያንዳንዱ ነገር የምንገናኝ ሰው ናት፤ ፈጽሞ ክርስቲያን ልትሆንህ አትችልም» ስል አምርሬ ተቃወምኩ። ኃላፊው ግን በጸሐፊነት ተግባር ወሳኝ የሆነውን ታማኝነትን ገንዘብ ያደረገች በመሆንዋ ልቀብላት እንደሚገባ አሳመነኝ። እንዲያውም እርሷን የሚያምነውን ያህል ራሱን እንደማያምን ነገረኝ።

አዲሷ ጸሐፊያችን ሳሚያ ትባላለች። ለዳይሬክተር ሪፖርት ለማድረግ ስትመጣ ምን እንደምትመስል ለማየት በዳይሬክተር ቢሮ ቁጭ ብዬ ጠበቅኳት። እኔን የምትመለከትበት መንገድ የተለየ ነው። ከሁሉም ሰዎች አስቀድሞ በትኩረትና ሰላም አለችኝ። እኔም በለበጣ ፈገግታ ምላሹን ሰጠኳት። እርሷ ግን ሳትናደድም ሳትገረምም ፈገግ አለች። በአንገቷ ላይ ትልቅ የቆዳ መስቀል አጥልቃለች። እኔም «ለት/ቤቱ አዲስ በመሆኗ ግን እንደሆነኩና ምን እንደምፈልግ ገና አልገባትም ማለት ነው» አልኩ። «አንድ ሰው ወደፊት ሲነግራት ያለ ማንገራገር ለትእዛዞቼ ሁሉ ተንበርካኪ ትሆናለች» ብዬ አስብኩ።

በነጋታው ቢሮ ድረስ እንድትመጣ ነገርኳት። እርሷም ያለማውላወል አደረገችው። በትዕቢት መንፈስ አንገቴን ወደ ወንበሩ አዘን ብዬ እንድትቀመጥ አመላክትኳት። እርሷም እሺ ብላ ተቀመጠች። የምታደርገውን ሁሉ በአትኩሮት እከታተል ነበር። ቀድሞ ከማውቃቸው ሁሉ ለየት ያለች ናት። ጠንካራ ሰብእና፤ ድፍረት፤ የደስደስ ያለው ገጽታ እና በራስ የመተማመን ችሎታ ታድሷታል። ምንም ዓይነት ትችት ባዘንብባትም አትደናገጥም። የምፈልጋቸው ዓይነት ጠባይዎት ያሏት ሴት ትመስላለች።

በሕይወቴ ለመጀመርያ ጊዜ ሐፍረት ተሰማኝ። ምንም እንኳን እኔ የ45 ዓመት ሴት እርሷ ደግሞ በሠላሳዎቹ ውስጥ ያለች ወጣት ብትሆንም ውስጤ ግን ከእርሷ እጅግ ያነሱኩ ያህል ይሰማው ነበር።

የሥራ ግንኙነታችንን ሁኔታ መላልሼ ገመገምኩት። ሳሚያ ሥራዬን ቀላል እና ቀና ለማድረግ ዘወትር ትጥራለች። ከእኔ በላይ የእኔን የሥራ ጫና ተሸክማለች። የምትወደኝ መሆንዋን እንድንገነዘብ ለማድረግ ምንጊዜም ጥረት ታደርጋለች። እኔ ግን ይህንን ሁሉ ክብካቤና ጥንቃቄ ለእኔ ለማድረግ ለምን እንደምትፈልግ ዕንቁቅልሽ ሆኖብኛል። ምናልባትም በት/ቤቱ ያሉ ክርስቲያኖች ስለ እኔ ጠባይ እና ከእኔ ምን መጠበቅ እንዳለባት አስቀድመው ሳይነግሯት እንዳ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ልቀሩ ገምቻለሁ። ሳሚያን ከመጥላት ይልቅ እንደውም በየጊዜው እየወደድኳት መጣሁ። ለየት ያለ የንግግር ችሎታ፣ ለሰላላ ድምፅ፣ ትግትና እና ጥበብ በእርሷ ዘንድ አሉ። የተረጋጋ እና ሰላማዊ የሆነ ድባብም በዓይኗ ላይ ረብሷል። እኔ ግን ስለ እነዚህ ነገሮች አንሥቼ አስተያየት ሰጥቻት አላወቅም።

ምንም እንኳን የትምህርት ቤቱ ንግሥት እኔ መሆኔን ባውቅም እርሷ ግን በሁለመናዋ ከእኔ ላቅ ብላ ትታይ ነበር። እኔም እያደር ሳሚያን ይበልጥ እየወደድኳት መጣሁ። በመካከላችን መራራቅ ቀርቶ ወዳጅነት እየጠነከረ መጣ። ከውስጧ አንዳች ልዩ የሚሰብ ፣ የሚግርክ እና የሚቆጣጠር ነገር አላት። እኔም ይህንን ተስጥኦን ለመመርመር ወደድኩ። ለዚህ እንዲያመቸኝም የሆነ ምክንያት እየፈጠርኩ እርሷን ወደ ቢሮዬ አጠራት ነበር።

አንድ ቀን በጥቅምት 1987 ዓም ለብዙ ሰዓታት ሳንሰለቻች ከተጨዋውትን በኋላ «ሳሚያ ለመሆኑ በእግዚአብሔር ታምኛለሽ?» ስል እንደዋዛ ጠየቅኳት። እርሷም «አዎ፣ ከእግዚአብሔር በቀር ሌላ አምላክ የለም» ስትል መለሰችልኝ። ጆሮዬን ማመን ነው ያቃተኝ። እጅግ በጣም ተገርጫ «ክርስቲያኖች በአንድ አምላክ ብቻ ነው እንዴ የሚያምኑት?» ስል ጠየቅኳት። እርሷም መለስ አድርጋ «አዎን በአንድ አምላክ ነው የምናመልከው» ስትል መለሰችልኝ። እኔም «እኔ እንደሚገባኝ ግን ክርስቶስ እና ድንግል ማርያም የሚባሉ ተጨማሪ አማልክት አሏቸው።» አልኳት። እርሷም ተመቻቸችና «የማ በብዙ አማልክት ማምለክ ነው። እኛኮ በብዙ አማልክት አናመልክም፤ የምናመልከው በአንድ አምላክ ነው።» ቀጠል አድርጋም «ድንግል ማርያም የኢየሱስ ክርስቶስ እናት ናት እንጂ አምላክ አይደለችም» ስትል ገለጠችልኝ።

አንድ ትልቅ ፕራሚድ አናቴ ላይ የተናደ ነበር የመሰለኝ። 'ክርስትና በአንድ አምላክ ማመንን ያስተምራል' የሚለው ለእኔ እንግዳ ነገር ነው። ይህ ጉዳይ እኔ ስለ ክርስትና ከማስበው ፈጽሞ የተለየ ነው። ለክርስቲያኖች አስቸጋሪ እና ጨካኝ የሆንኩት ባለማወቄ መሆኑ ገባኝ። ምንም እንኳን በውስጤ ፀፀት እና ሐፍረት ቢሰማኝም ከእርሷ ግን ብዙ ነገር ለመስማት ጓጓሁ። በክርስቲያኖች ላይ የፈጸምኩት ሁሉ ትዝ አለኝ። ምን ዓይነት አስቃቂ ወንጀል ነው በእነርሱ ላይ ስፈጽም የኖርኩት? ስለ እነርሱ የበለጠ ለማወቅ ጓጓሁና «እስቲ ስለ ክርስትና ንገሪኝ» ስል ጠየቅኳት።

ስለ ክርስትና መናገር ስትጀምር የፅግን መዓዛ ከፍላጎትን ዐወደው። የሚገርም እኮ ነው። እንዲህ ያለ መዓዛ ከዚያ በፊት ሸትቶኝ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

አያውቅም። ዐቅሌን የሳትኩ መሰለኝ። ለመሆኑ በሕልሜ ነው ወይስ በእውኔ ይህ ሁሉ የሚሆነው? ስል ራሴን ጠየቅኩ። ሃሳቤን እንደ ምንም አስባሰብኩና ገለጻዋን በጥምና መከታተል ጀመርኩ። «ድንግል ማርያም ከእናት ከአባትዋ ተለይታ አሥራ ሁለት ዓመት እስኪሆናት ድረስ በቤተ መቅደስ በሃይማኖታዊ ሥነ ሥርዓት አደገች። ከዚያም በትውፊቱ መሠረት ይጠብቃት ዘንድ ለአንድ አረጋዊ አደራ ተሰጠች፤ ነገር ግን በሁለቱ መካከል ምንም ዓይነት ግንኙነት ሳይኖር ኢየሱስ ክርስቶስን ወለደች»

በመሐል አቋረጥኳትና «ልክ ነሺ ይህም በቁርዕንም ተገልጧልኩ» አልኳት። ከዚያ በኋላ ውይይቱን መቀጠል አልቻልኩም። የድካም እና የመድረቅ ስሜት ተሰማኝ። ውይይታችንም እዚያ ላይ ተገታ። እርሷም በውስጤ የፈጠረችውን ነገር ሳትረዳ ቢሮውን ለቅቃ ወጣች። እንደ እውነቱ ከሆነ ሳጠፋው የማይቻለኝ እሳት ለኩሳብኝ ነበር የሄደችው።

ከዚያ ውይይት በኋላ «ክርስቶስ ማነው?» እያልኩ ለራሴ መጠየቅ ጀመርኩ። ስሙ በተነሣ ቁጥር ከዚህ በፊት አጋጥሞኝ የማያውቅ እንግዳ ስሜት ውስጤን ይሰማኛል። የሚያጽናኛ፣ የሚያስደስት ዓይነት ስሜት። ባላውቀውም እንዲሁ እወድደው ጀመር። ስለ እርሱ በሚገባ የማወቅ ጉጉት አደረብኝ።

ለዚህ ስል ከሳሚያ ጋር ይበልጥ መቀራረብ ጀመርኩ። ከእርሷ ጋር የማደርገውን ውይይት በማለዳ ለመወጠን ስላሰብኩ በጠዋት ት/ቤት እገባ ጀመር። ከተዋወቅንበት ዕለት ጀምሮ የምትወድድኝ መሆኑን እንድረዳ አድርጋኛለች። በት/ቤቱ የሚገኙ ክርስቲያኖች የነገሯትን ማስፈራርያዎች ሁሉ ተቋቁማ እኔን ለመከባከብ እና ለመቅረብ መሞከሯም የዚህ ማሳያ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ ወዳጄ እሆን ዘንድ ፍቅሯ አስገድዶኛል።

ይህ ሁሉ እየሆነ እንኳን ከፉ ሃሳቦች በገሊናዩ መመላለሳቸው አልቀረም። እኛም አንድ ቀን ታማኝነቷን መፈተን አለብኝ ብዬ ተነሣሁ። አንድ ጊዜ ከተሰበሰበው የት/ቤቱ ክፍያ 1000 ፓውንድ አንሥቼ ደጋግሜ መቁጠሪን እና ስሐተት ሊገኝበት እንደማይችል ከነገርኳት በኋላ በድብቅ አሥር ፓውንድ ጨምሮ ሃሳቤን እንድትሠራው ሰጠኋት። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ «ተጨማሪ አሥር ፓውንድ አገኘሁ» ብላ መለሰችልኝ። በሌሎች ተመሳሳይ አጋጣሚዎችም ታማኝነቷን ፈትኛለሁ። ነገር ግን ልትበገር አልቻለችም። ስለዚህም በአነጋገሪ እርሷን ለማበሳጨት እና ትዕግር እንደሆነ ለመፈታተን ፈለግኩ። ንግግሯን ሆን ብዬ አንቋሽሻለሁ። ሃሳቧን አጣጥለሁ። መቃ

ከአክራሪ አስልምና ወደ ክርስትና

ወም በሌለብኝ ነገር ሁሉ እቃወማታለሁ። እርሷ ግን ምንም እንዳልተፈጠረ አድርጋ ታልፈዋለች። ትጎትናዋን እና ትዕግሥቷን በምንም መንገድ አታጣውም። ፈገግታዋ እና ሰላማዊ ጠባይዋ አይለዩዋትም። አንዳንዴማ ይህንን የማደርግበትን ምክንያት ቀድሞ ያወቀች ሁሉ ይመስለኛል።

እንዲህ እንዲህ እያሉ ብዙ ቀናት አለፉ። ስለ ክርስቶስ የማሰብ ነገር ግን ፈጽሞ ሊተወኝ አልቻለም። ሳሚያን ስለ ክርስቶስ እና ስለ ትምህርቱ በየጊዜው እጠይቃለሁ። የሚገርመው ነገር እርሷ ስለ ክርስቶስ መናገር ስትጀምር የሚያስደስት የዕጣን መጻፍ ክፍላችንን ያውደው ነበር። ታዲያ ስለ ክርስቶስ በምናደርገው ውይይት እና በዕጣኑ መጻፍ መካከል ያለው መስተጋብር የማወቅ ጉጉቴን ይበልጥ አቀጣጠለው። ይህ ሁኔታ ሲደጋገምብኝም ጊዜ ምናልባት የእኔን የማወቅ ጉጉት ለመጨመር በማሰብ ሳሚያ አንዳች የሚሸት ነገር ደብቃ እያመጣች ውይይት ስንጀምር እየረጨችው ይሆን እንዴ? ብዬ ማሰብ ጀመርኩ።

ይህንን ለማግራት ደግሞ በምትናገርበት ጊዜ የምታደርገውን ሁሉ በንቃት መከታተል ጀመርኩ። ነገር ግን ምንም ነገር ማግኘት አልቻልኩም። ቀጥሎም ምናልባት በክፍሉ እና በውይይታችን መካከል አንዳች ግንኙነት ካለ ብዬ በመገመት ቦታውን ለመለወጥ ወሰንኩ። ከዚያ ቀን ጀምሮ አንዳንድ ቀን ወደ ፎቅ ሌላ ጊዜ ደግሞ ወደ አትክልቱ ሥፍራ ሂደን እንወያያለን። በጣም የሚገርመው ግን የዕጣኑ መጻፍ በምንሂድበት ቦታ ሁሉ ይከተለን ነበር። በመጨረሻም የሳሚያን ትምህርት ትክክለኛነት ለማረጋገጥ እግዚአብሔር የሚሠራው ተአምር ነው ብዬ አመንኩ።

ተምታታብኝ!

ግራ ተጋባሁከ!

ለመሆኑ እውነቱ የት ነው ያለው?

አምላኬ በሙሉ ልቤ እና በሙሉ ሰውነቴ እንደምወደው ያውቃል። ነገር ግን ደግሞ ከእርሱ እንደራቅሁ ሆኜ ይሰማኛል። ይህ ስሜት ደግሞ በጣም እየሳዳኝ ነው። ከእርሱ መራቄን ባሰብኩት ቁጥር ውሳጣዊው ሕመሜ ይበረታብኛል። ይህ ነው እንግዲህ መቆሚያ እና መቀመጫ የሚያሳጣኝ። እየተረዳሁት እንደመጣሁት ከሆነ በእኔ እና በአምላኬ መካከል የመከለያ ግንብ ተዘርግቷል። በፍርድ ቀን በፊቱ ቆሚ ለሠራሁት ሥራ እንደምጠየቅ ዐውቃለሁ። ነገር ግን ሕይወቴን ስገመግመው ከኃጢአት ብቻ በቀር የሠራሁት አንዳች በሳ

ከአክራሪ አስልምና ወደ ክርስትና

ነገር የለም። ስለሆነም ምንም ይሁን ምን እውነቱን ማወቅ አለብኝ ብዬ ወሰንኩ።

በግዳር 15 ቀን 1987 ዓም ሳሚያ ወደ ቢርዬ አርፍዳ ነበር የሚጠየቀው። ደስተኛ እና ፍልቅልቅ ሆኖ ነበር። እኔም ሁኔታዎ ስለቱ ረመኝ «እንዲህ በጣም ደስተኛ የሆንኪው ምን አግኝተኝ ነው?» ስል ጠየቅኳት። እርሷም እየተፈለቀለቀች «ዛሬ እኮ የገና ጾም የመጀመሪያው ቀን ነው» አለችኝ። እኔም በአሸመር «ደግሞ ክርስትና ጾምን ይቀበላል? ለመሆኑ በደንብ ትጽግላችሁ ወይስ እየበላችሁ እና እየጠጣችሁ ጾምን ትላላችሁ?» አልኳት። እርሷም «እንደርሱ አይደለም። እኛ ክርስቲያኖች በርግጥ እንጸማለን፤ ለረዥም ሰንታትም ከመብላት እና ከመጠጣት እንቆጠባለን፤ ከዚህም በተጨማሪ በጾም ወቅት የተቀደሰ ሕይወት እንኖራለን» ስትል አብራራችኋል።

ከዚህ በኋላ በምትለው ነገር ላይ መቀለድ አልቻልኩም። ዝምታዎን በርጋታ ሳስተውለው ቆየሁ። በመካከልም ካደረገችው መስቀል ጀርባ አንዳች የሚያንጸባርቅ ነገር ተመለከትኩና «ምንድን ነው?» ስል ጠየቅኳት። «የድንገል ማርያም ሥዕል ነው» ስትል መለሰችኋል። ገር መኝና «በዚያ ጊዜ ፎቅ ግራፍ የሚያነሡ ወይስ ሥዕል የሚሰሉ ሰዎች ነበሩ እንዴ? ሥዕሏ ከየት ተገኘ? ደግሞስ ሰዓሊዎቹ የእርሷ ሥዕል ለመሆኑ እንዴት ርግጠኞች ሆኑ? እነዚህ ክርስቲያኖች ሞትን ናቸው ማለት ነው፤ አንድ ሰዓሊ በሃሳቡ የፈጠረውን ሥዕል የድንገል ማርያም ሥዕል ነው ብሎ አሳምኗቸዋል ማለት ነው። ደግሞ የሚገኘው መው ነገር እነርሱ እውነት ነው ብለው መቀበላቸው ነው »

ይህንን እያሰብኩ እያለ ከመስተሉ ጀርባ ይታየኝ የነበረው ነጻ ራቅ ጠፍቶ ደማቅ ብርሃን በቦታው ተተካ። ዓምድ የመሰለ ቅጽ ሠርቶ የዕጣኑ ጢስ ወደ ላይ ሲወጣ አየሁት። ወዲያውም ቤቱ በመጻፍ ታወደ። በጢሱ ውስጥ አንዲት ሴት ቆሜ ተመለከትኩ። ደርባ ባባ ናት። ፊቷ ላይ አይቼው የሚላውቀው ገጽታ ይነበባል። ወደ እኔ እያየች ፊት ለፊቱ ነበር የቆመችው። ሰማያዊ ቀሚስ ለብሳ እጅግ ወደ እኔ ዘርግታለች። በልቤ «ድንገል ማርያም ትሆን እንዴ?» ብዬ አሰብኩ። ከማ ውስጥ የገባሁ መሰለኝ። የማየው ሁሉ በእውነት አል መስልኝ አለኝ። ደግሞ ልጠራጠረው በማልቸል ሁኔታ አይቻለኝ። ወዲያው ያቺ ሴት ከፊቴ ተወዘረች።

ወደ ልቡናዬ ስመለስ እኔ እና ሳሚያ በዕንባ ተሞልተን ነበር። ከዚያ በኋላ የድንገል ማርያምን ሥዕል በተመለከተ የተሞኘሁት እኔ መሆኔን እና የነገረችኝ እውነት መሆኔን ተረዳሁ። ውስጤ ተረበሰ። ባዶ የሆንኩ እና ዙርያዬም በገለባ የተሞላ መስሎ ታየኝ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

«አምላክ ሆይ ምን ማድረግ እንዳለብኝ ዐውቅ ዘንድ እባክህ ርዳኝ።»

የሥራ ሰዓት ሲያልቅ በቀጥታ ወደ ቤቴ አመራሁ። በምስቱ ልጆቼ ላይ ዓይኖቼን ተክዬ «አሁን እኔ ክርስቲያን ብሆን ምን ይሰ ማቸው ይሆን? የአባታቸውስ ምላሽ ምን ይሆን ይሆን? አባታቸው የአልዛሃር ዩኒቨርሲቲ፣ ዋና አስተዳዳሪ ነው። በርግጥ ከ1983 ዓም ጀምሮ ተፋትተናል። ነገር ግን ለልጆቻችን ደገንነት እና ጤናማነት ስንል በትዳር እንዳሉ ሰዎች በአንድ ቤት ነው የምንኖረው። የቤተ ሰቦቹ አመለካከት እና ያላቸው ሥልጣን ፊቴ ድቅን አለ። ሁሉም የሐፍረታቸው ምንጭ አድርገው ሊመለከቱኝ እንደሚችሉ ጥርጥር የለውም።»

ደግሞስ እኔ ራሴ በስንት መከራ ያገኘሁት ክብር እና ሥልጣን ጎሰ ቢሆን፤ ይህንን ሁሉ አፈር ድሜ ላስገጠው ነው ማለት ነው።» እነዚህ ሁሉ በሃሳቤ ሲወጡ እና ሲወርዱ ግራ መጋባቴን አባባሏቸው። ለመሆኑ ቤተሰቦቼ ክርስቲያን መሆኔን ቢያውቁ የራስዎ መብት ነው ብለው ይተውኛል? ፈጽሞ! የአእምሮ ሕመምተኞች ወዳሉበት ቤት ነው የሚያስገቡኝ።

ለላው ቀርቶ ለሃይማኖት እቀናለሁ ብሎ የሚያስብ አንዱ ሊገድ ለኝም ይችላል። ይህ በእስልምና ዘንድ የ«ሪዳህ»ን ሕግ እንደመ ፈጸም ይቆጠራል።

በመሐል አንድ መፍትሔ ብልጭ አለልኝ። «አምላክ እኔን ከሙስሊም ቤተሰብ ተወልጄ ሙስሊም ሆኜ እንድናር ፈጥሮኛል። ስለዚህም እንዲህ ስላለው ጉዳይ ዳግመኛ ማሰብ የለብኝም። ደግሞም በጥረቴ ያገኝኋቸውን እነዚህን ሁሉ ዕድሎች ማበላሸት የለብኝም። እንዲያውም ሳሚያ ወደ እኔ ቢሮ ዳግመኛ እንዳትመጣ ማድረግ አለብኝ። ውይይታችንም ሥራን በተመለከተ ነገር ብቻ መሆን አለበት። ካሁን በኋላ እንደ ቀድሞዬ በመሆን አምላኬ እውነቱን እንዲገልጥልኝ መጸለይ ብቻ ነው ያለብኝ። ነጻ ጊዜ ሳገኝም የቁር

- 5. የአልዛሃር ዩኒቨርሲቲ ካይሮ፣ግብፅ ውስጥ የሚገኝ ከ1300 ዓመት ዕድሜ በላይ ያለው በዓለም ላይ ዕድሜ ጠገብ ታዋቂ የእስልምና ዩኒቨርሲቲ ነው።
- 6. የ«ሪዳህ» ሕግ ማለት ሃይማኖቱን የካደን ሰው መቅጣትን የሚፈቅድ ሕግ ነው። ይህ ሕግ እስልምናን ትቶ ወደ ሌላ ሃይማኖት የገባ ሰውን ሙስሊሞች እንዲገድሉት ያዘዛል። የሚገድሉት ሰዎችም ገነትን እንደሚወርሱ ያረጋግጣል። ሌላው ቀርቶ ሰውየው ሌላ እምነት ሲቀበል እያዩ ዝም የሚሉ ሰዎች እነርሱ ራሳቸው እንደ ከሃዲ ስለሚቆጠሩ ተመሳሳይ ፍርድ እንደሚጠበቃቸው ያትታል።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ዐንን ቃላት ማስታወስ አለብኝ። ከእንግዲህ እንዲህ በመሰለው ነገር መጠመድ የለብኝም» ብዬ ወሰንኩ።

በቀጣዩ ቀን ቁርዕኔን ገለጥኩና ማገላበጥ ጀመርኩ። አምላኬም ሳላስበው ወደ «ሱራቴ መርየም» መራኝ። በመጽሐፉ ውስጥ፦

- 16. መርየምንም ከቤተሰቧ ወደ ምሥራቃዊ ሥፍራ በተለየች ጊዜ (የኾነውን ታሪካን) አውሳ።
- 17. ከነሱም መጋረጃን አደረገች፤ መንፈሳችንንም (የብሪልን) ወደርሷ ላካን፤ ለእርሷም ትክክለኛ ሰው ሆኖ ተመሰላሳት።
- 18. - እኔ ከአንተ በአልረሕማን እጠብቃለሁ፤ ጌታህን ፈሪ እንደሆንክ (አትቅረቡኝ) አለኝ።
- 19. - እኔ ንጹሕን ልጅ ለአንቺ ልሰጥሽ የጌታሽ መልእክተኛ ነኝ አላት።
- 20. (በጋብቻ) ሰው ያልነካኝ ኾኔ፤ አመንዝራም ሳልሆን እንዴት ልጅ ይኖረኛል! አለኝ።
- 21. አላት፦ ነገሩ እንደዚህሽ ነው፤ ጌታሽ፦ እርሱ በእኔ ላይ ዝር ነው፤ ለሰዎችም ታምሮ ከኛም ችሮታ ልናደርገው (ይህንን ሠራን) የተፈራም ነገር ነው፤ አለ። (ነፋባትም)።
- 22. ወዲያውኑም አረዝቸው፤ በርሱም (በሆድዎ ይዘው) ወደ ፍቅ ሥፍራ ገለል አለኝ።
- 23. ምጡም ወደ ዘንባባይቱ ግንድ አስጠጋት፤ ዋ ምኞቱ! ምነው ከዚህ በፊት በሞትኩ፤ ተረሰቼም የቀረሁ በኾንኩ፤ አለኝ።
- 24. ከቦታቸውም እንዲህ ሲል ጠራት፦ አትዝኝ ጌታሽ ከቦታችሽ ትንሽ ወንዝ በርግጥ አድርጓል
- 25. የዘምባባይቱንም ግንድ ወዳንቺ ወዘውገሮት፤ ባንቺ ላይ የበሰለ የተምሮ እሽት ታረግፍልሻለኝና።
- 26. ብይም፣ጠጭም፣ ተደሰችም፣ ከሰዎችም አንድን ብታይ፦ እኔ ለአል ረሕማን ዝምታን ተስያለሁ፤ ዛሬም ሰውን በፍጹም አላነጋግርም በይ።

7. የግርያም ታሪክ የተጻፈበት የቀርዕን ክፍል ነው።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

- 27. በርሱም የተሸከመችው ገና ወደ ዘመዶች መጣች፡- መርየም ሆይ ከባድን ነገር በእርግጥ ሠራሽ አሏት።
- 28. የሃሩን እገት ሆይ አባትሽ መጥፎ ሰው አልነበረም! እናትሽም አመንዝራ አልነበረችም አሏት።
- 29. ወደርሱም ጠቀሰች፤ በአንቀልባ ያለን ሕፃን እንዴት እናናግራለን! አሉ።
- 30. (ሕፃኑም) አለ፡- እኔ የአላህ ባርያ ነኝ፤ መጽሐፍን ሰጥቶኛል፤ ነቢይም አድርጎኛል።
- 31. በየትም ስፍራ ብሾን ብሩክ አድርጎኛል፤ በአይወትም እስከአለሁ ሰላትን በመስገድ ዘካንም በመስጠት አዞኛል።
- 32. ለእናቴም ታዛዥ (አድርጎኛል፤ ትዕቢተኛ፤ እምቢተኛም አላደረገኝም።
- 33. ሰላምም በእኔ ላይ ነው፤ በተወለድሁ ቀን በምሞትበትም ቀን ሕያው ገኝ በምቀስቀስበትም ቀን፤።

ሁሉም ነገር ግራ የሚያጋባ ሆነብኝ። ለመሆኑ እውነቱ የት ላይ ነው ያለው? መረጋጋት አልተቻለኝም። የበሬቱን ውሳኔየን ተውኩና እውነቱን ለመፈለግ እንደገና ተነሣሁ። በውስጤ የሚተራመሰውን ነገር እንዲሁ ንቁ ማለፍ አልቻልኩም።

«ይህቺ ሴት የአንድ ተራ ሰው እናት ከሆነች በቁርዕን ውስጥ ይህ ሁሉ ምስጋና እንዴት ሊጻፍላት ቻለ? ክርስቶስን አንድ ተራ ሰው ወይም ነቢይ ከተፈጥሮ ሕግ በላይ በሆነ እንዲህ ባለ መንገድ እንዴት ሊወለድ ቻለ? ይህንን ሁሉ ኃይል፤ ሙታንን ማስነሣት፤ ድውያንን መፈወስ፤ ዕውራንን ማብራት፤ ለምጻምን ማንጻት፤ እንዴት ለእርሱ ከአምላክ ሊሰጠው ቻለ? ደግሞም እነዚህ ሁሉ ተአምራት በቁርዕን ተመዝግበዋል»

«እንዲሁም ሳሂህ አል- ቡካሪ⁸ ክርስቶስን በተመለከተ በሐዲት

8. የተርጓሚው ማስታወሻ :-ይህንን የቁርዕን ክፍል የአግርኛውን ትርጉም፣ እንግሊዝኛውን ከሙተርጎም ብዬ ነጃሽ አሳታሚ በ1997 ዓም ካሳተመው የአግርኛ ቁርዕን ነው የወሰድኩት።

9. ሐዲት ግለት የነቢዩ መሐመድን አባባሎች ሰብስቦ የያዘ መሆኑ በሙስሊሞች ዘንድ ይታመናል። ሙስሊሞች ሐዲትን ከቁርዕን እኩል የሆነ ቦታ ሰጥተው የሚቀበሉት መጽሐፍ ነው። በውስጡ ያለውም በነቢዩ መሐመድ በኩል የተነገረ የአላህ ቃል ነው ብለው ያምናሉ። ሳሊህ አል ቡካሪ እና ሳሂህ የተሰኙት የሐዲት መጻሕፍት እውነተኛነት፣ ሊጠቀሱ የሚችሉ፣ ታማኝ እና በደንብ የተጠናቀቁ የሐዲት ቅጂዎች ተደርገው ይታመናሉ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ላይ "የመርየም ልጅ ኢሳ እስኪመጣ ድረስ ጊዜው አልደረሰም ነበር። እርሱ በፍትሕ እና በርትዕ ይመራችኋል" ይላል። ታዲያ አሁን የት ነው ያለው? ሳለፉት 2000 ዓመታት በገነት ተቀምጦ እስከ መጨረሻው ቀን ይጠብቃል ማለት ነው? እርሱ ከሰዎች ሁሉ የተለየ ነው ማለት ነው? እርሱ ከሰዎች ሁሉ በላይ ነው ማለት ነው? ታዲያ እርሱ ማን ነው?

በውስጤ ውጊያ እየተካሄደ ነው። በአንድ በኩል እኔን ከፈጣሪዬ ሊለዩኝ በሚጥሩት ኃያል እና አስጨናቂ ሃሳቦች፤ በሌላ በኩል ደግሞ እውነትን ለማወቅ በማደርገው ጉዞ መካከል ውጊያው ቀጥሏል።

1987 አልፎ 1988 እስኪተካ ድረስ ረገጥኩም እና አስጨናቂ ቀናት አለፉ። ዓመቱ ሲጠናቀቅም የግብጽ ክርስቲያኖች የጌታን የልደት በዓል የሚያከብሩበት ቀን ደረሰኝ። እኔም ራሴን እንደገና መጠየቅ ጀመርኩ። «የልደት በዓል? የማን የልደት በዓል? ለመሆኑ በዓሉ የሚከበርለት ክርስቶስ ማንው?» ታገላሰ ሃያ ዘጠኝ ቀን በት/ቤታችን ለሚገኙ ክርስቲያኖች የበዓል ቀን ነበር። በዚያ በገና ቀን ከት/ቤት ወደ ቤት ስመለስ የገዘን ስሜት ተጫጭኖኝ እና በስጋት መንፈስ ውስጥ ነበርኩ። አየሩ ቀዝቀዝ ያለ ነበር። በቀጥታ ከሁለቱ ሴቶች ልጆቼ ጋር ወደምንጋራው መኝታ ቤቱ ሄድኩ። ሌሊቱን ሙሉ ስገላበጥ ባድርም እንቅልፍ ግን በዓይኔ ሊዞር አልቻለም። ልቤ በጉጉት ስለተሞላ መንፈሴ መረጋጋት አቅቶታል።

ለራሴ ታማኝ መሆን አለብኝ አልኩ። ለምን እፈራለሁ፤ ይልቅስ ከማንም በላይ መፍራት ያለብኝ ፈጣሪዬን ነው። እውነቱን ከማወቅ እየሸሸሁ እንዴት አምላኬን እወደዋለሁ ብዬ አፈን ሞልቼ መናገር እችላለሁ። ፈጣሪዬን ፊት ለፊቱ ቆሞ ያገኘሁት መሰለኝ። እናም ልቤን ሰብሰብ አደረግኩና ጥልቅ በሆነ ስሜት «ፈጣሪዬ ሆይ ምን ያህል እንደምወድድህ አንተ ታውቃለህ። ምን ያህል እንደማክብርህ ስሜት ረዳለህ። ፍላጎቴ ሁሉ ያለ ኃጢአት ካንተ ጋር መኖር ነው። እባክህ ፈጣሪ እውነቱን ግለጥልኝ? እንዴት ነው ላውቅህ የምችለው?» ብዬ ጸለይኩ።

እንደገና ደግሞ መለስ ብዬ «ጥፋቴ ምንድን ነው? የተወለድኩት ከሙስሊም ቤተሰብ ነው። ታዲያ ይህ ለመሆኑ ተጠያቂዋ እኔ ነኝ?» አልኩ።

10. የግብጽ ክርስቲያኖች እንደ ኢትዮጵያውያን ሁሉ የልደትን በዓል የሚያከብሩት ታገላሰ 29 ቀን ነው። የአውሮፓ ክርስቲያኖች ግን በታገላሰ 15 ቀን ነው።

ፈራሁ እንዴ? ሽረ በጭራሽ! ጌታ ሆይ እባክህ እለምንሃለሁ።
ከልጅነቴ ጀምሮ በበረከትህ አጥለቅልቀህኛል። የጠየቅኩህን ነገር ሁሉ
መልሱን በሕልም ትገልጥልኛለህ። ወደ አንተ የመምጫ መንገዱ
ክርስትና ከሆነ መስቀሉን አሳዩኝ፤ እስልምና ከሆነ ደግሞ ሌላ
ምልክት አሳዩኝ። ከዚያ በኋላ አንተ ያዘዝከኝን እፈጽማለሁ።
የፈለገው ነገር ይምጣ እንጂ ለእኔ ዋናው ነገር አንተ ነህ። ማንንም
አልፈራም። ጊዜያዊው ክብራ እና መፃሕፍትም ግድ አይሰጠኝም። እኔ
የሚገደኝ ካንተ ጋር ያለኝ ግንኙነት ነው። ለእኔ ልጆቼ ዋናዎቹ
ነገሮች አይደሉም። ዋናው ነገር አንተ ነህ። አንተን ካገኘሁ ከዚያ
በኋላ አንተ ትጠብቀኛለህ። ቢገድሉኝም እንኳን ወደ አንተ የምመጣ
በትን መንገድ ያሳጥራልኛል እንጂ አይነጹኝም።

እንደዚያ ሌሊት ልቤ ተግባራዊ አደውቅም። ልክ ፊት ለፊቱ ተቀ
ምጫ ከፈጣሪዬ ጋር የማወራ ነበር የመሰለኝ። እስከ ሌሊቱ ዘጠኝ
ሰዓት ድረስ ልቤ ነቅቶ እንቅልፍ ሳይዞርብኝ ነበር የቆየሁት። ሊነጋጋ
ሲል ደካክመኝና ራሴን አዞረኝ። ከዚያም ሰዓቴን አሥራ ሁለት ሰዓት
ላይ እንዲቀሰቅሰኝ ሞላሁትና አልጋዬ ላይ በድካም ተዘረጋሁ።
ዓይኔን ለመክደን ሞከርኩ። ነገር ግን ይህንን ያህል ደካሞኝ እንኳን
እንቅልፍ ሊወስደኝ አልቻለም።

ምዕራፍ ሦስት ጌታዬን አየሁት

ዘርፉ መሬት የደረሰ ረዥም ገዋን ለብሼ ድንገት ራሴን በራእይ
አየሁት። ገዋኑ ግራጫ መልክ ሲኖረው በብር የተሸለመ ሆኖ ረገፍ
ኸም እጅጌዎች አሉት። ያደረግኩትን ቀሚስ የመሰለ ሰፊ ቀበቶ
ወገቤ ላይ ታጥቄያለሁ። ተመሳሳይ ቀለም ያለው ሻሽም በራሴ ላይ
አሥራ ነበር። በለበስኩት ልብስ በጣም ከመደሰቴ የተነሣ «ይህንን
የመሰለ ልብስ ያገኘሁት መቼ ነው?» እያልኩ ራሴን እጠይቅ ነበር።
እንደዚህ ያለ ገዋን ከዚህ በፊት አይቼ አላውቅም። ያንን የመሰለ
ውብ ነገርም በሕይወቴ አላጋጠመኝም። አስገራሚ ነው።

ዝቅ ብዬ ስመለከት ባዶ እግራን ነኝ። ነገር ግን ቀሚሱ ረዥም
ሆኖ እግራን ስለሸፈነልኝ ግድ አልነበረኝም። መሬቱን ሳየው አስደ
ናቂ መልክ ነበረው። ደማቅ አረንጓዴ። እንደዚያ ዓይነት ውብ
ቀለም ከዚያ በፊት አይቼ አላውቅም። እንደዚያ ዓይነት ለስላሳ ነገ
ርም ገጥሞኝ አደውቅም። ይህ ለስላሳ መስክ ምን እንደሆነ ለማወቅ
ስለፈለግኩ በእግራ ደጋግሜ ፈተግ ፈተግ አደረግኩት። ምንጣፍ ነው
ልበል? ሽረ ፈጽሞ! ሐር መሆን አለበት። ከዚያም ቃላት ሊገልጡት
የማይቻላቸውን ድንቅ ነገር እመለከት ዘንድ ዓይኖቼን አነሳሁ።

ይህ አሁን የማየው ነገር በምናባችን ብቻ የምንስላቸውን ቤተ
መንግሥቶች ይመስላል። ሽረ እንዲያውም ከዚያም በላይ እጅግ
አስደናቂ ነው! ይህ ነገር በሃሳባችን ልንደርስበት ከምንችለው በላይ
ነው። እጅግ ታላቅ የሆነ ቤተ መንግሥት ፊት ለፊቱ ይታየኛል።
ረገፍኸም ዓምዶች አሉት። የዓምዶቹን ጫፍ ዓይን ሊደርስበት
አይችልም። ዓምዶቹ በሚያምር ሐር የተንቆጠቆጠ እና ውብ ብርሃን
የሚፈነጥቁ ናቸው። አካባቢው በዕጣን ታውዷል። አዎ ይህንን መፃዛ
ዐውቀዋለሁ። ከሳሚያ ጋር ስለ ክርስቶስ ስንነጋገር የሚያውደን መፃዛ
ነው። ይህኛው ግን ከዚያም ይበልጣል።

ቀዝቀዝ ያለ ነፋስ በላዬ ላይ ሲነፍስ ተሰማኝና ልቡናዬ በሐሴት
ተሞላ። ርግቦች በላዬ ላይ ክንፋቸውን እያራገቡ ሲበሩ የሚሰማኝ
ዓይነት ስሜት ተሰማኝ። ርግቦቼን አላየቸውም ነገር ግን አሁንም
የሚያልፉ ይመስለኛል። ሰላም፣ ጸጥታ፣ መጽናናት በልቤ ውስጥ
ነግሠዋል።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በዙርያዬ በተዘረጋው መስክ ላይ ወዲያ እና ወዲህ ስል በድን ገት በመካከሉ ላይ ረዥም እና ሰፊ ከሆነ ዙፋን ፊት ደረሰኩ። ከኋላው የቤተ ክርስቲያን ዶም የመሰለ ነገር ይታየኛል። እኔም ጠጋ አልኩና ወዲያ እና ወዲህ እያልኩ መጎብኘትን ቀጠልኩ። በጉብኝቱ መካከል አንድን እንግዳ ለመቀበል የተዘጋጀ በሚመስል ሁኔታ የክብር ፍብ ሠርተው የቆሙ ሽማግሌዎች ተመለከትኩ። በጣም ደማቅ የሆነ ነጭ ልብስ ለብሰዋል። ራሳቸውንም በሚያንፀባርቅ ነጭ መሸፈኛ ሽፍ ነዋል። ጢማቸው ረዣዥም እና ነጭ ነው። እርስ በእርሳቸው በሆነ ጉዳይ ላይ የሚወያዩ ይመስል በቀስታ ይነጋገራሉ። ምን እንደሚሉ ለማወቅ እችል ዘንድ ወደ እነርሱ ተጠጋሁ። ነገር ግን የሚናገሩትን ማወቅ አልቻልኩም።

እነርሱን ባለቤት ትቼ ወደሌላ ቦታ ዘወር ብዬ ያንን ውብ ሥፍራ መጎብኘት ቀጠልኩ። የዓይኖቼ መቃድ ሙሉ በሙሉ ሊያየው አልተቻለውም። ያ ሥፍራ ፈጽሞ ዳርቻው ሊታይ አይቻልም።

በዚህ መካከል በድንገት አንድ ሰው ብቅ አለ።

እንዴት እና ከየት እንደመጣ አላወቅኩም። ያ ሰው ወደዚያ ታላቅ ዙፋን ሲያመራ እነዚያ ሽማግሌዎች ለእርሱ ተንበረከኩ። እርሱ ይሄንኛል፤ ነገር ግን በመሬት ላይ በእግሩ ሲሄድ አይታይም። በደመና ወይም ጥላ በመሰለ ነገር ተጭኖ የሚሄድ ነው የሚመስለው። በዚህ ሁኔታ ወደ ዙፋኑ ደርሶ ተቀመጠ።

እንዴት አስደናቂ ነገር መሰላችሁ። ለካ ሳላሰበው እና ልብ ሳልለው እኔም እርሱን በመከተል ላይ ነበርኩ። እስከ ዙፋኑ ድረስ ተከትዬው ሄድኩና እግሩ ሥር ተደፋሁ። እንግዳ እና ምሥጢራዊ የሆነ ስሜት ወረረኝ። ደስታ፣ ፍርሃት፣ ርካታ፣ ሰላም፣ ተቀላቅለው ይሰሙኛል። አሌክትሪክ የያዘኝ ይመስል ኃይለኛ ንግረት በሰውነቴ ተሰማኝ። ራሴን መቆጣጠር አልቻልኩም። እናም ከቁጥጥራ ውጭ በሆነ ሁኔታ እንቅጠቀጥ ነበር።

«ይህ ምሥጢራዊ ስሜት ምንድን ነው?» ስል ራሴን ጠየቅኩት። «ከእነዚህ ሽማግሌዎች ጋር አብራ የሰገድኩለት ይህ ማን ነው?» ማንነቱን ለማወቅ እችል ዘንድ አንጉቱን ቀና አድርጌ ግዩት አለብኝ አልኩና ኃይሌን ሰብሰብ አድርጌ ቀና ሰዬ አየኩ። እግዚአብሔር ምንድን ነው እባካችሁ የማየው! በጭራሽ ልገልጠው አላችልም። እርሱን ልገልጥባቸው የምችልባቸው ተሰማሚ ቃላት ማግኘት ይቸገራቸዋል። የሚያበራ ገጽ፣ ይህስ እብነ በረድ የመሰለ ነገር ምን ድን ነው? ይህ ውበትስ ምንድን ነው? የፊቱ ገጽታ ላስተዋለው የደክመው ገና የታከተው ይመስላል። ቀጭን በቀለማት ያሸበረቀ ልብስ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ለብሳል። በግራ ትከሻው ላይ እንደ ደም የቀላ የአንገት ልብስ ጣል አድርጓል። ወርቃማ ፀጉሮቹ በትከሻዎቹ ላይ እንደ አጥላስ ተዘናፍለው ወርደዋል።

ለምን ግን እንደዚህ አዘነ? አልኩኝ በልቤ። ዓይኖቼ ተከድኑ ነዋል። እጆቼ ጉልበቱ ላይ አርፈዋል። አንገቱ ዘንበል ብሏል። የሚገርመው ነገር እንዴ ካዩት በኋላ ዓይንን ከእርሱ መንቀል አይቻልም። አንድ ነገር የሚፈልግ ይመስላል። ገጽታውን ሳየው ደስተኛ አይመስልም። ፊቱ በጎዘን ተሞልቷል። ይህ ታላቅ ሰው ማነው? እያልኩ ደጋግሜ ራሴን እጠይቅ ነበር። እንዲህ ያለ ውብ ንጉሥ አይቼም ስምቼም አላውቅም። ይህንን ታላቅ ሰው ያሳዘነው ማን ይሆን?

በሩጎ ገጹን እና አስደናቂ የሆነውን አንገቱን በመመልከት ላይ ነበርኩ። ቁጥር ይበልጥ ወደ እርሱ እሳባለሁ። በተጠጋሁት ቁጥር ደግሞ ስለ እርሱ ለማወቅ ይበልጥ እንጓለሁ።

ድንገት ዓይኑን ገለጠና ወደ እኔ ተመለከተ። ዓይኖቼን በዓይኖቼ ለማየት ስላልቻልኩ አቀርቅሬ መሬት መሬቱን ማየት ጀመርኩ። አ ጌታዬ ! ምንድን ነው ያየሁት? እነዚህ ዓይኖች ምንድን ናቸው? ባየሁት ነገር የተነሣ ራሴን የምስት ወይም ደግሞ የምሞት መሰለኝ። ዓይኖቼ ታላላቅ፣ ኃይለኛ እና፣ የፀሐይ ጨረር የመሰለ ብርሃን የሚፈነጥቁ ናቸው። የዓይኖቼ መቃዶች ሰፋፊ እና ዓለሙን በሙሉ ሊይዙ የሚቻላቸው ናቸው። ቀለማቸው እንደ ጠራ ሰማይ ወይም ደግሞ በአረንጓዴ ቀለም የተለወሰ ውኃ ይመስላሉ። እንደ ኤሌክትሪክ እየነዘሩኝ በውስጤ የሚያልፉት እነዚያ የብርሃን ጨረሮች ምን ድን ናቸው? ለአፍታ እንኳን ችዩ ሳየው አልቻልኩም። በሚገባ ማን ነቱን ለማወቅ ወደድኩ፤ ደግሞ በልቤ ውስጥ አንዳች እንድወድደው የሚያደርገኝ ነገር አለ። ሳየው በጣም እፈልጋለሁ፤ እናም ያለ የሌለ ዐቅሜን አሰባሰብኩና ራሴን ቀና አድርጌ አየሁት። አ! እንዴት ያስደንቃል። ትኩር ብሎ ይመለከተኛል። ወደ እኔ ይበልጥ የቀረበ መሰለኝ። እንዴት ያለ ገጽ ነው? ፍቅር፣ ርጋታ፣ ጽኑ።

የሚለምን በመሰለ ድምፅ «ይበቃል ናህድ» ሲለኝ በአፍጢሜ ተደፋሁ። ይህንን ፍቅር ፣ይህንን ርካታ፣ ይህንን ደግነት ለቋቋመው አልተቻለኝም። ያየሁትን ነገር እንዴት ባለ ቋንቋ ልገለጠው። ይህ ታላቅ ሰው እንዲህ እያለ የሚለምንኝ እኔ ማነኝ? እርሱ ከምት ወድድ እናት በላይ የሚያፈቅር ነው። ይህ ታላቅ ሰው ስሜን ያውቃል። የጠራኝም በስሜ ነው። እርሱ በሚገባ ያውቀኛል ማለት ነው። ነገር ግን «ይበቃል ናህድ?» ሲል ምን ማለቱ ነው? የተና

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ገረውን ነገር ልረዳው አልቻልኩም። ልጠይቀው ይህን? አልኩ። ፈጽሞ! እንዲህ ያለውን ሰው ሊጠይቁት የሚያስችል ዐቅም አይገኝም። እርሱን ሊታዘዙለት ብቻ የሚገባ ነው። እነዚህ ሃሳቦቹ በጎሊናዩ ተመሳሳሉ። ደግሞምኮ ለጥያቄው አፋጣኝ ምላሽ መስጠት አለብኝ። ራሴን አረጋጋሁና «አዎ ይበቃል! አረ ይበቃል!» ብዬ መልሱን ሰጠሁት።

እርሱን ለማወቅ ይበልጥ ስለ ጓጓሁ ዐቅሜን አሰባሰቤ ለሦስተኛ ጊዜ ሳየው ፈለግኩ። እናም ቀና ብዬ ሳየው ወደ እኔ ይበልጥ ተጠግቷል። በቀደመው ዓይነት ፍቅር፣ ደግነት እና ርኅራኄ ያየኛል። አሁንም በልመና መልኩ «ርግጠኛ ነሺ ናህድ?» ሲል ጠየቀኝ። በነፍሴ ውስጥ የተሠወረውን ፈልፍሎ የሚያይ ይመስል የዓይኖቹ ጨረሮች ውስጤን ዘልቀውኝ ሲገቡ ይታወቀኛል። ለሁለተኛ ጊዜ እግሩ ሥር ተደፋሁ። ይህንን የመሰለ ፍቅር፣ ይህንን የመሰለ ደግነት እና ርኅራኄ ገጥሞኝ አያውቅም። ይህ ሁሉ ለእኔ ነው? ይህ ታላቅ ንጉሥ ለእኔ ይህንን ያህል ትኩረት ይሰጠኝ ዘንድ እኔ ማነኝ? እንደ ገና ከራሴ ጋር በሃሳብ ወደ መከራከር ተመለስኩ «ርግጠኛ ነሺ?» ያለኝ ምኑን ነው? ምን ማለቱ እንደሆነ ግልጽ አልሆነልኝም። ነገር ግን በማናቸውም ነገር ልታዘዝለት ዝግጁ ነበርኩ። ምን ማለት ነው? ብዬ መጠየቅ አላገኝም። ራሴን ቀና ሳላደርግ ባለሁበት አቀርቅሬ «አዎን ርግጠኛ ነኝ» ስል መለስኩለት።

ማነፃፀርያ የሌለውን ፍቅርን ቀምሻለሁና ልቤ በፍቅር ተሞላ። ምንም እንኳን ፍርሃት በውስጤ ቢሠርጽም ለአራተኛ ጊዜ ኃይሌን አሰባሰቤ እርሱን ለማየት ቀና አልኩ። መረጋጋት፣ ደስታ እና ሰላም ውስጤን አጥለቀላቁት። አየሁትኮ! እጅግ ድንቅ ነው። ደግሞም ወደ እኔ ይበልጥ - ተጠግቷል። ፍቅርን በተሞሉ ዓይኖቹ እያየኝ በተረጋጋ እና ለስላሳ በሆነ ድምፅ «በዚህ ጉዳይ ላይ ደግሜ መጨነቅ የለብኝም ናህድ?» አለኝ። እኔም አንገቴን ደፍቼ «በእርግጠኝነት! ስለዚያ ነገር ከአሁን በኋላ አትጨነቅም፣ ፈጽሞ አትጨነቅም» ስል መለስኩለት። ቀጠል አደረገናም «ወደ እኔ ተመልከቼ» አለኝ። እኔም አንገቴን እንደ ደፋሁ «አልቻልኩም» አልኩት። እርሱም በሚያረጋጋ ድምፅ «አትፍሪ አይዘሺ! ወደ እኔ ተመልከቼ» አለኝ። «አትፍሪ» የሚሉትን ቃላት ስለማ እውነትም ፍርሃቴ ጥሎኝ ሄደ። አንገቴን ቀና አድርጌ አየሁት። መቼም ውበቱን የሚገልጡ ቃላት አይገኙም። ከዓይኖቹ የሚረጩት ጨረሮች የሚያስደምሙ እንጂ የሚያስበረግጡ አይደሉም።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ሉም። ጌታ ሆይ ይህ ሁሉ ምንድን ነው? ፍቅር፣ ደግነት፣ ልስላሴ፣ ርኅራኄ፣ ንጽሕና፣ ቅንነት፣ ያየሁትን ሁሉ ዘርዝሮ ለመግለጥ ፈጽሞ ያስቸግረኛል።

ጥቂት ደቂቃዎች አለፉ። አሁንም እርሱን እርሱን በማየት ላይ ነበርኩ። ቀስ በቀስ ወደ እርሱ እየተጠጋሁ ነው። ከዚያም ለስለስ ባለው ድምፅ «ምን እያየሻ ነው?» ሲል ጠየቀኝ። እየፈተነኝ ይህን እንደ? ብዬ አሰብኩ። ለአፍታ ዝምታ ሞጠኝ። አሰብ አደረግኩና «ሕፃን ልጅ ይታየኛል» ስል መለስኩለት። ያን ጊዜ በፊቱ ላይ ይነበብ የነበረው ጎዘን ፀሐይ እንደመታው ደመና ተገፍፎ ጠፋ። ፈገግ ግን አላለም። ከዚያም እንደገና ዓይኖቹ በዕንባ ተሞልተው አየሁ። ቀጥሎም ዕንባው በልብሶቹ ላይ የሚያልፍ ወንዝ መስሎ ከዓይኖቹ ሲወርድ ተመለከትኩ። እኔም አብሬው ለረዥም ሰዓታት ያህል አለቀስኩ። ሰውነቴ በብርቱ ተርገፈገፈ። በርግጥ ውስጤ ደስታ ተሞልቶ ነበር። ትክክለኛውን ምላሽ በመስጠቴ ደስተኛ የሆነ ይመስለኛል። ጥቂት ጥጫማሪ ደቂቃዎች ደግሞ አለፉ። ሰውነቴ አልጋዬን ሲመታው ታወቀኝ። ከዚያም ነቃሁ።

ዓይኔን ስገልጥ ራሴን እንደመሳሳት ያልኩ መሰለኝ። የት ነኝ? የትስ ነበርኩ? እነዚያ ለብሻቸው የነበሩ ልብሶችስ የት ሄዱ? ለተወሰነ ጊዜ ያህል አእምሮዬ የዞረ መሰለኝና ተምታታብኝ። ዳግም ወደ ዚያ ቦታ መሄድ ፈለግኩ። እባክህ ከአንተ ርቆ ከሚኖረው ከዚህ ዓለም እኔም እንድርቅ እርዳኝ። በእያንዳንዱ የሕልውናዬ ጉዞ ሁሉ እወድሃለሁ፣ ከልቤ እወድሃለሁ፣ በሕይወቴ አግኝቼ በማላውቀው ዓይነት ፍቅር እንደምትወድደኝ ተረድቻለሁ። እነዚያ ከዓይኖቹ ይወጡ የነበሩት ጨረሮች እንደ አዲስ የብረት ቅይድ አቅልጠውኛል። ያንን ልመናውን አሁንም አስታውሰዋለሁ።

ዓይኖቹን ወደ እኔ ዘወር ሲያደርግ ይወጡ የነበሩት የብርሃን ጨረሮች ከበብ ይሠሩ ነበር። ረጋ ያለው ደግ ድምፅ አሁንም በጆሮዬ ያቃጭላል። ይህን ሁሉ ማሰብ በደስታ እንድዋጥ አድርጎኛል። እርሱ ከማንኛውም ዓይነት እሳቤ እና ማነፃፀርያ ሁሉ በላይ ነው። እርሱ የሚያስደንቅ ጎብር ነው። ደግ፣ ሩጎሩጎ፣ አፍቃሪ ቢሆንም ደግሞም ኃያል ነው። እርሱን ለመግለጥ መጀመሩ እንኳን ያስቸግረኛል።

ዝም ብዬ ተመስጫ ከቆየሁ በኋላ ሴት ልጄን ቀሰቀስኳት። የሕልሚ ነገር በእውን የተፈጸመ ያህል ሆኖ ስለተሰማኝ እርሷም እንደ እኔው ያየቸው መሰለኝ። እናም በጉጉት «ከእኔ ጋር ይነጋገር የነበረውን ሰው አይተሽዋል?» ስል ጠየቅኳት። እንደመወራጨት አለኝና

ከአከራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ቀሰስ ባለ ድምፅ «እማዬ ድምፅሽን ዝቅ አድርገው፤ ማን ነው ሲያ ወራሽ የነበረው?» አለችኝ። ያየሁትን ነገር ገለጥኩላት። «ይህ መልአክ ነው፤ መልአክ መሆን አለበት» ስትል ነገረችኝ። በምላሽ አልረካሁም። በጭራሽ ያለችው እንዳልሆነ ልቤ ተረድቶታል። ማን እንደ ሆነ ውስጤን ገብቶታል። የተናገረኝ ቃል ምን ማለት እንደሆነ ተረድቼዋለሁ።

እርሷን ተውኩና ወደ ወንዱ ልጅ አልጋ ሂጅ ለሴቷ ልጅ የነገርኳትን ነገርኩት። እርሱም እንደ እርሷ ተደነቀ። እንደዚያ ባለ ሁኔታ አይቶኝ አያውቅም። እናም «እማዬ ድምፅሽን ቀንሺው፤ መልአክ ሳይሆን አይቀርም፤ የገለጥሷልኝ ነገር ከመልአክ ሁኔታ ጋር የሚመሳሰል ነው» የሚል ምላሽ ሰጠኝ። ነገር ግን ያለው ፈጽሞ አላሳመነኝም። እኔ ራሴ ለራሴ ማረጋገጡ ቢከብደኝም ያየሁት ማን እንደሆነ ገብቶኛል። ከፍ ብሎ የሚሰማውን የኛን ንግግር ሰምቶ ባለቤቴም ከመኝታ ክፍሉ መጣ። ለእርሱም ያየሁትን ነገራ ማን እንደሆነ እንዲነገረኝ ጠየቅኩት። እርሱ ደግሞ «ጻድቁ የሴፍ መሆን አለበት ፤እርሱ ተመሳሳይ የሆነ መልክ አለው» አለኝ። ይህም ቢሆን አልተስማማኝም። እኔኮ ማን እንደሆነ ዐውቄዋለሁ። ያየሁት ነገር የሚያስደንቅ እና የተረዳ በመሆኑ ከሆነ አካል ማረጋገጫ ባገኝ ደስ ይለኛል።

ልክ በሌላ ዓለም ያለሁ ያህል እየተሰማኝ በጠዋቱ ወደ ት/ቤት በፍጥነት ገሠገሥኩ። ያየሁት እና የሰማሁት ነገር ማንንም የሚያስ ደንቅ ነው። ወደ ሳሚያ አመራሁና «በራእይ ያየሁትን የዚያን ታላቅ ሰው መግለጫ ይስማማዋል የምትይው ማንን ነው?» ስል ጠየቅኩት። ገርጧት ታየኛለች። ያየሁትን ሁሉ አንድ በአንድ ዘርዘሪ መንገር ስጀምር ራሴን መቆጣጠር ተሳነኝና አለቀስኩ። በራእይ ያየሁትን ነገር አሁን ያየሁት ያህል ቆጥሪ ስተርክላት እጅግ እንቀጠቀጥ ነበር።

ያንን ታላቅ ሰው ደግሜ አየሁት፤ ያንን ሩሳሩሳና ደግ ድምፅ ደግሜ ሰማሁት፤ ተርኩላት ስጨርስ ሳሚያ በአግራሞት ትመለከተኝ ነበር። በርሳዋን ከፍታ የተወሰኑ ሥዕሎች አሳየችኝ። ከሥዕሎቹ መካከል የተወዳጁን የኢየሱስ ክርስቶስን ሥዕል አነሣሁና «ያየሁት ይህ ንን ነው የሚመስለው። ያኛው ግን ከዚህ እጅግ የሚበልጥ ግሩም ድንቅ ነው» አልኩት። የሳሚያን ምላሽ መጠበቅ አላስፈለገኝም። በእርግጥ ያየሁት ኢየሱስ ክርስቶስን እንደሆነ ከአስተያየቴ አረጋግጫለሁ። ሳሚያም «ስለ ጉዳዩ ካህኑን ጠይቄ ምላሹን እነግርሻለሁ» አለችኝ።

ከአከራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ወደ ቢሮዬ ሳመራ ሞሬድ የተባለው ክርስቲያን መምህር በሃሳቤ መጣ። በትምህርት ቤታችን የሳይንስ መምህር ሲሆን ሳለፉት ሁለት ዓመታት ለእኔ መልካም የሥራ ጓደኛ፤ ታማኝ እና እምነት የሚጣልበት ዓይነት ሰው ነበር። በት/ቤቱ በሚገኙ ክርስቲያኖች ላይ የምፈጽመው ክፉ ነገር ሁሉ እንዳለ ሆኖ እርሱ ግን ለእኔ ምንጊዜም የማይለወጥ መልካም ሰው ነበር። በንግግሪ ባበሳጨውም፤ ጥቃት ባደርስበትም፤ ከእርሱ አልፎ በት/ቤቱ በሚገኘው የክርስቲያን ማንበረ ሰብ ላይ የማይገባ ተግባር ብፈጽምም እርሱ ግን ቻይ ሰው ነበር። ከእኔ ክፉ ጠባይ በተቃራኒው ለእኔ በነ አመለካከት ነበረው። ምን ጊዜም ደግሞ ለእኔ መልካም ነገር ከማድረግ አይቆጠብም።

ቢሮዬ ስገባ የዕለቱን ጋዜጣ እያነበበ አገኘሁት። አጠገቡ ስደርስ «ምን ተከሠተ?» ሲል ጠየቀኝ። ከወንበሬ የወደቅኩ ያህል ነው የተሰማኝ። እንደምንም ችዬ በራእይ ያየሁትን ተረክሁለት።

ያየኋትን እያንዳንዱን ነጥብ እንዳስታውስ ጠየቀኝ። አሁንም በልዩ ስሜት ውስጥ ነበርኩ። ራሴን መቆጣጠር አቃተኝና አለቀስኩ። ሞሬድ ሰማይ ምድሩ ዞርበት ያየኛል። ያየሁትን ሁሉ ተርኬለት ስጨርስ «ይቅር በይኝ፤ ቅድም የነገርሽኝን እንደገና ልትነግሪኝ ትች ያለሽ?» ሲል ለመነኝ። ደግሜ እንደዚያው ተረክሁለት። አሁንም እንድደግምለት ጠየቀኝና ደገምኩለት። ለሦስተኛ ጊዜ ነገራው ስጨርስ ራሴን ቀኖ አድርጎ «ተመስገን ጌታ ሆይ» አለና አመሰገነ። ከዚያም ወደ እኔ ዘወር ብሎ «ማን እንደሆነ በርግጥ ማወቅ ትፈልገዋለሽ?» ሲል ጠየቀኝ። እኔም «ምን ጥርጥር አለው፤ እፈልጋለሁ እንጂ» ስል መለስኩለት። ረጋ ብሎ «እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው» አለኝ። ምንም እንኳን አስቀድሜ ያ ያየሁት ሰው ኢየሱስ ክርስቶስ እንደሆነ ርግጠኛ ብሆንም እርሱ ሲደግምልኝ ግን የበለጠ ተደስትኩ።

ውስጤን አንዳች ኃይል ያተራምሰዋል። እናም እየተንቀጠቀጠ አለቀስኩ። ሞሬድ እንድረጋጋ ሊረዳኝ ሞከረ። ነገር ግን በቀላሉ ማረጋጋት እንዳልተቻለው ሲያውቅ በሩን ዘጋውና ክፍሉን ትቶልኝ ወጣ። አሁንም አሁንም መረጋጋቴን ለማረጋገጥ ብቅ እያለ ያየኝ ነበር። መረጋጋቴን ሲያረጋግጥ ወደ ቢሮዬ ገብቶ ተቀመጠ። እኔም እርሱን እርሱን ማየት ጀመርኩ። የሆነውን ነገር ሁሉ እያሰብኩ «ክርስቶስን አየው ዘንድ እኔ ማነኝ? ክርስቶስ በዚህ መልኩ ያናግረኝስ ዘንድ እኔ ማነኝ? እርሱ በለስላሳ፤ በተረጋጋ፤ እና በትኑት ድምፁ ይለምነኝ ነበር። «ይበቃል ናህድ?» ሲለኝ ምን ማለቱ ነው? አሁንም ሩጌን የሳትኩ መሰለ። ይህ ሁሉ ፍቅር እና ደግነት ለእኔ አይገባኝም ነበርኩ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በመኝታ ክፍለ ወስጥ አልጋዬ ላይ እንዳልነበርኩ ርግጠኛ ነኝ። ችዬ ለመግለጥ በግልጥክረው አንድ ሌላ የተለየ ቦታ ውስጥ ነበርኩ። ያየሁትን ነገር አግልተው ሲገልጡ የሚቻላቸው ቃላት የሉም። ሞፊድ እየደጋገመ «ርግጥ ነው የእግዚአብሔርን ስጦታ ለመቀበል የበቃን አይደለንም፤ ከታላቁ ቸርነቱ ብዛት የተነሣ እንጂ» ይለኛል። «በኃጢአቱ የተነሣ አፈርኩ፤ በትከሻዬ ላይ ተራራ የተጫነኝ መሰለኝ፤ ይህ ሁሉ ቢሆንም እርሱ ግን ከቃላት በላይ የሆነ ፍቅርን ገለጦልኛል።» አልኩት።

ሞፊድ ጨዋነት በተሞላ መልኩ «እርሱ ኃጢአተኞችን ይወድዳል፤ በኃጢአታቸው ንስሐ ሲገቡ ደግሞ "ኃጢአታችሁን ሁሉ ይቅር ብያለሁ፤ ከእንግዲህም ደግሜ አላስብባችሁም" ይላል። ደጉ እና ፋጎፋጉ ጌታችን ግለት ይህ ነው» አለኝ። «ምን ማድረግ አለብኝ?» ስል ሞፊድን ጠየቅኩት። ሞፊድም «ምንም፤ ብቻ በትዕግሥት ጠብቂው፤ በአንቺ የሚሠራውን ሥራ እስኪፈጽም እና እርሱ ራሱ እስኪመራሽ ድረስ፤ ተረጋጊ፤ እናም በተለመደው መንገድ እየኖርሽ ጠብቂው» ሲል መለሰልኝ። ከዚያም ወጥቶ ሄደ።

ቀናት ከቀናት በኋላ እየመጡ ተከታትለው አለፉ። የማስበው ነገር ቢኖር እነዚያን ብሩቃን ዓይኖቼን ነው። የሰማሁት ነገር ቢኖር ትጉት የሆነውን ድምፁን ነው፤ ጌታ ሆይ ለእኛ ለኃጢአተኞች ፍቅርህ እንዴት ታላቅ ነው? አንድ ቀን እንዲህ ስል ከእግዚአብሔር ጋር መነጋገር ጀመርኩ። ልክ ከፊቴ የቆመ ያህል ነበር የሚሰማኝ። «መፍቀሬ ኃጥአን እግዚአብሔር ሆይ፤ እኔ በራሴ አፈርኩ፤ እንዲህ በብዙ በረከቶች ያጥለቀለቅኩኝ ለምንድን ነው? ይህንን ጸጋ ያደልከኝ ምን አድርጌልህ ነው? ከኃጢአቱ ብዛት የተነሣ ቀና ብዬ መሄድ አልተቻለኝም።

አቤቱ አንተን ለማወቅ በማደርገው ፍለጋ እባክህ ምራኝ፤ ድካሜን ተረድተህ አበርታኝ፤ እርዳኝም። ለመሆኑ አንተን አይዘንድኑ ካንተስ ጋር እነጋገር ዘንድ እኔ ማን ነኝ?» እያልኩ በልቤ ስጸልይ ድንገት እንዲህ የሚል ድምፅ ሰማሁ

«አንድ ተልዕኮ አለሽ» የሰማሁትን ማመን አልቻልኩም።

ነገር ግን ያው መልስ ዳግም ተሰማኝ።

-«አንድ ተልዕኮ አለሽ»- አለኝ።

እኔም ተገርሜ «እኔ! ጌታ ሆይ» አልኩኝ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ለሦስተኛ ጊዜ ያው ድምፅ

«አዎን አንድ ተልዕኮ አለሽ፤ ተረጋጊ፤ በጽንዕት ቁሚ፤ አትቸኩይ፤ በነገሮችም አትደናገጭ» አለኝ።

ሰላም እና መረጋጋት በውስጤ ሰፈነ። «እግዚአብሔር ሆይ ሁለመናዬ ያንተ ነው፤ እንደ አንተ ፈቃድ እንጂ እንደ እኔ አይሁን፤ ለምትፈልገኝ ዓላማ ሁሉ ይሄው ተጠቀምብኝ፤ ምንም ነገር አልልግም፤ የምፈልገው ከአንተ ጋር መሆን ብቻ ነው። ገና ከመጀመርያው ምን ያህል እንደምትወደኝ ተረድቻለሁ፤ እኔም የምትወድደኝን ያህል እወድህ ዘንድ እሻለሁ። አንተን ማገልገል እንዴት ያለክብር ነው! እንዴት ያለስ ብኩርና ነው! እንዴትስ ያለ ደስታ ነው!

እባክህ ርዳኝ፤ ጌታ ሆይ ለአንተ ፈቃድ መገዛት እንድችል አጽኖኝ፤ በልብናዬ ውስጥ አንተ ብቻ ኑር፤ እስከ መጨረሻው ያንተ ነኝ፤ እስከ መጨረሻዎ ሕቅታ ድረስ ላንተ የታመንኩ እንድሆን እርዳኝ»

እናም ከክብር ጌታ ጋር ከተገናኘኝ በኋላ ለናህድ ዓለሙ ሁሉ ከንቱ ሆነላት። ከዓይኖቼ ከፈሰሰችው ከአንዲቷ ዘለላ ዕንባ በላይ ዋጋ ያለው አንዳች ነገር በዓለም ላይ የለም። ከእርሱ በተጨማሪ ምንም አልፈልግም። በርሱ ፍቅር፤ ደኅንነት፤ ሰላም አለ። ሙሉነት ከእርሱ ይገኛል። ያውም ምንም የማይጎድለው ሙሉነት።

ምዕራፍ አራት

የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ

አያሌ አስጨናቂ እና የተወጣጠሩ ቀናት አለፉ። በየዕለቱ ስለ አያሌ ስርዓቶች ይበልጥ ለማወቅ ጉጉቴ ይጨምራል። እርሱን የበለጠ ለማወቅ እና ክርስትናን ለመረዳት ፍላጎቴ ወሰን አልነበረውም። መጽሐፍ ቅዱስ ለማንበብ፣ ቅዱስ ለማስቀደስ፣ ወደ ቤተ ክርስቲያን ለመሄድ እፈልጋለሁ። ግን እንዴት ተደርጋ! ከካህን ጋር ለመገናኘት ፍላጎት ነበረኝ። ነገር ግን ካህናቱ ሁሉ ከእኔ ጋር ላለመገናኘት እንደሚፈልጉ ጥርጥር የለኝም። ላለፉት ዓመታት ወደ ት/ቤቴ ለጉዳይ ለሚመጡ ክርስቲያኖች ሁሉ፣ መምህራንም ሆኑ ተማሪዎች የሰቃያቸው ምንጭ እንደነበርኩ የታወቀ ነው። ዛሬ ግን እኔ ራሴ ክርስቲያን ሆንኩ።

ሳሚያን ከካህን ጋር መነጋገር እንደምፈልግ እና መጽሐፍ ቅዱስ ይኖረኝም ዘንድ እንድትረዳኝ ነገርኳት። እርሷም ለካህኑ እንደ ነገራቸውና ከእኔ ጋር ለመገናኘት እጅግ ደስተኛ እንደሆኑ ገለጠችልኝ። ነገር ግን የምንገናኝባቸውን መንገዶች ለማመቻቸት ጥቂት ጊዜ እንደሚወስድ አስረዳችኝ። መጽሐፍ ቅዱሱን በተመለከተ ግን «የት ታነቢዋለሽ?» የሚል ጥያቄ ነበር ያቀረበችልኝ። «ት/ቤት እንዳ ታነቢው ቢሮሽ ሰው የማይጠፋበት ነው፤ ቤትሽ ደግሞ ልጆችሽና ባለቤትሽ አሉ» አለችኝ። ልክ ይህንን ስትነግረኝ ከጥቂት ወራት በፊት ቁልፉን የገዛሁትን አፓርትመንት አስታወስኩትና «በአፓርትመንቴ ውስጥ አነበዋለሁ» አልኳት። ያንን አፓርትመንት ቁልፉን በገዛሁበት ጊዜ የግድ የሚያስፈልገኝ ሆኖ አልነበረም የገዛሁት። ሌላው ቀርቶ በዚያ ወቅት ለመግዛት የሚያጓጓ ነገር እንኳን አልነበረኝም። እንዲሁ ብሩን ስላገኘሁ ብቻ ነበር የገዛሁት። አሁን ግን የገዛሁበትን ምክንያት ዐወቅኩት።

የፖሊስ ጄኔራል የነበረው አባቴ በአባሲያ¹¹ በሚገኘው የመኮንኖች ሕንፃ ትልቅ አፓርትመንት ነበረው። እርሱ ሲያርፍ አፓርትመንቱን ልንሸጠው ወሰንን። ከሽያጭ ገቢ ለኔ የደረሰኝ ውርስ 7000 ፓውንድ ያህል ነበር። ያንን አፓርትመንት የገዛሁት በዚህ ብር ነው። በወቅቱ አፓርትመንቱን መግዛቴን ልጆቼ አልደገፉትም ነበር። እኔ ግን የግድ ተጭኛቸው ነው የገዛሁት። ውስጡን አስተ

11. አባሲያ ካይሮ አጠገብ የሚገኝ ቦታ ነው።

ካክዬ የሚያስፈልጉትን ነገሮች ባሟላለትም እስካሁን ግን አንድም ቀን ተቀምጬበት አላውቅም።

አንድ ቀን በሃሳብ ውስጥ ገብቼ ወደ ት/ቤት ስንዝ በመንገዱ ላይ ለሚተራመሱት መኪኖች ትኩረት አልሰጠሁም ነበር። መኪና ሊገጨኝ ለጥቂት ነው ያመለጥኩት። ብሩኅ ዓይኖች፣ ሰላማዊ እና ረጋ ያለ ድምፅ- ጌታዬ ከእኔ ጋር በራእይ ሲነጋገር ያየኋቸው እና የሰማኋቸው ነገሮች - ውስጤን እያስደመሙኝ ነበር የምንዘው። ከሁሉም በላይ ደግሞ በአይወቴ የምወጣው ተልዕኮ እንዳለኝ እያሰብኩ ነበር። መኪናው ሊገጨኝ ሲል ሳላስበው «በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ» አልኩኝ። በጣም የሮኸኩ ስለመሰለኝ ማን ሰምቶኝ ይሆን? ብዬ አካባቢዬን ቃኘሁት። ነገር ግን ማንም አልሰማኝም ነበር። እንዲህ ባለ ሁኔታ እየተንቀጠቀጡ ት/ቤት ደረስኩ።

የሆነውን ሁሉ ለሳሚያ ደጋግሜ ነገርኳት። ከዚያም ብዙዎቹ ክርስቲያኖች እንደሚያደርጉት በትእምርተ መስቀል አማተብኩ። እርሷም «ይህንን ማን አስተማረሽ» ስትል ተደንቃ ጠየቀችኝ። መኪናው ሊገጨኝ ሲል አንድ ሰው አስተማረኝ። አልኳት። እርሷም «መልካም ነው፤ በይ እስከ ፍጹሜው እንበለው» አለችኝ «አሐዱ አምላክ! አሜን» ብላ ደመደመች። ቀጥላም የማማተብን ትርጉም ነገረችኝ። «ከግንባራችን ወደ ደረታችን ስናማትብ እግዚአብሔር ከሰማየ ሰማያት ወርዶ ከድንግል ማርያም ተወለደ ማለታችን ነው። ከግራ ወደ ቀኝ ስናማትብ ደግሞ እኛን ከጨለማ ወደ ብርሃን መለስን ማለታችን ነው» አለችኝ አክል አድርጋ «ስትሸበሪ፣ መረጋጋት ሲሳንሽ፣ ምን ጊዜም በጠዋት ስትነሺ፣ እንዲሁም ወደ አልጋሽ ስታመሪ እግዚአብሔር በዚህ ቀን ያስተማረሽን አስታውሻ፤ እርሱ እንደ መሻትሽ ይመልከዳል፤ ነገር ግን ተጠንቀቂ፤ ይህንን ስታደርጊ ማንም እንዳ ያይሽ» አለችኝ።

ምንኛ ደስተኛ ሆንኩ መሰላችሁ። የእግዚአብሔር ሥራስ ምንኛ ድንቅ ነው።

«ጌታ ሆይ ተመስገን፤ በፍቅርህ ዕቅፍ ውስጥ ልዩ የሆነ ቦታ አግኝቻለሁና። አንተው ራስህ ልቤን ሰብረህዋል። ጌታ ሆይ ክብር እና ምስጋና ላንተ ይሁን። ቀሪውን ዘመኔን ሙሉ እንኳን ከእግርህ ሥር ተንበርክኪ ባላልፈው፣ ውለታህን ለመክፈል አይቻለኝም። አንዳን ቅንጣት እንኳን መክፈል አልችልም። ስጦታህ ምሉዕ ነውና።»

ወደ ቢሮዬ ሳመራ እንደተለመደው ሞሬድ ቢሮዬ ውስጥ ተቀምጦ የዕለቱን ጋዜጣ ሲያነብ አገኘሁት። «በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አሜን» ብዩ በማማተብ ሰላምታ ሰጠ

ከአከራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ሁት። ሞሬድም ፈገግ አለና «እግዚአብሔር ራሱ ይመራሻል፣ ያስተምርሻልም አላልኩሽም» አለኝ። ከዚያም «ጌታ ሆይ ዛሬም ዘወትርም የተመሰገንክ ሁን፤ አሁን ስለ አንተ ርግጠኛ ሆንኩ፤ እነሆ አሁን አንቺ በመልካም እጆች ውስጥ ነሺ፤ መፍቀሬ ሰብእ በሆነው በእግዚአብሔር እጆች ውስጥ ነሺ» አለኝ።

ወንበሬ ላይ ተቀመጥኩና ሲጋራ ላጤስ መለኮኛውን አወጣሁ። የለየልኝ አጫሽ ነኝ። ታዲያ ልክ ልለኩሰው ስል ሞሬድ በዘይ «አሁንም ይህ አያስፈልግሽም» አለኝ። እኔም በባኮ ያለውን ሲጋራ የቆሻሻሻው ቅርጫት ውስጥ ከተትኩት። ደግሜ እንደማልመለስኩም ቃል ገባሁለት። እነሆ እግዚአብሔር ረዳኝና ከዚያ በኋላ አልተመለስኩም።

ቀናት ቀናትን እየተኩ አለፉ። በውስጤ ደስታ ነግሞአል። ጌታዬ በፍቅር፣ በሐሴት እና በበረከት ከብብኛል። እነዚህ ሁሉ ደግሞ ከማስቀመጥ እና ከሚገባኝ በላይ ናቸው።

ጌታ ሆይ እወድሃለሁ፤ ነገር ግን ካንተ ርቄ ነው ያለሁት። መንገዱን ገና በሚገባ አላወቅኩትም። በአንተ እና በእኔ መካከል ያለው የመከለያ ግንብም ገና አልፈረሰም።

ከፍተኛ የሆነ የደም ግፊት ነበረብኝ። አንዳንድ ጊዜ 200/100 ይደርሳል። አንድ ቀን ታዲያ አልጋዬ ላይ ተኝቼ በልቤ ከእግዚአብሔር ጋር እነጋገር ነበር። ያኔ «እባክህ ከዚህ ሕመም ገላግለኝ» እያልኩ እለምነው ነበር። ወዲያውኑ አንድ ሰው ፊቴን የነካኝ ያህል ተሰማኝ፤ እኔም ፈጠን ብዬ መብራቱን አበራሁት። ነገር ግን ማንም በአካባቢው አልነበረም። እና በዚያ ሌሊት ገጥሞኝ የማያውቅ ድብን ያለ እንቅልፍ ወስደኝ አደረ።

ሕይወቴን በሰላም እና በእርጋታ የሚሞላ እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን።

አንድ ቀን ደግሞ በራእይ ራሴን ሥጋጃ ሰተነጠፈበት ክፍለውስጥ አገኘሁት። ከፊት ለፊቴ ውኃ የተሞላ ሰፊ ኩሬ ይታየኛል። የሚደንቀው የሌሊት ልብሴን ለብሼ ባዶ እግሬን ነበርኩ። «ይህ ቤተ ክርስቲያን መሆን አለበት» ብዬ አሰብኩ። ግን ደግሞ እንዴት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንደዚህ ለብሼ ልገኝ እችላለሁ? ከዚህ ጊዜ በፊት ይህንን የመሰለ ኩሬ አይቼ አላውቅም። በዚህ መካከል አንድ ሰው የክፍሉን በር ከፈተው። እኔም እርሱን ማየት ስለፈራሁ ልብሴን ሰብሰብ አድርጌ መሬት መሬት አይ ነበር። ያ ሰው እኔን ፊት ለፊት እያየ ሰውነቴን በዘይት መቅባት ጀመረ። እኔም በጸጥታ ቆሜ

ከአከራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ያለሁ። አንዳች ተቃውሞ አልነበረኝም። ከዚያ ክፍል ወጥቶ ሲሄድ ተከተልኩትና ከአሥር እስከ አሥራ ሁለት የሚደርሱ ካህናት ተሰልፈው መዝሙር የሚዘምሩበት ቦታ አደረሰኝ። በአጃቸው ሻማ አብርተው ልረዳው ያልቻልኩትን ልዩ ዝማሬ ይዘምራሉ። ወደፊት ስሄድ ልክ በሰልፍ እንዳሉ ሆነው በረኽም ጎዳና ተከተሉኝ። መንገዱ ሲያልቅ ሁለት ደረጃዎችን ወጣንና ጠረጴዛ በሚመስል ነገር ዙርያ መዞር ጀመርን። ከዚያም እንደገና በመሳገበት መንገድ ተመለስንና ከቤተ ክርስቲያን ወጣሁ።

ስነቃ ያየኋቸውን ነገሮች ማስታወስ ጀመርኩ። ምን ማድረግ እንዳለብኝ አላወቅኩም። እንደዚያ ዓይነት ልብስ ለብሼ ቤተ ክርስቲያን ስገባ የመጀመሪያዬ ነው። የእነዚያ ያየኋቸው ነገሮች፣ የዚያስ የተቀባሁት ነገር ትርጉሙ ምንድን ነው? ከነቃሁ በኋላ ለብዙ ጊዜ ቅባቱ በአካሌ ላይ ያለ ያህል ይሰማኛል። ሳሚያን ለመጠየቅ እየበረርኩ ወደ ት/ቤት ሄድኩ። የየሁትን ስተርክላት አቋረጠኝና በአድናቆት እያየኝ በደስታ ተውጣ «ወደ ኩሬው ውስጥ ገባሽ» ስትል ጠየቀችኝ። እኔም «አልገባሁም፤ ግን ለምን?» ስል መለስኩት። «ይህ የመጠመቂያ ገንዳ ነው፤ እዚያ የምትገባው ምሥጢረ ጥምቀትን ለመፈጸም ብቻ ነው» አለኝኝ ሳሚያ። ቀጥላም ምሥጢረ ጥምቀት ምን እንደሆነ ልታብራራልኝ ጀመረች።

ጌታ ሆይ በአንተ ዘንድ እንዴት ያለ ቦታ አገኘሁኝ፤ መንገዴንም አሳየኸኝ።

ሳሚያ ከካህኑ ጋር በጉዳዩ ላይ ተነጋግሮ ቀጠሮ ልትይዝልኝ ቃል ገባች። እንደተለመደው በቢሮዬ የሚጠብቀኝን ሞሬድን ለማግኘት አመራሁ። አየት አደረገኝና ፈገግ ብሎ በዚያ ረጋ ባለው ድምፁ «እስቲ እንዲህ ደስተኛ ለምን እንደ ሆንሺ ፈጠን ብለሽ ንገራኝ» አለኝ። አጠገቡ ተቀመጥኩና የሆነውን ሁሉ ነገር ዘረዘርኩለት። እርሱም እግዚአብሔርን ያመሰግን ጀምሮ። ስጨርስ ፊቴን ቀና አድርጎ እኔን እኔን እያየ «ጌታዬ ሆይ የተመሰገንክ ሁን። ትናንትና፣ ዛሬም፣ ለዘላለምም እንደማትለወጥ ዐውቃለሁ፤ ለዓለም ወለዓለም ወለትውልድ ትውልድ ክብር እና ምስጋና ላንተ ይገባል። እግዚአብሔር የሰሙ ምስክር ትሆኝ ዘንድ መርጠሻል። እንደሚጠብቅሽ፣ እንደ ሚያድንሽ፣ በአንቺ የጀመረውን ሥራውን እንደሚፈጽም ከሃሌ ኩሉ በሆነው ጌታ አምናለሁ። ለዘላለም አመስግኝው፤ አክብራውም» አለኝ።

እንደ ተለመደው የደም ግፊት ምርመራዬን ለማድረግ በቀጠሮዬ ቀን ወደ ሐኪሜ ዘንድ ሄድኩ። ሐኪሜም አንዳች የሕመም

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ሰሜት ይሰማኝ እንደሆነ ለማወቅ ፈለገ። ከዚህ በፊት በነገረኝ መሠረት አልጋ ላይ ረዥም ጊዜ ማሳለፍ አለማሳለፌን ጠየቀኝ። እኔም «ፈጽሞ» ስለ መለስኩለት። እርሱም እየተገረመ «መሞት ትፈልገ ያለሽ?» አለኝ። «አረ በጭራሽ አልፈልግም» አልኩት። ቀጠል አድርጌም «ለምን መጀመርያ ምርመራውን አናደርገውም» አልኩት። ከመረመረኝ በኋላ የደም ብዛቴን የሚያመለክት አንዳች ምልክት አጣ። ምናልባት መሣርያው ተበላሽቶ ይሆናል አለና ሌላ መሣርያ ቀይሮ አመጣ። ነገር ግን ውጤቱ ተመሳሳይ ነበር። በአግራሞት ፍጥጥ ብሎ አዮኝ። አዎ ሁሉን ቻይ የሆነው እግዚአብሔር ዳስሶ ፈውሶኛል፤ ሌላ ምንም አያስፈልገኝም።

በዚህ ሁኔታ ጥቂት ቀናት አለፉ። በመድኃኔዓለም ጥበቃ ሥር በመሆኔ ደስ ብሎኛል። ከእርሱ ጋር መሆን እንዴት ያጽናናል መሰላችሁ። ይህ ሁሉ ቢሆንም ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እና ስለ መጽሐፍ ቅዱስ የበለጠ ለማወቅ አሁንም እሻለሁ። አንድ ቀን ሳሚያ ቢሮዬ መጥታ ካህኑ ሊያገኙኝ እንደሚፈልጉ ነገረኝኝ። ገረመኝና «ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ነው?» ስለ ጠየቅኩት። «አይደለም እኛ ቤት ውስጥ ነው፤ አባቴ ስለታመመ ለእርሱ ለመጸለይ ካህኑ እኛ ቤት ይመጣሉ። አንቺም እኛን ለማየት ትመጭና በዚያው ከካህኑ ጋር ትገናኛላችሁ» አለኝኝ። እኔም ቀኑ መቼ እንደሆነ ጠየቅኩት። «ነገ እሁድ ከቅዳሴ በኋላ ነው» ስትለኝ ደስ አለኝ።

ነገ ካህኑን አገኛቸዋለሁ ማለት ነው። ከዚያ ቀን በፊት በልዩ ልዩ አጋጣሚዎች ከካህናት ጋር ተገናኝተናል። የነገው ግን ፈጽሞ የተለየ ነው። በእግዚአብሔር ቸርነት ዛሬ የተለየሁ ሰው ሆኛለሁና። በዚያ ምሽት በጊዜ ነበር የተኛሁት። በሕልሚ አንድ ሰው በበረሃ ውስጥ የሚገኝ አንድ ገዳም እንድ ነበኝ ሲጋብዝኝ አየሁ። በዚያ ገዳም ዙርያ ከአሸዋ በስተቀር ምንም ነገር አይታዩኝም ነበር። ገዳሙ ትልቅ በር አለው፤ በበሩ ላይ ሦስት ቅስቶች ይታያሉ። መካከለኛው ቅስት ከሁሉም ሰፊ ያለ ነው። በአናቴም ላይ መስቀል ተስቅሎ በታል።

ወደ በሩ ስጦጋ ጥቁር ቀሚስ የለበሰ ሰው በሩን ከፈተው። ሰውየው በራሱ ላይ መስቀሎች የተጠለፉበት መሸፈኛ አድርጓል። የግቢውን በር ሲሻገሩ ቀጭን እና ዛፎች በመሥመር የተተከሉበት መንገድ አለ። በመንገዱ መጨረሻ አንድ አዲስ ቤተ ክርስቲያን፤ ከዚያ ጀርባም ዕድሜ የጠገበ ሌላ ቤተ ክርስቲያን ይገኛል። እኛም ወደ ጥንቱ ቤተ ክርስቲያን ገባን። ዐጽማቸው በክብር ያረፉ ቅዱሳን በፅንቅልፍ ላይ ያሉ መስለው ይታያሉ። ጠዋት ስነቃ ደስ በሚል ስሜት ውስጥ ነበርኩ። ካህኑ ያንን ገዳም ላያውቁት አይቀሩም ብዬ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

አሰብኩ። ምናልባትም ያየሁትን በዝርዝር ስነግራቸው ከእኔ ጋር የመነጋገርያ ነገር ያገኙ ይሆናል ብዬ አሰብኩ።

ካህኑ ከሚመጡበት ሰዓት ትንሽ ቀደም ብለን ከሳሚያ ጋር ወደ እነርሱ ቤት ሄድን። ካህኑ እንደመጡ ሰላምታ ከሰጠኝቸው በኋላ እጃቸውን ተሳለምኩት። ከዚያም ፊት ለፊታቸው ተቀምጦ ያየኝቸውን ነገሮች አንድ በአንድ መተረክ ቀጠልኩ። ኢየሱስ ክርስቶስን እንዴት እንዳየሁት፤ ምን እንዳለኝ ስተርክላቸው ጥልቅ የሆነ ስሜት ውስጥ ነበርኩ። አነጋገሩን፤ ፍቅሩን፤ ርገራጌውን፤ ተረክሁ ላቸው። ነገሩን ሁሉ አሁን የማየው ያህል ነበር የሚሰማኝ። ካህኑ በጥምና ያዳምጡኝ ነበር። በመጨረሻ ትናንት ያየሁትን ገዳም ዘር ዝሬ ስጨርስ «ይህ ገለጻ የኤል-ባራሞስ ገዳምን ይመስላል፤ ይህን ገዳም የምትጎበኝበትን መንገድ አመቻቻለሁ» አለኝ።

«አብረሽኝ ወደዚያ ገዳም ለመሄድ ፈቃደኛ ነሽ?» ሲሉ ጠየቁኝ። እኔም በጉጉት «እንዴ ምን ጥርጥር አለው» ብዬ መለስኩ ላቸው። እርሳቸውም «እኔ በቀጣዩ ማክሰኞ ወደ ገዳሙ ሄጄ ኅመስ እመለሳለሁ፤ በሉ ማክሰኞ ጠዋት ሁለታችሁም አሥራ አንድ ሰዓት እኔ ቤት አጠገብ ጠብቀኝና አብረን እንሄዳለን» አሉ። ያኔ ያንን አጋርትመንቴን አስታወስኩት። ከካህኑ ቤት አምስት ደቂቃ ያህል ቢያስኬድ ነው። እግዚአብሔር በዚያ ሰታ ያንን አጋርትመንት የሰጠኝ ለዚህ ነው ማለት ነው ብዬ አሰብኩ።

ካህኑ ምሥጢረ ሥጋዌን እና አምላክ በሥጋ መገለጥን ለምን እንደወደደ አስረዱኝ። እኔም «አባት ሆይ እነዚህን ነገሮች በዝርዝር ለማስረዳት አይድከሙ፤ እኔ ራሴ በዓይኔ አይቻቸዋለሁና፤ እኔ ራሴ ሰውም አምላክም ሆኖ አይቼዋለሁና፤ አንደበት ሊገልጠው የማይቻለውን ዓይኔ አይታለች፤ ምን አለ ሁሉም ሰው እግዚአብሔር ምን ያህል እንደሚወደው ማወቅ ቢችል። ያየሁትን በትክክል ሊገልጡ የሚችሉ ቃላት አንድ ቀን እንደማገኝ ተስፋ አደርጋለሁ» አልኩቸው።

የነበረኝ ቆይታ ከቀኑ ስምንት ሰዓት እስከ ምሽቱ አንድ ሰዓት ለአምስት ሰዓታት ነበር። ሰዓቱ እንዴት ይሮጣል እባካችሁ። እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ስለነበር ሁላችንም ደስ ብሎን ነበር የተለያየነው። ወደ ቤቴ ስመለስ መንገድ ላይ «ከቤተሰቦቼ ተለይቼ ለሦስት ቀናት እንዴት ነው ልቆይ የምችለው? ደግሞስ ከልጆቼ አንዱ ቢጠይቀኝ ምን ብዬ እመልሳለሁ?» የሚሉትን ሃሳቦች እያወጣሁና እያወረደኩ ነበር። ማክሰኞ ጠዋት ከካህኑ ጋር ወደ ገዳሙ ለመሄድ ሰኞ ቀን አዲሱ አጋርትመንቴ መግባት አለብኝ። ሰኞ ማታ ደግሞ ለገዘው

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

መዘጋጀት አለብኝ። ግን እንዴት አድርጌ ከልጆቼ እለያለሁ። ወንዱ ልጄ ከጥቂት ቀናት በኋላ በኤይን ሻምስ ዩኒቨርሲቲ ከኢንጂነሪንግ ፋኩልቲ የመመረቂያ ፈተና ይወስዳል። እስከዛሬ በነበረው የትምህርት ጉዞው ከአርሱ-ሳልላይ አብሬው ነበርኩ፤ ውስጤ ተፈተነ። ለመሆኑ ከልጆቼ የመለየቱን ነገር ልቋቋመው እችላለሁ? ወንዱ ልጄ የመጀመርያ ልጄ ሲሆን አሁን 23 ዓመቱ ነው። ሁለተኛዋ ልጄ 22፣ የመጨረሻዋም 20 ዓመቷ ነው። በሕይወቴ ስለያየው ይህ የመጀመሪያዬ ነው። ምንም እንኳን አባታቸው እና እኔ በሕግ የተፋታነው በ1982 ዓም ቢሆንም ለልጆቻችን ስንል ግን በአንድ ጣራ ሥር ነበር የምንኖረው። በዚያ ሁኔታ ያልተወካቸውን ልጆቼን አሁን እንዴት ልተዋቸው? ደግሞስ ዝም ብለው ይለቁኛል? ጌታ ሆይ እባክህን እርዳኝ!

ለልጆቼ ነግራቸው ነገ ወደ አዲሱ አፓርታማዬ እገባለሁ ብዬ ወሰንኩ።

ቤት ገብቼ ትንሽ እንደቆየሁ አባታቸው ቴሌቪዥን ሲመለከት አጋጣሚውን ተጠቀምኩና ድምዳሜን ቀንሼ ጉዳዩን ለልጆቼ አነሣሁባቸው። «በነገራችን ላይ ነገ ወደ አዲሱ አፓርታማንት እዛውራለሁ» አልኳቸውና ምላሻቸውን መጠባበቅ ጀመርኩ። የሚገርመው ግን ሁሉም ዝም አሉ። በጸጥታ እኔን እኔን ያዩኛል። ፈጠን አልኩና «ይህንን የማደርገው ለእናንተ ስለማላስብ አይደለም!» አልኳቸው። ከዚያም ወደ መኝታ ክፍሌ ገብቼ ዕቃዎቼን ማዘጋጀት ጀመርኩ። ይህ ሁኔታዬም በጉዳዩ ላይ ክርክር እንዳይከፈትና ለሚያነሳቸው ጥያቄዎች ምላሽ በመስጠት እንዳልደከም አደረገኝ። ደስ አለኝና አምላኬን አመሰግንኩት። በነጋታው ገና በማለዳ ወደ ት/ቤት ሄድኩ። ከዚያም ማታውኑ የት/ቤቱ ሁለት የጉልበት ሠራተኞች አንዲት የዕቃ መጫኛ መኪና አምጥተው ዕቃዬን እንዲያጓጉዙልኝ አደረግኩ።

መቼም ድንቅ ነው። ወደ አዲሱ ጎጆዋ የምትሄድ ሙሽራ ነውኮ የመሰልኩት። እንደ እውነቱ ከሆነኮ እኔም አዲስ ሙሽራ ነኝ፤ ከምወደው ጌታ ጋር የምኖርበት ቦታ ያስፈልገኛል። ፍቅሩ ከማናቸውም ፍቅር፣ ከማንኛውም ዓይነት ስሜት በላይ ነው። ነገሮች ሁሉ እንዳሰብኳቸው ተከናወኑልኝ። አምላክ ሆይ ይህ የአንተ ሥራ መሆኑን አምናለሁ። ምንም እንኳን አፓርታማንቱ ጠባብ ቢሆንም ለእኔ ግን ከቤተ መንግሥት በላይ ሰፊ ሆኖ ነበር የተሰማኝ።

ምን ያህል እንደምትወደን ባወቅን ቁጥር አንተን ለማግኘት ያለን ናፍቆት አንደበት ሊገልጠው ከሚችለው በላይ ይጨምራል። አንተ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

አስቀድመህ ወድደህናልና እኛም እንወድሃለን። ካንተ ሌላ የምፈልገው ነገር የለም። ልቤ ያንተ ነው፤ አመሰግንሃለሁ፤ እኩብርህ ማለሁ። ለአንተም እዘምርላለሁ። አንተን ወደማወቅ መርተህኛልና፤ ረድተህኛማልና።

ሌሊቱን አፓርታማንቱን በማጽዳት እና ቤቱን በማስተካከል አሳለፍኩት። ሊነጋ ሲያቅላላ ደግሞ ወደ ቀጠሮዬ ሥፍራ አመራሁ። ካህኑ እየጠበቁኝ ነበር። ሦስታችንም ተያይዘን በካይሮ/እስክንድርያ በረሃማ መንገድ ላይ መንዳት ጀመርን። ልክ ገዳሙ ጋር ስንደርስ በራእይ ያየሁትን ነገር አስታወሰኝ። የሚገርም እኮ ነው፤ ሁሉም ነገር ልክ በራእይ እንዳየሁት ነው።

የብረቱ በር፣ ዛሬቹ፣ በአጠገቡ የሚገኘው ረዥሙ መንገድ፣ አዲሱ እና ጥንታዊው ቤተ ክርስቲያን፣ ሁሉም በራእይ እንዳየሁት ሆኖ አገኘሁት። በጥንታዊው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ቅዳሴ አስቀደስን፤ በሕይወቴ ለመጀመርያ ጊዜ ያስቀደስኩት ቅዳሴ ነበረ። የሚነገረው ነገር ለእኔ አይገባኝም፤ ነገር ግን ነፍሴ እየተረዳችው ስትደሰት ይሰማኛል። የሚባለው ነገር ምን እንደ ሆነና ትርጉሙስ ምን ማለት እንደሆነ የማወቅ ጉጉት አደረብኝ። አንድ መነኩሴ መጡና አንድ መጽሐፍ ሰጡኝ። «ኤል-ኮላጊ»¹² ይላል። የውስጤን ፍላጎት ተረድቶ ሳልጠይቀው የሚያስፈልገኝን ስለ ሰጠኝ አምላኬን አመሰግንኩት (ማቴ.6÷7-8)።

በቅዳሴ ጊዜ ደስ የሚል ለየት ያለ የትኩስ ደም ሽታ ሸተተኝ። አፍንጫዬን ሸፍኜ ከየት የሚመጣ መዓዛ እንደሆነ ለማወቅ አንገቴን መለስ ቀለስ አደረግኩት። ካህኑ ሁኔታዬን ስላዩ «ምን ሆነሽ ነው?» ብለው ጠየቁኝ። ባለማቋረጥ የደም ሽታ እንደሚሸተኝና ከየት እንደመጣ ማወቅ እንዳልቻልኩ ነገርኳቸው። ካህኑ በአፍንጫቸው አየሩን ሳቡት። ከዚያም ቀስ ብለው «ከቅዳሴ በኋላ እነግርሻለሁ» አሉኝ።

ቅዳሴው እንዳለቀ አስቀዳሾቹ ሁሉ ወደ ቀደሱት ካህን ሄደው የሆነ ነገር ከእጃቸው ሲቀበሉ አየሁ። የቀረሁት እኔ ብቻ ነበርኩ። አብረውኝ የመጡትን ካህን «ሊገባኝ አልቻለም፤ ምን እያደረጉ ነው? እኔም እንደነርሱ መቀበል እፈልጋለሁ» ስል ጠየቅኳቸው። ካህኑም «ሁሉንም ነገር በኋላ አስረዳሻለሁ፤ በቅዳሴ ጊዜ የጌታን ሞት እና ትንሣኤ እያሰብን እናስቀድሳለን፤ ከዚያም ሥጋውን እና ደሙን እንቀበላለን፤ ጎብስቱ ሥጋው፣ ወይኑም ደሙ ነው። እግዚአብሔር ስለሚወድሽ የስሜት ሕዋሶችሽን በመጠቀም ይህንን እውነታ እንድ

12. የቅዳሴ ባስልዮስን እና የቅዳሴ ጎርጎርዮስን ቅዳሴ፤ እንዲሁም መዝሙር እና ጸሎቶችን የያዘ የግብፅ ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ነው።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ትረጅው አድርጓል» ሲሉ አስረዱኝ። እኔም ቀጠል አድርጌ «ይህ የእርሱ የከበረ ሥጋው እና የተቀደሰ ደሙ መሆኑን አምናለሁ» አልኳቸው።

እግዚአብሔር ሆይ ክብር ምስጋና ላንተ ይሁን። እኔም ከዚህ ቁርባን መሳተፍ ፈለግኩና ካህኑን «እንዳልጠመቅ የሚከሰክለኝ ማን ነው?» አልኳቸው። እርሳቸውም «ቀላል ነገር አይደለም፤ ለተወሰነ ጊዜ መቆየት አለብሽ» አሉኝ። ርግጥ ነው በትዕግሥት መቆየት አለብኝ። ካህኑ መጽሐፍ ጊዳስና የጸሎት መጽሐፍ ሰጡኝና እንዴት መጻለይ እንዳለብኝ አስተማሩኝ። የቅዳሴ መጽሐፍን እና ካሌቱን በቃሌ ለመያዝ ብዬ ገዛሁት።

የገዳሙን ቆይታዬን ፈጽሜ ወደ ቤቴ ተመለስኩ። በእኔ እና በቤተ ክርስቲያን መካከል ለያይቶን የነበረው ግንብ ሲፈራርስ ተሰማኝ። የትምህርቱ ዓመት የሚያልቅበትም ጊዜ እየተዳረሰ ነበር። ለእኔ ጥሩ አጋጣሚ ነው። አሁን በየቀኑ ቤት ክርስቲያን መሄድ እችላለሁ ማለት ነው። ካህኑ ባስተማሩኝ መሠረትም በየጊዜው መጻለይና ሐዲስ ኪዳንን ማንበብ እችላለሁ ማለት ነው። የወንጌላት አጻጻፍ ቀላል፣ ያልተወሳሰበ እና ተከታታይ ነው። ለመረዳትም ብዙም አላስቸገረኝም። ከእኔ በስተቀር ያስቀደሱት ሁሉ ከሥጋው በሉ፣ ከደሙም ጠጡ፤ እኔ ብቻ ተነጥቼ ቀረሁ። ጌታ ሆይ እባክህን እንድ ጠመቅ እርዳኝ።

ልጆቼን በየጊዜው እየሄድኩ እጠይቃቸዋለሁ። ወንዱ ልጄን የፈተናው ሁኔታ እንዴት እንደነበር ጠየቅኩት። እርሱ ግን በፈተናው እንዳልተደሰተ እና ውጤቱንም በበጎ እንደማይጠብቀው ጆሮዬን ጭው ያደረገ መርዶ አረዳኝ። ገዘን እና ፀፀት በውስጤ መላ። ከቤተሰቤ ከመለየቴ በፊት ልጄ ፈተናውን እስኪጨርስ መጠበቅ ነበረብኝ ብዬ ተፀዕኑኩ።

ወደ ካህኑ ሂድኩና የሆነውን ነገር ነገርኳቸው። እንደረጋጋ ከመከፋኝ በኋላ ከልጃቸው እና ከልጃቸው ጓደኛ ጋር በድጋሚ ወደዚያ ገዳም እንድንሄድ ጋበዙኝ። እንደተባለውም በተቀጣጠርንበት ቀን እና ሰዓት ተገናኝንና ወደ ገዳሙ አመራን። ካህኑ ፓትርያርክ ቁርሎስ¹³ ይጸልዩበት በነበረው ዋጽ ውስጥ የሠርክ ጸሎት እንድናደርግ ወሰዱን። ዋጻው ጠባብ ነው። አስጎብኝው መነኩሴ ከውጭ ሆነው ሲጠብቁኝ እኔ ወደ ዋጻው ውስጥ ዘለቅኩ። በዚያ ቦታ ቆሜ እግዚአብሔር ልጄን በፈተናው እንዲረዳው በጸሎት ጠየቅኩት። በሥዕሉ

13. ከ 1959 -1971 ድረስ የግብጽ ቤተ ክርስቲያን 116ኛ ፓትርያርክ የነበሩ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ላይ ያለውን የፓትርያርክ ቁርሎስን ዓይን በተመለከትኩ ቁጥር ሲንቀሳቀሱ ይታዩኛል። እኔም ምናልባት ዓይኖቼ በዕንባ ስለተሞሉ ይሆናል ብዬ አሰብኩ።

እዚያ ቦታ እያለሁ ፀሐይዋ ዞራ በጀርባችን በኩል መጣች። ቀኑ አልጨለመም፤ ከኋላዬ የሆነ ሰው የቆመ መሰለኝ። ያ ሰው እኛን በሦስታችን ላይ ዘርግቷል። ከዚያም የፀሐይዋን ብርሃን ከለለው። አንዳች ነገር ውስጤን ዘልቆ ገብቶ አጥንቴን ስንጥቅ ሲያደርገው ይሰማኛል። ለካህኑ ልጅ «እንሂድ» ብዬ አንሸካኸኩሁላት። ዋጻውን ለቅቀን ስንወጣ ዘርያ ገባዬን አማተርኩት። ነገር ግን ከሦስታችን ውጭ ማንም አልነበረም።

እንግዳ ነገር ነው የገጠመኝ። ከእኛ ጋር አብረውን የነበሩት አራተኛ ሰው ፓትርያርክ ቁርሎስ መሆናቸውን ተረዳሁ። በእርሳቸው አድሮ እግዚአብሔር ብዙ ተአምራት ማድረጉን ሰምቻለሁ። በፍርሃት ስለተሞጥኩ ወደ ቤት መመለስ እንችል እንደሆነ ካህኑን ጠየቅኳቸው። በነጋታው ጠየቅ ወደ ቤታችን ተመለስን። አቡነ ቁርሎስ በእጃቸው ያቀፉኝ ያህል እየተሰማኝ ነበር ቤቴ የገባሁት። እንዴት ያለኝ ያይላ መሰላችሁ። ያኔ የተሰማኝ ስሜት ዛሬም እንኳን ይሰማኛል።

ዕንቅልፍ እስኪወስደኝ ድረስ ያንን ውሎ-የን በልቤ እያሰላሰልኩ ነበር። ወዲያውም በት/ቤቴ በሚገኘው ቢሮዬ ውስጥ ራሴን በራእይ አየሁት። ወንዱ ልጄ ሕፃን መስሎ ወደ እኔ እየመጣ ነበር። ፊቱ በደስታ ተሞልቷል። ወደ እኔ ሮጦ መጣና «እማዬ ተጠመቅኩ» አለኝ። እኔም ዓይኔን የደስታ ዕንባ ሞልቶት «እንዴት ተደርጎ? በጭራሽ የሚሆን ነገር አይደለም» አልኩት። እርሱም እየደጋገመ «እማዬ ይህ የጸሎትሽ ፍሬ ነው» ይለኝ ነበር። እኔም አለቅስ ነበር። እርሱም እየደጋገመ ያንኑ ይነግረኝ ነበር። ስነቃ በእውን የሆነ ይመስል በዕንባ ተሞልቼ ነበር። ምናልባት ሁኔታውን አብዛኛ ከመፈለጌ የተነሣ የመጣ የቀኑ ጉዞዬ ውጤት ነው ብዬ ነገሩን ቸል አልኩት።

ካህኑን ያጠምቁኝ ዘንድ እየደጋገምኩ እጎተጎታቸው ነበር። እርሳቸው ግን «ታገሺ» የሚለው መልሳቸው አይለወጥም። አንድ ቀን በሲና በረሃ የሚገኘውን የቅድስት ካትሪናን ገዳም ለመጎብኘት ካህኑ ጋብዘውኝ ነበር። እንዲጋጣሚ ሆኖ የተገነኩት ጽኑ ሃይማኖተኛ እና ኢየሱስ ክርስቶስን በደንብ ከምታውቅ እጎት ጋር ነበር። በሙሴ ተራራ ላይ መልካም ጊዜ አሳለፍኩ። እግዚአብሔር በፀፀ ጳጦስ ላይ ይነድድ በነበረው እሳት በኩል ለሙሴ የተገለጠበትን ቦታ አየሁት። በዚያ ዐለት ላይ ተቀምጠን የእግዚአብሔርን ድንቅ ሥራ እንነጋገር ነበር። የመጠመቁ ሃሳብ በልብ-ናዬ እየተደጋጋመ ይመጣብኛል። ማን

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ይህን ይህንን ታላቅ ምሥጢር ለእኔ የሚፈጽምልኝ? እያልኩ ራሴን አጠይቅ ነበር። ያን ጊዜ «ቄስ ቡትሮስ ናቸው» የሚል ድምፅ ሰማሁ። እኔም ደንገጥ ብዬ አጠገቤ የነበረችውን እጎት «ቄስ ቡትሮስ ማናቸው?» ብዬ ጠየቅኳት።

በአውቶቡሱ እየተጓዝን እያለ መንገድ ላይ መኪናው ቆመ። ከዚያም አጠገቤ የነበረችው እጎት ከአውቶቡሱ ለወረዱት አንድ አባት ሮጣ ሰላምታ ሰጠቻቸው። እኔም እርሷን ተከትቼ ሰላም አልኳቸው። «ከዚያም ማናቸው?» ስል ጠየቅኳት። እርሷም «አታውቂያቸውም እንዴት ሰው ሁሉ እኮ ያውቃቸዋል» አለችኝ። በኋላም ስለ እርሳቸው እና እግዚአብሔር በእርሳቸው በኩል ስለሚሠራው ድንቅ ሥራ በዝርዝር ነገረችኝ። እኒህ አባት ዘወትር ቅዳሜ የሚያካሂዱት ጉባኤ አላቸው። የእግዚአብሔር ፈቃድ ሆኖ ቤታቸው ለቤቴ ቅርብ ነበር።

ከቅድስት ካትሪና ገዳም ስመለስ ለጥምቀት እና ለቅዱስ ቁርባን እንደምበቃ ባለሙሉ ተስፋ ሆኜ ነበር። ጥምቀትን በተመለከተ የካህኑን ሃሳብ አሁንም ለማወቅ ፈለግኩ። እናም እርሳቸውን ለማግኘት ወጣሁ። መንገድ ላይ ስለ እምነቴ አወጣና አወርድ ነበር። «አሁን በዚህ ሁኔታ ብሞት እግዚአብሔር ክርስቲያን ናት ብሎ ይቀበለኛል» እያልኩ ራሴን አጠይቅ ነበር። ከዚያም «ጌታ ሆይ ለመጠመቅ ያለኝን ጉጉት ታውቃለህ፤ እስካሁን ግን ምንም አላደረግኩም፤ አሁን የምሥጢር ጥምቀትን ጥቅም ተረድቻለሁ፤ በሙሉ ልቤ እንደምፈልገውም ታውቃለህ፤ እባክህን እንድፈጽመው እርዳኝ» እያልኩ እጸልይ ነበር።

መንገድ ላይ እየተጓዝኩ እያለ በአንድ እጁ በትር ተበላላ እጁ ደግሞ ቲማቲም የተሞላ ቦርሳ የያዘች በዕድሜ ገፋ ያለች አንዲት ሴት አየሁ። የቲማቲሞቹ ትልቅነታቸው እና ቅላታቸው ሳበኝ። ያን ጊዜ ያች ሴት የ አስቆመችኝና " ቅዳሴው አበቃ እንዴ" ስትል ጠየቀችኝ። "ቅዳሴ? የምን ቅዳሴ?" ስል መልሴ ጠየቅኳት። እርሷም "በቅድስት ድንግል ማርያም ቤተ ክርስቲያን የነበረው ቅዳሴ" ስትል መለሰችልኝ። "አላወቅኩም" አልኳት። ሴት የሆነው "እዚያ አልነበርኸም እንዴ?" ስትል ተገርግ ጠየቀችኝ። "አዎን አልነበርኩም! ብናርግ ኖሮ መቼ እንዲህ ትይኝ ነበር" አልኳት። ቀጠል አድርጋም "ክርስቲያን አይደለሽም እንዴ?" ስትል ጠየቀችኝ። እኔም "ታዲያ በራሴ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ላይ ያለው ይህ መሸፈኛ¹⁴ ምን ይመስልኛል " አልኳት። እርሷ ግን "ቢሆንም ክርስቲያን ነሺ" አለችኝ።

እኔ ክርስቲያን መሆን አለመሆኔን ለመመርመር የተላከች ሰላይ ትሆናለች ብዬ አሰብኩና "ክርስቲያን ናት ብሎ ግን ነው የነገረሽ?" ብዬ ጠየቅኳት። እርሷም ወደ ሰማይ እያመለከተች "እርሱ" አለችኝ። ቀጠል አድርጋም "እኔም እንዳንቺ ክርስቲያን ነኝ" አለችኝ። ከዚያም እጁን ወጣ አድርጋ የተነቀሰችውን መስቀል¹⁵ አሳየችኝ።

እንድታጽናኝ የተላከች መሆንን ሳረጋጋግጥ እርይታ ተሰማኝ። «ጌታ ሆይ የተመሰገንክ ሁን» አልኩና መራመድ ስጀምር ያች ሴት የ ስታለቅስ ሰማኋት። እኔም መለስ ብዬ ለምን እንደምታለቅስ ጠየቅኳት። «ጊዜው ከፋ፣ ሕይወትም አስቸጋሪ ነው፤ የሰዎች ልቦኝም ጨካኞች ሆነዋል» ስትል መለሰችልኝ። ሁለት ሳንቲሞች ሰጠኋትና ጉዞዬን ቀጠልኩ። ነገር ግን አንድ ሁለት እርምጃ ከተራ መድኩ በኋላ ይህንን የመሰለ መልካም ዜና ለነገረችኝ ሴት ተገቢ ነገር አላደረግኩም ብዬ በመፀፀት በዛ ያለ ገንዘብ ለመስጠት ዘወር ስል በአካባቢው አጣኋት። ሮጥ ብዬ መንገዱን ይገፍ ልትሄድበት በምትችለው አቅጣጫ ፈለግኳት። ላገኛት ግን አልቻልኩም። ያን ጊዜ ታጽናኝ ዘንድ ከእግዚአብሔር የተላከች መሆንን አመንኩ። እግዚአብሔርም ሊገባኝ በሚችል መንገድ ጥያቄዬን መለሰልኝ።

ወደ ካህኑ ቤት መንገድን ተያያዘኩት። ተጠምቄ አማናዊቱ ክርስቲያን መሆን እንዳለብኝ ራሴን አሳመንኩት። ቤት ገብቼ ከካህኑ ፊት ተቀምጬ «አያጠምቁኝም ወይ?» ስለ ጠየቅኳቸው። «ይህንን ጉዳይ ደግመሽ አትጠይቁኝ፤ ከመጠመቅሽ በፊትኮ ቢያንስ አንድ ዓመት መቆየት አለብሽ» ሲሉ መለሱልኝ። እኔም በልቤ ለመሆኑ እኒህ ካህን በቀጣዩ አንድ ዓመት በሕይወት ልቆይ እንደምችል ዋስትና ሊሰጡኝ ይችላሉ? ሌላው ቀርቶ ለአንዲት ሰዓት እንኳን ዋስትና መስጠት ይቻላቸዋል? ፈጽሞ! ስለዚህም ይህንን ምሥጢር ልሳተፍ የምችልበትን ሌላ መንገድ መፈለግ አለብኝ ብዬ አሰብኩ።

የቄስ ቡትሮስን ጉባኤ አብረን ለመካፈል ከተቀጣጠርነው ጓደ

14. መሸፈኛው ሙስሊም ሴቶች የሚለቡት መሸፈኛ ነው
15. ግብፃውያን ክርስቲያኖች እኛ ማተብ እንደምናሠራው እነርሱ ደግሞ ክርስቲያንነታቸውን ለመግለጥ በቀኝ እጃቸው ላይ የመስቀል ምልክት ይነቀሳሉ /Otto F.A. Meinardus. Two thousand years Coptic Christianity 266/

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ኛዬ ጋር ተገናኘንና ቀደም ብለን ገብተን ሦስተኛው መደዳ ላይ ተቀመጥን። የዕለቱ የትምህርት ርዕሰ «ንሱሐ ጳጳና ወደ እግዚአብሔር መመለስ» የሚል ነበር። እጅግ ልብን የሚያረካ ትምህርት ነበር። የመምህሩ ቃላት ዘልቀው ገብተው ልቡናን ይመረምራሉ። እናም ከዚያን ቀን ጀምሮ የዘወትር የትምህርቱ ተከታታይ ለመሆን ወሰንኩ። ከትምህርቱ በኋላ ቄስ ቡትሮስን አገኘናቸውና ጓደኛዬ «ከሌላ በረት የመጣች በግ ናት» ብላ ነገረቻቸው። እርሳቸውም እኔን በመተዋወቃቸው እጅግ ደስ አላቸው። እንዴት ባለ ሁኔታ ያዩኝ እንደነበር ዛሬ ድረስ ዓይኔ ላይ ይመጣብኛል። ፈገግታቸውና ዓይን ዓይኔን እንዴት ያዩኝ እንደነበረ አሁንም አስታውሰዋለሁ።

በዚያ ቀን ጉባኤ ላይ በትምህርት ቤታችን የምትሠራ አንዲት ሴት ከቄስ ቡትሮስ ጸሐፊ ጋር ስትነጋገር አገኘች። የሚገርመው ነገር ግን የቄስ ቡትሮስ ጸሐፊ ላለፉት አምስት ዓመታት በትምህርት ቤታችን ውስጥ ተግባር ነበረች። በተለይ በአንድ ወቅት ለእርሷ መጥፎ ሰው ሆኜባት ነበር። ያኔ ታድያ እንደዚያ የሆንኩባት ሌላ ጥፋት ተገኝቶባት አልነበረም። ክርስቲያን ስለሆነች ብቻ ነበር ችግሩ።

እኔን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስታየኝ በድንጋጤ ልትወድቅ ትንሽ ነበር የቀራት። በዚህ መልኩ እንገናኛለን ብላ መቼም አስባ አታውቅም። ይህ ከሃሌ ኩሉ የሆነው የእርሱ በጎ ፈቃድ ነው። ከቄስ ቡትሮስ ጋር ለመገናኘት እንድችል ለቀጣዩ ረቡዕ ቀጠሮ ያዘችልኝ።

ረቡዕ ደረሰና ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄድኩ። የቄስ ቡትሮስ ቢሮ በሕንፃው ላይ ሁለተኛ ፎቅ ነው። ጓደኛዬ መንገዱን እየመራችኝ እኔ እየተከተልኳት ወደ ውስጥ ገባን። ከዚያም በጥበብ ዕድ በተጌጠ ክፍል ፊት ለፊት ደረስን። እኔም ያ ክፍል የመጠመቂያ ቤት መሆኑን ገመትኩ። ፊት ለፊቱ ቆምኩና «እዚህ ክፍል ውስጥ የምገባው መቼ ይሆን?» ስል እግዚአብሔርን ጠየቅኩት። ወዲያውኑ በሩ ተከፈተና አዲስ የተጠመቀች ሕፃን ልጅ የያዙ ሁለት ልጃገረዶች ወጡ።

ወደ ውስጥ ዓይኔን ላክ አደረግኩ። የሚገርመው ያ ክፍል በራእይ ያየሁትን ክፍል ነበር የሚመስለው። ተጽናናሁና «በእውነት የምጠመቅበት ክፍል ይህ ነው» ብዬ አመንኩ።

ምንጊዜም የምታጽናኝ ጌታ ሆይ ምስጋና ይግባህ አልኩና ፈጠን ብዬ ጓደኛዬን በመከተል ወደ ቄስ ቡትሮስ ቢሮ ገባሁ። ያየኋቸውን ራእዮች ሁሉ ለቄስ ቡትሮስ በዝርዝር ነገርኳቸው። በእርጋታ እና በጥምና ካዳመጡኝ በኋላ በሰኔ 1988 መጨረሻ በድጋሚ ወደ እርሳቸው እንድመጣ ቀጠሮ ሰጡኝ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ቄስ ቡትሮስን ከዚያ በኋላም ቢሆን በተደጋጋሚ አግኝቻቼ የለሁ። ለሰው ትኩረት መስጠት፣ ትዕግሥት፣ አባታዊ ርኅራኄ፣ ከጠንካራ እና ወሳኝ ከሆነ ሰብእና ጋር የተላበሱ አባት ናቸው። በእርሳቸው ፊት እኔን እንደ ሕፃን ልጃቸው ነበር የሚያዩኝ። እኔም ደግሞ ይህንን ነበር የምፈልገው።

የበጋው የዕረፍት ወራት ተጠናቀቀ። መምህራኑ ሁሉ ለአዲሱ የትምህርት ዘመን ለመዘጋጀት ወደ ት/ቤቱ መጡ። «ጌታ ሆይ ወደ ሥራዬ ስመለስ በቀድሞው ሁኔታዬ እንድመለስ ርዳኝ?» ስል ለመንኩት። ግን እንዴት? አሁንከ ፈጽሞ ተለውጫለሁ። ያ አስደንጋጩ ድምፂ የታለ? በአስተዳደሩ ሕንፃ ውስጥ ድምፂን የሚሰማ ሁሉ አንድም ስጩቃጩት ያለበለዚያም ስስቅ ነበር የሚሰማኝ። እንደ ተለክፈ ሰው ያለማቋረጥ ነበር የማጤሰው። በዚያ ማንነቴ አፈርኩ። በምቀባባው ቀለማ ቀለም፣ በኃይለኛው ሽቶዬ እንዲሁም አባካኝ በነበረው አለባባሴ አፈርኩት።

አሁን ቀለል ያለውን እና ሰላማዊ የሆነውን አኗኗር መርጫ ለሁ። ከዚህ በፊት እንደነበርኩት ዛሬ መሆን አልችልም። በዙርያዬ የሚገኝ ማንኛውም ሰው አኳኋኔን ተመልክቶ አንዳች ለውጥ እንዳለኝ መረዳት ይችላል። ሰው ሁሉ ምን እንደዚያ እንዳደረገኝ ይገርመዋል። አሁን ሰውን ሁሉ እወዳለሁ። ያለ ልዩነት ሁሉንም ሰው አገለግላለሁ። ጌታ ሆይ ያንተን ስም የተሸከሙትን ሁሉ ያቀፍኳቸው ያህል ይሰማኛል። አሁን በፍቅርህ የተነሣ ልቤ ብሩኅ ሆኗል። ባለፉት ዘመናት ያሳዘንኳቸውን ሁሉ አሁን ይቅርታ መጠየቅ አለብኝ። እስካሁን ድረስ በእያንዳንዱ ጉዞዬ ጠብቀህኛል፤ አሁንም ርዳኝ እባክህ።

ሥራዬን ለመልቀቅ አሰብኩ። እንደ ጥንቱ መሆን አይቻለኝ ምና። አሁን ሙሉ በሙሉ ያንተ ሆኛለሁ። በት/ቤቱ የሚገኙ ክርስቲያኖች ሁሉ መለወጤ ገብቷቸዋል። ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አይተውኛልና። እርግጥ ለእነርሱ ሊደንቃቸው ይችላል ይሆናል። ነገር ግን ለሰው የማይቻል ለእግዚአብሔር ይቻላል።

አንድ ቀን ወንዱ ልጅ ሊጠይቀኝ ቢሮዬ መጣ። ፊቱ በደስታ በርቷል። ልክ ሲያየኝ ወደ እኔ ሮጠና «እማዬ አለፍኩኝ፤ ፈተናውን አልፎ ዲግሪዬን አገኘሁ» እያለ ጮኸ። የምሰማውን ማመን አቃተኝና «ፈተናው እንደከበደህና በደንብ እንዳልሠራህ ነበርክ የነገርክኝ» አልኩት። እርሱም እጅን አገላብጦ እየሳመ «ይህም ያንቺ የጸሎትሽ ውጤት ነው» አለኝ። ፊቱ ብሩኅ ሆኖ ያየሁበትን ራእይ አስታውሰኩና «ሰውን ሁሉ የምትወድድ ጌታ ሆይ ምስጋና ይግባህ»

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

አልኩት።

ቀናት አልፎ ቀናት ተተኩ። የቄስ ቡትሮስን ጉባኤ ባለግ ስለሰ እከታተላለሁ። በእምነቴ በፍጥነት ግድግዳን እያሰብኩ ለመጠ መቅ ያለኝ ጉጉት ይበልጥ ጨመረ። ቄስ ቡትሮስን ባገኛቸው ቁጥር «መጠመቅ እፈልጋለሁ» የሚለውን ጥያቄዬን ሳላቀርብ ቀርጼ አላውቅም። እናም ረቡዕ ታኅሳሥ 13 ቀን 1988 ዓም ከቄስ ቡትሮስ ጋር ቀጠሮ ያዘን።

በቀጠሮው ቀን ቄስ ቡትሮስን ሳገኛቸው ረጋ ባለ ድምፅ «ለመ ጠመቅ ዝግጁ ነሽ?» ሲሉ ጠየቁኝ። እኔም ተደንቄ «አዎና!» አል ኳቸው። ከዚያም ፈገግ ብለው «የዛሬ ሳምንት ረቡዕ ታኅሳስ 20 ቀን አጠምቅሻለሁ» አሉኝ። ከዚያም ከመሳቢያቸው ውስጥ ቁራጭ ወረ ቀት አወጡና «ከሰይጣን የሚመጣ ከባድ ጦርነት ይጠብቅሻል፤ በጽን ዐት ለማለፍ እንድትችሉ መጽሐፍ ቅዱስን አንብቢ፤ በጸሎትም ትጊ» ብለው ጻፉና ሰጡኝ። ወረቀቱን ስቀበላቸውም «ይህንን ነገር ከጓደኛሽ በስተቀር ለማንም አትጓገሪ፤ እርሷ የክርስትና እናትሽ ትሆ ናለች» ሲሉኝ እኔ በፍጥነት ከክፍላቸው በመውጣት ላይ ነበርኩ።

ጸሎቴን በየጊዜው አላቋረጥኩም። «መፍቀሬ ሰብእ የሆንከው ጌታ ሆይ፤ እባክህን የመልካም ጸጋ ጠላት መጠመቄን እንዲያስተ ጓጉልብኝ አትፍቀድለት፤ ይህ ነገር የሰጠታህ መጨረሻ ቢሆን እንኳን ይህንን ጸጋ ግን አትገፈገኝ። ይህ ብቻውን ለእኔ በቂ ይሆን። በጥም ቀት ካንተ ጋር ሞቼ ከአንተ ጋር እነሳላሁና። በእያንዳንዱ ርምጃዬ ሁሉ ካንተ ጋር ለመሆን ቃል እገባለሁ። ነፍሴንም ላንተ ለማስገ ዛት እነሆ ቃል እገባለሁ። ምንጊዜም ካንተ ጋር እሆናለሁ።

ታኅሳሥ 20 ቀን 1988 ዓም እስኪደርስ ድረስ ቀናቴ ከወትሯ ቸው በባሰ ቀርፈኛ እያሉ ነበር የሚመሹና የሚነጉት። በዚያ ዕለት ከቤቴ የወጣሁት ከጠዋቱ 12 ሰዓት ላይ ነበር። ከፍጥነቴ የተነሣ ወደ ቤተ ክርስቲያን ስሄድ እየተራመድኩ ሳይሆን እየበረረኩ ነበር የሚመ ስለው። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ቤተ ክርስቲያን ከች አልኩ። የክር ስትና እናቴም እዚያው ነበረች። እንዴት የሚያስደስት ፀሐያማ ጠዋት መሰላችሁ። እውነተኛው የልደት ቀኔ ዛሬ ነው። ወደ ፎቄ ወጣንና ቄስ ቡትሮስን በቢሯቸው መጠበቅ ጀመርን። በዙርያዬ ያለው ነገር ሁሉ በደስታ ለመዘመር የተዘጋጀ ይመስላል። በደረጃ ዎቹ እየወጡ ሲመጡ የቄስ ቡትሮስ የጫማቸው የኩቴ ድምፅ ተሰ ግን። አዎን እርሳቸው ናቸው። ገጻቸው ያበራል። ያንን ብሩህ ገጽ መቼም አልረሳውም። ሰላም አሉንና እጃችንን እየወዘዘጡ ጨበጡን። በፍቅር፣ በደግነት፣ በስስት ነበር የሚያዩኝ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ተያይዘን ወደ ማጥመቂያው ቤት ሄድን። ሁላችንም ወደ ምዕ ራብ ዞርንና ጠላታችን ሰይጣንን እንክድሃለን አልን። ከዚያም ወደ ምሥራቅ ዞረን በኢየሱስ ክርስቶስ ስላለኝ እምነት ምስክርነት ሰጠሁ። እኔ የዘወትር ልብሴን እስከማወልቅ ድረስ ቄስ ቡትሮስ ውጭ ወጥ ተው ጠበቁን። ስጩርስም ወደ መጠመቂያው ገንዳ ገባሁ። የመጠመ ቂያው ውኃ ሰውነቴን ሲነካው ልዩ እና ደስ የሚል ስሜት ተሰማኝ። ይህን ስሜት በበቂ ሁኔታ ልገልጸው አልቻልኩም። እንዲህ ያለ የደ ስታ ስሜት ከዚያ በፊት ተሰምቶኝ አያውቅም። ወደፊት ግን በሚገባ ለመግለጽ እንደምችል ተስፋ አደርጋለሁ። የኤሌክትሪክ ኃይል በስ ውነቴ ውስጥ ያለፈ ነው የመሰለኝ። አሁን የሚሰማኝን ደስ የሚልና ሰላማዊ ስሜት ያን ጊዜ በራእይ በጌታዬ እግር ሥር ተንበርክኬ ካልሆነ በቀር ሌላ ጊዜ አግኝቼው አላውቅም። መቼም ይህንን ስሜት እንደያዘኩት ለረዥም ጊዜ መኖር እንደምችል ተስፋ አደርጋለሁ።

ያዘጋጀሁት የክርስትና ስም እንዳለ ብለው ቄስ ቡትሮስ ጠየ ቁኝ። «የለኝም፤ እባክዎን እርስዎ ይምረጡልኝ» አልኳቸው። እርሳ ቸውም «እግዚአብሔር ይመርጥልሻል» አሉኝ። ከዚያም ትንሽ ቆይና «ፈቤን¹⁶ ቢሆንስ» አሉኝ። «ይሁን» ብዬ ተስማማሁ። እጃቸውን በራሴ ላይ ጫኑና «ፈቤን ሆይ በአብ ስም አጠምቅሻለሁ» ብለው አና ቴን ጫን ሲሉኝ ወደ ውኃው ውስጥ ገባሁ። ዓይኖቼን ከፈት ኳቸው። በአንድ የመስተዋት ኳስ ውስጥ ተቀምጦ ደስ የሚሉ ድም ያችን የመስማት ያህል ነው። የማየው ነገር ሁሉ የሚግርክ ነው። ተመልሼ ወጣሁ። ከዚያም በረዥሙ ተነፈስኩ። ቄስ ቡትሮስም «በወልድ ስም አጠምቅሻለሁ» ብለው አናቴን እንደገና ጫን አደረ ጉት። ከዚያም በድጋሜ ወደ ውኃው ውስጥ ገባሁ። ተመሳሳይ ርእይ አየሁ፤ ተመሳሳይ ድምፅም ሰማሁ። ለረዥም ጊዜ ያህል በውኃው ውስጥ ለመቆየት ከራሴ ጋር ታገልኩ። ከዚያም ተመልሼ ወጣሁ። በመጠመቂያው ገንዳ ውስጥ ረዥም ሰዓት ለመቆየት ስለፈለግኩ በረዥሙ አየር ሳብኩ። ቄስ ቡትሮስም «በመንፈስ ቅዱስ ስም አጠም ቅሻለሁ» ብለው ራሴን ጫን ሲያደርጉኝ ለሦስተኛ ጊዜ ገባሁ። ያንን የሚያስደንቅ ራእይ ማየት፣ ያንንም የሚያስደምም ድምፅ ለረዥም ጊዜ ያህል ማስማት ተመኝሁ።

ከውኃው ብቅ ስል ቄስ ቡትሮስ «እግዚአብሔር ጸጋ መንፈስ ቅዱስን ያድልሽ ዘንድ ጸልዩ» አሉኝ። እኔም በዚያው በመጠመቂያ ገንዳው ውስጥ እንደ ቆምኩ «መፍቀሬ ሰብእ የሆንከው ሩሳሩት እና

16. ፈቤን ቅዱስ ሳውሎስን ያገለግሉ ከነበሩት እናቶች አንዷ ናት። ሐዋርያው ወደ ሮሜ የላከውን መልእክት ያደረሰች እርሷ መሆንዋ ይታመናል። የሰሙ ትርጓሜ "ንጹሐ" ማለት ነው። ሮሜ. 16፥ 1

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ደጉ እግዚአብሔር ሆይ ለክቡራን ሐዋርያትህ እንዳደልካቸው ሁሉ ለእኔም ጸጋ መንፈስ ቅዱስን እባክህ አድለኝ፤» ብዬ ጸለይኩ። ወዲያ ውም የእግዚአብሔር እጅ የነካኝ ያህል ተሰማኝ። «ጌታ ሆይ ራሴን መሥዋዕት አድርጌ አቀርብላለሁ። የእኔ የሆነው ሁሉ ያንተ ነው። ሕይወቴን ላንተ ለማስረከብ ቃል እገባለሁ። እነሆ አሁን ሕይወቴን እና በምድር ላይ የምቆይባቸውን እያንዳንዶቹን ቀናት ላንተ መባ አድርጌ ሰጥቼሃለሁ። እኔ ያንተ ካልሆንኩ ሁሉስ ምን ይበጁኛል።»

ቄስ ቡትሮስ ፊቴን እና መዳፍቼን ሚሮን¹⁷ ቀቡኝ። ምሥጢረ ሚሮን የተጠመቀ ክርስቲያኖች ጸጋ መንፈስ ቅዱስን ለማግኘት የሚቀቡት ነው ።

ቄስ ቡትሮስ ከመጠመቂያ ቤቱ እንደወጡ እኔ ልብሴን ለበ ስኩ። ውስጤን የሚሞላ ደስ የሚል ስሜት ውስጥ ነበርኩ። ጌታ ሆይ አሁን ጥምቀት ማለት ምን እንደሆነ ተረዳሁት። ሊገለጥ የማይችል ድንቅ ምሥጢር ነው። አሁን እንግዲህ እኔ ማነኝ? ፈጽሞ የተለየሁ ሆኛለሁኩ! ከአንተ ጋር ሞቼ ከአንተ ጋር ተነሣሁ¹⁸፤ ላንተ-ባንተ፤ እነሆ በአንተ ማመን ከጀመርኩ አንድ ዓመት አለፈ። ነገር ግን የካሬው ቀን ከሁሉም የተለየ ነው። ከመጽሐፍ ቅዱስ ደጋግሜ እንደ ተረዳሁት ከሆነ እያንዳንዱ ቃል በየዕለቱ የራሱ ምሥጢር አለው።

እግዚአብሔር ገር እንደሆነ ቅመሱ፣ እዩም (መዝ. 33÷8)

እነሆ እግዚአብሔር ሲናገረኝ ተሰማኝ። «አሁን ድምፅሽን ከፍ አድርገሽ መናገር ትችያለሽ፤» አለኝ። እንዴት ያለ ፈቃድ ነው። አሥረውኝ የነበሩ ሠንሠለቶች ሁሉ ሲበጣጠሱ ተሰማኝ። አሁን ሙስ ሊሞች ቢገድሉኝ እንኳን ምንም አይመስለኝም። አሁን ካንተ ጋር ነኝና፤ ከዚህ ሌላ ምንም አልፏልግም። ስላንተ እመስክራለሁ፤ ፈጽሞ መናገር አላቆምም፤ እናገራለሁ - እናገራለሁ - እናገራለሁ። የትም ቦታ፣ መቼም ቢሆን፣ በማናቸውም አጋጣሚ እመስክራለሁ።

እንደገና ከተወለድኩበት ከዚያ የመጠመቂያ ቤት ወጥቼ ቅዱስ ቁርባንን ለመቀበል ወደ ቤተ ክርስቲያን ገባሁ። ይህ ቀን እንዴት የተቀደሰ ቀን መሰላችሁ። ይህንን ቀን ለማየት ስናፍቅ ነው የኖር

17. በእርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን ሥርዓት መሠረት ቅዱስ ሚሮን ልዩ በሆነ መንገድ የሚዘጋጅ ዘይት ነው። በግብፅ ቤተ ክርስቲያን ትውፊት በየሰባት ዓመቱ ሚሮን ሲፈላ ከጥንቱ ሚሮን ጋር አዲሱ ይዋሐዳል። ይህም አዲሱን ሚሮን ከሐዋርያት ዘመን ጀምሮ ሲፈላ ከነበረው ሚሮን ጋር ለማገናኘት ነው።

18. ሮሜ. 6÷5

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ኩት። ሙሽራ በሠርገ ቀን የሚሰማት ስሜት ነው አሁን የሚሰማኝ። መሬቱን በረገጥኩ ቁጥር በአየር ላይ የምሄድ ይመስለኛል። የበረርኩ ያህል ይሰማኛል።

አሁን በካህኑ ፊት ቅዱስ ቁርባን ለመቀበል ቆሜያለሁ። ያኔ ሳየው ደስ የሚል ራእይ ነበር፤ አሁን ግን እውን ሆነ። እነሆ የምሥጢረ ቁርባን ተካፋይ ሆንኩ። እንዴት ድንቅ ነው። ቁርባኑን ስቀበል ሥጋ የተቀበልኩ ያህል ነው የተሰማኝ።

ምንድን ነው ያደረግኩት? መዋጥ አለብኝ አልኩና ዋጥኩት።

ከዚያም ከቡር ደሙን ተቀበልኩ።

ይህን ለመቀበል የሚቻለው ምን አፍ ነው!

ይህ የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ ነው።

በፍጹም ልባቸው ለሚወዱት በአማን ቃል ኪዳኑ ይፈጸምላቸዋል።

ምዕራፍ አምስት በመስቀሉ ሥር

ከክርስቶስ ጋር መኖር እንዴት ውብ እና አስደሳች ኑሮ ነው! ከቄስ ቡትሮስ የኖላዊነት ጥበቃን እና ፍቅርን አግኝቻለሁ። ከተጠ መቅኩ በኋላ በየጊዜው ወደ ቤተ ክርስቲያን እየሄድኩ ሥጋወደሙ እቀበላለሁ። ሥራዬ ከባድ ሽክም መስሎ ይሰማኝ ነበር። በሥራ ገበታዬ እንደ ቀድሞው መስዬ ለመታየት የማደርገው ሁሉ ጭንቀት ሆኖብኛል። ግን እንዴት አድርጌ በውስጤ የተፈጠረውን አዲሱን ማንነቴን ለረዥም ጊዜ ልደብቀው እችላለሁ?

ሰው ሁሉ «ምን አዲስ ነገር ገጠመሽ?» እያለ ባገኘኝ ቁጥር ይጠይቀኛል። አንዳንዶቹም «ተለውጠሻልክ» ይሉኛል። ልክ ናቸውከ! መለወጤን እንዴት አድርጌ መደበኛ እችላለሁ። ጌታ ሆይ አንተ በውስጤ በሚያስደንቀው ብርሃን ትኖራለህ፤ ለውጠህኛል። አቀራረቤ ተለውጧል። ድምፄ ተለውጧል። ጠባዬም ተለውጧል። አሁን ገለጻዬ እና ልቡናዬ ያንተ ናቸው። ይህ የትምህርት ዘመን እስከሚያልቅ ድረስ ርጋታዬን እንድ ዘልቅበት እባክህን ርዳኝ።

በመንፈሳዊ ልደት የተወለድኩበት 1988 ዓም ተጠናቀቀ። አዲሱ ዘመን 1989 መጣ። አዲሱን ዓመት የተቀበልኩት በቤተ ክርስቲያን ነው። ታኅሳስ 29 ቀን 1989 ዓም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በፊትህ ቆሜ አንተን እያመሰገንኩ ነበር። ያ ያለቀው ዓመት ለእኔ ልዩ ዓመት ነበር። አንተን ካየሁበት ከዚያ ከመጀመርያው ቀን ጀምሮ ያ ዓመት ልዩ ነበር። ቀጣዩም ዓመት የተባረከ እንደሚሆን አምናለሁ። ዓይኖቼን ከደንኳቸውና «እግዚአ ሙሐረን ክርስቶስ» አልኩ።

ያን ጊዜም የተሰቀለኩትን እና የተቸነከርኩትን አንተን በራ እይ አየሁ። የእሾህ አክሊል በራስህ ላይ ተደፍቷል። ከእሾህ አክሊሉ የደም ነጠብጣብ ይወርዳል። ፀጉርህ እና ጢምህ በደም ተነክሯል። የሕመምህን ብርታት ከገጽታህ ላይ አየው ነበር። ከስቃይህ ብዛት የደም ሥሮችህ የፈነዱ ነበር የሚመስሉት።

ይህ ሁሉ በዓይኔ ላይ እንደ ፊልም አለፈ። ያን ጊዜም ልቤ በሕመም ተመታ። አንደበቴን አልፎ ለወጣ የነበረውን ጩኸት እንደ ምንም አፈንኩት። ዓይኔን ስገልጠው የሥነ ስቅለቱ ሥዕል ፊት

ለፊቴ ነበር። «ጌታ ሆይ ይህንን ሁሉ መከራ የተቀበልኩ ለኛ አይደለም? ያየሁትን ነገር ማንም ሊሸከመው ወይም ሊገልጠው አይቻለውም። ይህንን ሁሉ ለኛ ስትል ተቀ በልክ?»

በነጋታው ወደ ቄስ ቡትሮስ ሂጂ ያየሁትን ነገርኳቸው። ከአስተያየታቸው ያየሁት ነገር ምን እንደሆነ ተረዳሁት። መምህራ ትኅትና የሆኑት ቄስ ቡትሮስ ረጋ ብለው «ኢየሱስ ክርስቶስ ላንቺ ሲል ምን ያህል መከራ እንደተቀበለ እንድታውቁ ይፈልጋል።» አሉኝ። «እኔም ለርሱ ስል መከራን መቀበል አለብኝ፤ መስቀሉን መሸከም አለብኝ። እግዚአብሔር ሆይ እባክህ አበርታኝ፤ በድካሜም ጊዜ ጽንዑትን አድለኝ» አልኩ።

ከተወለድኩ ጀምሮ ያለ ብርቱ ሕመም፣ ወይም ያለ አጥ ራሽን፣ ወይም ያለ አደጋ ያሳለፍኩት ዓመት አልነበረም። በየጊዜው ለሞት የሚያደርስ አደጋ ያጋጥመኝና እግዚአብሔር በተአምራት ከሞት አፋፍ ይመልሰኛል። 1988 ዓም ግን ያለ አንዳች ችግር ነው ያለፈው። ጌታ ሆይ ስለ ጥበቃህ በፊትህ ሰግጂ አመሰግንሃለሁ። እግዚአብሔርም «ይህ ሁሉ የመጣብሽ አንቺን ለማስቃየት ሳይሆን ትዕግሥትን እና ጽንዑትን ገንዘብ ታደርጊ ዘንድ ነው» አለኝ። ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ የተናገረውን አሰብኩት። "ይህ ስለ ክርስቶስ ተስጋቸኛል። ስለ እርሱ መከራን ደግሞ ልትቀበሉ እንጂ ልታምኑ ብቻ አይደለም" ከዚህ ቃል አንተ መካሪ፣ አስተማሪ እና አጽናኝ መሆንን ተረድቻለሁ። እኔን ለቀጣዩ ጉዞ እያዘጋጀህኝ ነው።

ያገባሁና የሦስት ልጆች እናት ነኝ። ኑሮዬም በቤተሰቦቼ ዙርያ የታጠረ ነው። ሥራዬ እና ት/ቤቴ ለእኔ የመንግሥቱ ግዛቶች ነበሩ። እዚያ ራሴን ንግሥት አድርጌ ኖራለሁ። ከዚህ በላይ ልወደው የምችል ነገር አገኛለሁ ብዬ አስቤ አላውቅም ነበር። አሁን ግን ለእኔ ስትል ስታነባ ካየሁት ዕንባ በላይ ምንም ሞታ ያለው ነገር እንደሌለ ተረዳሁ። እነሆ ቸርነትህ በእኔ ላይ ይሥራ፤ ሁሉን ቻይነትህ በእኔ ይገለጥ፤ ሊደረስበት የማይቻለው ታላቅነትህም ይነገርለት።

ከ1964-1983 ድረስ በትዳር ኖራለሁ። የትዳር ቆይታዬ አጭር የሆነውና በቀላሉ ሊያበቃ የቻለው ያለ ምክንያት አልነበረም። የእግዚአብሔር ዕቅድ በውስጡ ነበረበት። በሚያዝያ 1980 ከባድ የሆነ ዕጢ ይዞኝ እንጅ በምትሠራበት ኤይን ሻምስ ዩኒቨርሲቲ ሆስፒታል ተኝቼ ነበር። ዕጢው የማገፀን ካንሠር ነው ተባለኩኝ። በዚያም ምክንያት አጥሬሽን ተደረገኩ። የአጥሬሽኑን ሕመም መቋቋም

19. ፈልጁ.1+29

ከአከራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ተስኖኝ ራሴን ሳትኩ። ጥልቅ በሆነ የጨለማ ገደል የወደቅኩ ነበር የመሰለኝ። በሽታው ከባድ የሆነ ጥንቃቄ ስለሚያስፈልገው ባለቤቴ አስፈላጊ በሆነው ጊዜ መጠራት እንዲችል የሰልክ ቁጥሩን በሆስፒታሉ እንዲያስቀምጥና በተጠራም ጊዜ ፈጥኖ እንዲደርስ ተነገረው።

ከሁለት ቀናት በኋላ ደክተሩ እየመረመረኝ እያለ አፈፍ ብዬ ነቃሁ። ከዚያም ራሱን የሳተ ሰው የሚያሰማውን ዓይነት ጩኸት አሰ ምቼ እንደገና ወደቅኩ። በዙርያዬ የነበሩት ሁሉ በሕይወት መኖር ያለመኖሪን ለማረጋገጥ ይጥሩ ጀመር። በመጨረሻም ተስፋ ስለቆ ረጡ ቀጥሎ ሊመጣ የሚችለውን የባሰ ነገር መጠባበቅ ያዙ። ራሴን ከሳትኩበት ስነቃ ባለቤቴን አጣሁት። የጤንነቴን ሁኔታ መጀመርያ ለእርሱ መንገር ነበር የፈለግኩት። ሰዎችን ልኬ ባስፈልገውም ላገኘው አልቻልኩም። በመጨረሻም በእኔ ጤንነት ምክንያት የተፈጠረ በትን ጭንቀት ለመርሳት ቢሮው ገብቶ ነበር የተገኘው። ሊመጣ ይችላል ብሎ የገመተውን መጥፎ ዜና ለመስማት ስለ ሠጋ ነበር ይህ ንን ያደረገው። ከፊቱ ላይ ይሄው ይነበብ ነበር። በቀዶ ጥገናው ምክንያት ከደረሰብኝ ሕመም ይልቅ ይህ የርሱ ተግባር አመመኝ። የጤን ነቴን ሁኔታ አየት እንኳን ሳያደርግ እንዲያ በአደገኛ ሁኔታ መሆኔን እያወቀ እንዴት ቢሮው ሊገባ እንደቻለ ሊገባኝ አልቻለም። ይህ ሁኔታ በጣም ነበር የተሰማኝ። በዚህ የተነሣም ከእርሱ ለመለየት ወሰንኩ።

እናም ሊታመን በማይችል መንገድ በ1983 ዓም ተለያየን²⁰።

አንድ ቀን መልክ መልካም እና ረዥም ከሆነው ወንድ ልጄ ጋር በአግራችን እየተጓዝን እያለን የተፈጸመውን ነገር አልረሳውም። ከእርሱ ጋር ጎን ለጎን ሆነን በመንገዱ ዳር እያወራን ስንጓዝ ብስ ክሌት የሚነጻ አንድ ሕፃን ልጅ ትከሻዬ ላይ ገጨኝ። ልጄ ሆን ብሎ ሳይሆን ከመኪና ሲሸሸ ነበር የገጨኝ። ሚዛኔን ስቼ እግራ ላይ ስለ ወደቅኩበት ቁርጭምጭሚቴን ወለም አለኝ። ልጄም ወዲያውኑ ወደ ሆስፒታል ወሰደኝ።

አጥንቴ ከመሠበሩም በላይ በውስጤ ደም ይፈስሰኝ ነበር። ከታከምኩ በኋላ ወደ ወንድሜ ቤት ተወሰድኩ። በዚያም ሁለት አስጨናቂ የሆኑ ቀናት አሳለፍኩ። ከሕመሙ በላይ ያሳሰበኝ መጽ

20. እንደ እስልምና ሕግ አንዲት ሴት ባለ ትዳር ከሆነች ሃሳቧን የመግለጥም ሆነ በፈለገችው መንገድ ሃይማኖታዊ መብቷን የመገልገል ዕድል የላትም። ሌላው ቀርቶ ብቻዋን ከሀገር መውጣትም አትችልም። ምስጋና ለማግኘት የባላ ፈቃድ የገድ አስፈላጊ ነው። ከሦስት ቀን በላይ ከጤቷ ርቃ ለመጓጓዣ ቢያንስ ባለ አደራ የሆነ ወንድ ጠባቂ ያስፈልጋታል።

ከአከራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ሐፍ ቅዱስን ለማንበብ እና ወደ ቤተ ክርስቲያን ለመሄድ አለመቻሉ ነበር።

በሁለተኛው ቀን ሌሊት እርፍ ጨብጨ እንዴት ወደ ኋላ እመለ ሳለሁ? እያልኩ እጨነቅ ነበር። ከዚያም አምላኬን «እባክህ ፈውሰኝ» ብዬ ከልቤ ለመንኩት። በነጋታው ጠዋት የወንድሜ ሚስት ቀስቀ ሰችኝና «ዛሬኮ ድብን ብለሽ ነበር የተኛሽው» አለችኝ። እግራን አየሁት። ድኗል። ከአልጋ ወረድኩና መሬት ላይ ቆምኩ። የሕመሙ ስሜት አይሰማኝም። ምንም የተለየ ነገር አላደረግኩም። በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ጸለይኩ። በስሙ የሚለመን ነገር ሁሉ ይፈጸማልና ፈውሰኝ። የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይገባው²¹።

ልጆቼ ሊጠይቁኝ መጡ። ወንዱ ልጄ የደክተሩን ትእዛዝ ጥሼ በእግራ ቆሜ ስላየኝ ደስ አላለውም። «ለመቆም ገና አሥር ቀን ይቀርሻልክ» አለኝ። እኔም «ወደ ቤቴ እመለሳለሁ» አልኳቸው። ይህንን ሃሳቤን ሁሉም አንድ ሆነው ተቃወሙኝ። በዚያም ተብሎ በዚህ ግን መሄድ አለብኝ። ገላጮን ልታጠብ ልብሴን ሳወልቅ በውስጥ ደም ይፈስሰኝ ከነበረው ቦታ ላይ የመስቀል ምልክት በትንሹ ታየኝ። እናም እርፍ ጨብጠ ወደ ኋላ መመለስ እንደማይገባ ተረዳሁ።

አቤቱ ይቅር በለኝ። ከማንም በላይ አንተን እወዳለሁ፤ ፍቅርህ ከምንም ነገር ጋር ሊያነጻጽሩት የማይቻል ነው። ያንተ ብቻ ነኝ። ወደፊትም ያንተ ብቻ እሆናለሁ። ያ የመስቀል ምልክት እግራ ፈጽሞ እስኪድን ድረስ ለሦስት ሳምንታት ያህል እዚያ ነበር። እግራ ሲድን መስቀሉም ተሠወረ።

የትምህርት ዘመኑ እያለቀ ነው። የመዝጊያ ፈተና የመስጫ ጊዜው ተዳርሷል። በተቻለኝ መጠን ምንም ያልተፈጠረባት ሰው መስዩ ለመታየት ሞከርኩ። ሥራዬን መልቀቅ እንዳለብኝ ይገባኛል። እግዚአብሔር በዚህ ጉዳይ ይረዳኝ ዘንድ ለምኒቆለሁ። በት/ቤቱ ያለው ሰው ሁሉ አሁን በተለየ መንገድ ነው የሚያየኝ። በእኔ ላይ የሚያዩትን አስገራሚ ለውጥ ሁሉም በንቃት ነው የሚከታተሉት። በጣም የምትቀርቦኝ ጓደኛዬ የነበረችው የት/ቤቱ ርእሰ መምህርት እንኳን አሁን እየሸሸኝ ነው። ሁሉም ነገር እየተለየ፤ እየተለየ መጥቷል። አንድ ቀን የት/ቤቱ የማኅበራዊ አገልግሎት ባለሞያ ወደ ቢሮዬ መጣች። ምን አልባት የሥነ ልቡና ችግር ገጥሞኝ ይሆን እንዴ በላ አዝና ነበር። «ምንድን ነው የሆነሽው? ዛሬ ዛሬ ድምፅ ሺን ስምቶ የሚያውቅ አንድም ሰው የለም፤ ያቺ የምናውቃት ናህድ

21. ዮሐ. 14፡13-14፤ 16፡23-24፤ ዮሐ. 17፡3፤ 6-8

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ወዴት ሄደች?» ስትል ጠየቀችኝ። ያቺ የምታውቃት ናህድ መሞቷን ልነግራት ፈልጌ ነበር። አሁን የምታያት ናህድ አዲሷ የኢየሱስ ክርስቶስ ልጅ የሆነችው ናህድ መሆንዋን ላበሰራት ፈልጌ ነበር።

ረጋ አልኩና «አሁን ስለ አምላኬ በሚገባ ስላወቅኩ ይሆናል የተለወጠኩት። የድሮውም ድሮ አለፈ። አሁን አዲስ ኑሮ መኖር እፈልጋለሁ» አልኳት። በርግጥ ምላሼ ሊያረካት እንደማይችል ገብቶኛል። እርሷም «የሚያስጨንቅሽ ነገር አለ?» ስትል ጠየቀችኝ። እኔም ፈገግ ብዬ «ስታይኝ ችግር ያለብኝ እመስላለሁ እንዴ?» ስል መለስኩት። ነገሪ እንዳልጣጣት እየታወቀባት «እረ በጭራሽ፣ ገጽ ታሽ ብሩኅ ነው፤ ሁኔታሽም በመልካም ጤንነት ላይ ያለሽ መሆኑን ያሳያል። ነገር ግን እንዲህ በአንድ ጊዜ ልውጥ ያደረገሽ አንድ ነገር መኖር አለበት» አለች። እኔም መልሼ «በዚህ መልኩ ስለተረዳሽኝ አመሰግንኋለሁ፤ ምንም ችግር እንደሌለብኝም ላረጋግጥልሽ እወዳለሁ። ምንም ችግር የለብኝም፤ ስለ ተጨነቅሽልኝ ግን አመሰግንኋለሁ» አልኩና ሸኝኋት።

አያሌ ረገዥምና አስጨናቂ ዕለታት ነገዱ። ለእግዚአብሔር ምስጋና ይግባውና የትምህርት ዘመኑም ተጠናቀቀ። ት/ቤቱም ለበጋው የዕረፍት ጊዜ ተዘጋ። እኔም ከጓደኞቼ ጋር ልዩ ልዩ ቅዱሳት መካናትን ለመሳለም ዕቅድ ነደፍኩ። ክርስቲያን ጓደኞቼ በየጊዜው ቤቱ እየመጡ ይጠይቁኝ ነበር። መዝሙር በመዘመር እና ጸሎት በመጸለይ አብረን እናሳልፋለን።

ያ ጊዜ ማለት ብዙ ዓይኖች ይከታተሉኝ የነበሩበት ጊዜ ነው። የሕንፃው ባለቤት መግባት እና መውጣቴን ሁሉ በንቃት ይከታተል ነበር። ወደ እኔ የሚመጡትንም እነማን እንደሆኑ ግወቅ ይፈልጋል። እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ ሊጠይቁኝ የሚመጡትን «ማን እንደሆናችሁ ዐውቃለሁ፤ ብዙ የእናንተ ዓይነቶች በየጊዜው እየመጡ የት እንዳላችሁ ይጠይቁኛል» እያለ መናገርም ጀምሯል።

ከዚህ አፓርትመንት መልቀቅ እንዳለብኝ አሰብኩ። ነገር ግን ሌላ አፓርትመንት ማግኘት ቀላል አይሆንም²²። ችግሩን ችላ ብዬ ከእግዚአብሔር ጋር ባለኝ ሕይወት መደሰቱን ቀጠልኩ።

ሰኔ ሰባት ቀን 1989 ዓም ቅዳሜ ቀን ከአንዳንድ ጓደኞቼ ጋር የአባ ብሶይን ገዳም²³ ለመሳብኘት ሄድኩ። በዚያ የሚገኙ አንዳንድ

22. በዚያ ጊዜ ግብፁ ውስጥ የመኖርያ አፓርትመንት ከፍተኛ ችግር ነበረ። ለመግባት የሚፈልጉ ለሙኝሞች እንኳን በቤት እጥረት ምክንያት ለመግባት ከወሰኑበት ጊዜ እጅግ ይዘገቡ ነበር።
23. የአባ ብሶይ ገዳም ከካይር ወደ እስክንድርያ በሚወሰደው በረሃማ መንገድ ጸር ከሚገኙት አራት ገዳማት አንዱ ነው። ገዳሙ የተቆረቆረው በንጉራን ሸለቆ ውስጥ ነው።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

አበው ያየሁትን ራእይ እና እግዚአብሔር የወራውን ድንቅ ሥራ ምሥክርነቱን በቴፕ እንድቀዳ ጠየቁኝ። ስቀዳውም ሙሉ ስሜን እና በዚህ ሥራ ውስጥ የተሳተፉትን ሁሉ በዝርዝር እንድጠቅሳቸው መከሩኝ። እኔም በነገሩ ተስማማሁ። እነዚያ አበው ይህ ነገር ምሥጢር ሆኖ እንደሚጠበቅና ከዚያ ገዳምም በምንም ዓይነት እንደማይወጣ ቃል ገቡልኝ። እኔም ምሥክርነቱን ቀዳሁት።

የበጋው የዕረፍት ወራት አለቀና ት/ቤት ተከፈተ። ወደ ት/ቤቱ ለመግባት ከበሩ ስደርስ አካባቢው አፈነኝ። መተንፈስ አልቻልኩም ነበር። መረጋጋት አቃተኝ። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ አብረውኝ የሚሠሩት ሙስሊሞች ሁሉ በአሽሙርና በንቀት ተቀበሉኝ። ደነገጥኩ። እንዴት ነው በእኔ ላይ እንዲህ ሊሆኑ የቻሉት? ከዚያ በፊትኩ ቢሮዬ ፊት እንኳን ሊቆሙ ይፈሩ ነበር። ዛሬ ግን በሽሙጥ ያዩኛል። እንዲያውም አንዳንዶቹ በንቀት «ይህንን ዓለም እና የሚመጣውን ዓለም አጣኝ፣ ምናልባትም እስከዓለም ፍጻሜ የተረገመች ሆና ትኖር ይሆናል፤ መቼም እርሷን መግደል መታደል ነው» ይላሉ።

እንዲህ የሆኑት ለምን ይሆን? ብዬ ለራሴ ምክንያቶችን ማሰብ ጀመርኩ። ከዚያም ምክትል ርእሰ መምህርቷን ለመጠየቅ ሄድኩ። ሙስሊም ናት። ገና ስታየኝ ፈቷን አዞረች። እኔም «ምን ተፈጠረ? እንዲህ የምትሆኛው ስለምንድን ነው?» ስል ጠየቅኳት። በንዴት እና በተጠራጣሪነት ስሜት ውስጥ ሆኖ «ደግሞ ምን ችግር አለ ትያለሽ? አሁን ምን እንደተፈጠረ አታውቁምና ነው?» አለችኝ። «እመኝኝ ምንም አላውቅም» ስል መለስኩት። «ላምንሽማ አልችልም፤ መጀመርያ እንደማታውቁ ማይልኝ» አለችኝ። «አልምልልሽም፤ የአምላኬንም ስም በከንቱ አልጠራም» ስል መለስኩት። እርሷም «ወይ ጉድ! ለመሆኑ አንቺ ፈጣሪን ታውቁኋለሽ?» አለችኝ። «ያለ ጥርጥር አምላኬንም አውቀዋለሁ፤ ያለ እግዚአብሔር በቀር ሌላ አምላክ የለም» አልኳት። ሙሽኝብኝና «በያ ይህንን ቃል ጨርሻው፤ ጨርሻው» ስትል አፋጠጠችኝ። ምን ማለት እንደፈለገኝ ያልገባኝ መሆኔ ለማለፍ ፈለግኩ። «መልእክተኛው መሐመድ ነው» የሚለውን እንድጨምር እንደፈለገኝ ገብቶኛል። የተናደድኩ መሰልኩና «እንዴት ብትንቁኝ ነው፤ አዝናለሁ፤ አንቺ ሳትይኝኝ መናገር የምችል ሰው ነኝ» ብያት ጥያት ወደ ቢሮዬ ተመለስኩ። መቼም የለወጠኝን ምክንያት ሳያውቁት አይቀሩም።

ግን እንዴት ሊያውቁ ቻሉ?

ጥቂት ቆይቶ አንዲት ክርስቲያን የሥራ ባልደረባዬ መጣችና የእኔን ስም፣ የሳሚያን ስም፣ የሞፌድን ስም እና የሌሎችንም ስም

ከአክራሪ አስልምና ወደ ክርስትና

የጠቀስኩትና ምስክርነት የሰጠሁበት ካሴት ተባዘቶ በየሰው እጅ መግባቱን ነገረችኝ። ያንን ካሴት ለካ ሙስሊሙም ክርስቲያኑም እየተቀበለ ይሰማው ጀምሯል። የዛሬ ሃያ አንድ ቀን የተቀዳ ካሴት እንዴት ይህንን ያህል በአንድ ጊዜ ሊዳረስ ይቻላል? ደግሞስ በጥብቅ ምሥጢር እንደሚጠበቅ ቃል ተገብቶልኝ አልነበረም እንዴ? ራሴን ልስት ትንሽ ነበር የቀረኝ። እንዴት በሙስሊሞች እጅ ሊገባ ይቻላል? ቀዝቃዛ ውኃ በላይ ላይ የተቸለሰብኝ መሰለኝ። አሁን ምን ማድረግ ነው ያለብኝ? በዚህ ሁኔታ እዚህ ት/ቤት አንዲት ደቂቃም ቢሆን መቀመጥ የለብኝም። እናም ቶሎ ብዬ ወደ ቤቴ ተመለስኩ።

ቆስያለሁ። በኃይል እንደተመታ ሰው ነው የቆሰልኩት። ግራ ነው የገባኝ። መድኃኒት በሆኑት የእግዚአብሔር እጆች ላይ ራሴን ብጥል ይሻለኛል አልኩና «አምላኬ ሆይ ምን ማድረግ ይሻለኛል። ት/ቤት ውስጥ ሊገድሉኝ እንደደረሱ አይተሃል፤ የሚናገሯቸውን ቃላት እና የሚያዩኝን አስተያየት መሸከም አልችልም። እባክህ ድካሜን አበርታ» እያልኩ መጸለይ ጀመርኩ። ያን ጊዜ «ተነሽና መኖርያ ቀይሪ፤ ማንም ሊያጠቃሽና ሊነካሽ አይቻለውም» የሚል የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰማሁ።

ተመሰገን ጌታዬ ዘወትር ትመራኛለሁና።

ሥራዬን መልቀቁ ቀላል ነበር። ቤቴን ለቅቄ ሌላ ቤት ማግኘት ግን አስቸጋሪ ነው። የለም፤ የለም እንዲህ ብዬ መጨነቅ የለብኝም። በአንተ ጥበቃ እተማመናለሁና። ልቡናዬን ሰብሰብ አድርጌ በዚያን ዕለት በቤተ ክርስቲያን ጉባኤ መኖሩን አስታወስኩ። «እዚያ መሄድ አለብኝ፤ ምናልባትም የሚያጽናና ነገር አገኝ ይሆናል» አልኩና ወጣሁ።

ቤተ ክርስቲያን ስደርስ አንዲን ጓደኛዬን አገኘኋት። እርሷም አያድ ከተባለ ኢንጅነር ዘመዷ ጋር አስተዋወቀችኝ። እርሱም «አሁን ባለሽበት ቤት መኖሩ ተስማምቶሻል?» ሲል እንዳጋጣሚ ጠየቀኝ። እኔም እግዚአብሔር ለምን ወደ ጉባኤው እንደጠራኝ አስተዋልኩ። «ከዚያ አካባቢ ወጥቼ ክርስቲያኖች በብዛት በሚኖሩበት አካባቢ መኖር እንደምፈልግ ገለጥኩለት። እርሱም ሃሳቤን በመቀበል አንድ ሕንፃ የሚገነቡ ሁለት ወንድማማቾች እንደሚያውቁና በሚገነቡትም ሕንፃ ላይ አንዲት ትንሽ ክፍል ለኪራይ ማዘጋጀታቸውን ገለጠልኝ። «ከጥቂት ቀናት በኋላ አነጋግራቸው እነግርሻለሁ» አለኝ።

በቀጣዩ ቀን ት/ቤት ሄጄ መልቀቂያዬን አስገባሁ። ርእሰ መምህርቷ መልቀቂያዬን በፍጥነት ነበር ያጸደቀችልኝ። የወረዳው የትምህርት ቢሮም በፍጥነት ነበር መልቀቂያዬን ያጸደቀው። በዚያው ዕለት

ከአክራሪ አስልምና ወደ ክርስትና

ትም መልቀቂያዬ ለትምህርት ምክትል ሚኒስትሩ ቢሮ ተላከልኝ። የእግዚአብሔር ኃይል ነገሮችን ሁሉ በፍጥነት እያስኬደልኝ ነበር። «ጌታ ሆይ ላንተ ምስጋና ይድረስህ፤ አቤቱ ደካማነቴን ተመልክተህ ብርታትን አድልኝ። ከእነርሱ የሚመጣብኝን አስፈሪውን ነገር ሁሉ ለመቋቋም እችል ዘንድ በፊትህ ሞገስን ሰጠኝ። እንዳያዩኝ ዓይናቸውን፤ እንዳይናገሩኝም አንደበታቸውን ያዝ፤ በትምህርት ሚኒስቴር የመጨረሻው መልቀቂያ እስኪሰጠኝ ድረስ ባንተ ኃይል እና ርዳታ በፊታቸው በጽናት እቆም ዘንድ አበርታኝ።

በማግሥቱ ቀን አያድ ደወለልኝና ሁለቱ ተቋራጭ ወንድማማቾች በሠሩት ሕንፃ ግራ ላይ ያለውን አንድ ክፍል ሊያከራዩኝ መስማማታቸውን ገለጠልኝ። ቀጠሮ ይዘን አብረን በመሄድ ቤቴን አየ ነው። ገና በደንብ ባይጠናቀቅም ክፍሉ ግን በጣም ያምራል። ወር በማይሞላ ጊዜ ውስጥ ሊያጠናቅቁት ቃል ገቡልኝ። አካባቢውን ዘወር ወር ብዬ ሳማትር ከመንገዱ ባሻገር የእመቤታችን ቤተ ክርስቲያን መኖሩን ተመለከትኩ። ሃሳቤን ሰብሰብ አድርጌ ጸሎት በልቤ አደረስኩ። ወዲያውኑ ሁለት ሰዎች ከግራው ላይ ሊወረውሩኝ ሲታገሉ በራእይ አየሁ። ዘወር ስል ማንም በአካባቢዬ የለም። እንዴት አስፈሪ ነገር ነው? ምን ሊደርስብኝ ይሆን? ደስታዬ ፍጹም እንዳይሆን የመጣ ነገር ይሆን እንዴ? ስሜቴን ተጭኜ ወደ ቤቴ ተመለስኩ።

የቤቴን ግንባታ መጠናቀቅ አለመጠናቀቁን የምመለከት መስዬ ደግሜ ወደ አካባቢው አመራሁ። ያው ስሜት እንደገና ረበሸኝ። እንዲያውም አሁን ከበሬቱ ይልቅ ባሰብኝ። ምን ማድረግ እንዳለብኝ ግራ ተጋባሁ። ወደ ቤቴ ስመለስ በልቡናዬ በጸሎት ላይ ነበርኩ «ጌታ ሆይ ይህንን ስሜት መረዳት አልቻልኩም፤ የነገርከኝ መልእክት ምንድን ነው?» ይህንን ነገር ለቄስ ቡትሮስ ለመንገር አሰብኩ።

ቄስ ቡትሮስን ለማነጋገር ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄድኩ። ነገር ግን የት እንዳሉ በትክክል ሊነግረኝ የሚችል ሰው አጣሁ። ሰዎቹ የሚመልሱልኝ ነገር እርስ በርሱ የሚጣረስ ነው። አንዳንዶች ዕረፍት ላይ ናቸው፤ ሌሎቹ ታምመው ተኝተዋል፤ ሌሎቹም ሌላ ነገር ይነግሩኛል። ጉዳዩ ለእኔ ሊገልጡልኝ ከሚችሉት በላይ ምሥጢራዊ መሆኑን ተረዳሁ። በዚህ ሁኔታ ጥቂት እንደቆየሁ አንዱ የቤተ ክርስቲያኑ ዲያቆን መጣና አስደንጋጫን መርዶ አረዳኝ። «ከሁለት ቀናት በፊት የመንግሥት የደገንነት ኃይሎች ቄስ ቡትሮስን ይዘዋቸው ሄደዋል»

ስቅለቅ ብዬ አለቀስኩ። ለእኔ የሚወዱኝ አባቴ ነበሩ። ጥያቄዬን ሁሉ ልረዳው በምችለው መንገድ የሚመልሱልኝ አባት ነበሩ።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

የሚያጋጥሙኝን ችግሮች እና ፈተናዎች ሁሉ የማግኘትቸው አማካሪዬ ነበሩ። ኢየሱስ ክርስቶስ በእርሳቸው አድርጎ ሥራ ሲሠራ እመለከት ነበር። «እባክህ ደጉ እና ሩገሩጉ ጌታ ሆይ እርዳቸው፤ አጽናቸውም፤ ኃይልህንም ስጣቸው፤ ባደልካቸው ጸጋ የተነሣ ጽኑዕ አባት መሆናቸውን ወውቃለሁና። እኔም ይህንን መርዶ ሰምቼ እንዳልና ወጥ ርዳኝ» ብዬ ጸለይኩ።

ከቤተ ክርስቲያን ልወጣ ስል ቄስ ቡትሮስ ተለቅቀው በአንዱ ገዳም ውስጥ እንዳሉ ሰማሁ።

ወደ አዲሱ አፓርትመንት የምዛወርበት ቀን ደረሰ። ቀኑ እየቀረበ በሄደ ቁጥር ፍርሃቴም እየጨመረ መጣ። ደግሞ አሁን ያለሁበትን ቤት እንደምለቅቅ ለባለቤቱ ነግራለሁ። ስለሆነም ወደ ጓሳ ማለት አልቻልኩም። ይህንን እያሰብኩ ዕቃዬን በማዘጋጀት ላይ እያለሁ አስቸኳይ መልእክት አለ ብሎ ኢንጅነር አያድ ደወለልኝ። በተለው መገናኘት አለብን ስላለኝ ወደ ተቀጣጠርገበት ቦታ ሄድኩ።

እንደተገናኘን የሕንፃው ባለቤቶች ሊያገኙኝ እንደሚፈልጉ ነገረኝ። ሁለቱን ወንድማማች ተቋራጮች ስናገኛቸው የነገሩን ነገር አስደንጋጭ ነበር። አንደኛው «ክፍሉን ልናከራይሽ ባለመቻላችን እናዝናለን» አለኝ። «ለምን?» ስለ ጠየቅኩት። «በመንግሥት የደኅንነት ቢሮ ለሚሠራ ጓደኛዬ አንቺ ወደዚህ ሕንጻ እንደምትገቡ ስነግረው በማናቸውም መንገድ ናህድን ለመርዳት እንዳትሞክር፤ በመንግሥት የደኅንነት አካል እጅግ የምትፈለግ ቤት ናትና፤ እርሷን ሲረዳ የተገኘ ሁሉ አስፈላጊው ርምጃ ይወሰድበታል» ሲል አስጠነቀቀኝ። በማለት አስረዳኝ።

መርዶው አጥንት የሚሠብር ነበር። ያንን አፓርትመንት በሳባ ንሁ ቁጥር ይሰማኝ የነበረውን ያንን የሚዘገንን ስሜት አስታወሽኩት። አሁን ከሆንኩት ነገር ይልቅ ከጣራው ላይ ቢወረወሩኝ የተሻለ ነበር። አዝኜና ተስፋ ቆርጫ ወደ ቤቴ ተመለስኩ። ጉዳቴ ከባድ ሆነ፤ ለሸከመውም አልተቻለኝም። «እባክህን ረድኤትህን አሁኑኑ ላክልኝ፤ ይህንን መከራ እንዳልፈው እባክህን ርዳኝ» ብዬ ጸለይኩ። ወዲያ ውም «የሆነው ሁሉ ላንቺ መልካም ነው። ይህንንም በጓሳ ትረጂ ዋለሽ። እባክሽን ተረጋገ፤ ነገ ገዳሙን ስትሳብኝ መፍትሔ ታገኛለሽ» የሚል የእግዚአብሔርን መልስ ሰማሁ።

በነጋታው በናጥራን ሸለቆ የሚገኙትን ገዳማት ለመላለም ሄድኩ። በዚያ ጉዞ ሳሚር የተባለ አንድ ጨዋ ክርስቲያን አገኘሁ። የደረሰብኝን ሁሉ በሰማ ጊዜ «መዲናት ናስር በሚባለው የካይሮ ክፍለ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ከተማ የሚገኝ የአጎቴ አፓርትመንት አለ። ሊያከራየው ስለሚፈልግ በጋዜጣ ላይ ማስታወቂያ አውጥቷል።» አለኝ። ለጉዳዩ ቀጠሮ ይዘን ተለያየን።

ያንን የወንድማማቾችን ሕንፃ ስጎብኝ ለምን የሥጋት ስሜት ይሰማኝ እንደነበር ገብቶኛል። ያንን ሕንፃ ብከራየው ኖሮ ሰው ሁሉ ወዴት እንደምሄድ እና ከየት እንደምመጣ ሊከታተለኝ ይችል ነበር። ስለዚህም እግዚአብሔር ከዚያ ችግር ጠበቀኝ። አሁን ግን ሰው የማያውቀውን ቦታ አዘጋጀልኝ። ኮንትራቱን ተፈራርሜ ቁልፉን ተቀበልኩ። በቪክቶሪ ከተማ፤ አሥረኛው መንገድ ዳር የሚገኝ ባለ አንድ መኝታ ክፍል ቤት ነው። ዋጋውም ርካሽ ነበር።

ለእኛ መልካም የሆነውን ሁሉ የምታዘጋጅ ጌታ ሆይ ምስጋና ላንተ ይሁን። ይህንንም ቦታ ያዘጋጀህልኝ አንተ ነህ። ሕዝብ ከሚበዛበት ቦታ የራቀቱ ብቻዬን ለመሆን የሚያስችል፤ ቦታ ነው። ሳሚር ቤቱን ጠጋገነልኝ። የኤሌክትሪክ መስመሩንም ዘረጋ።

የትምህርት ቢሮው አሁን ካለሁበት ቦታ ስለሚርቅ በየጊዜው ጉዳዬን ለማስጨረስ መመላለስ አዳጋች ነበር። እናም የትምህርት ሚኒስትሩ መልቀቂያዬን በተለው ያጸድቁልኝ ዘንድ እንዲረዳኝ እግዚአብሔርን ለመንኩት። እርሱም «የጠየቅሽውን ነገር በነሐሴ 1989 ታገኝ ዋለሽ» ሲል መለሰልኝ።

ልቤ ተረጋግቶ ተጽናናሁ። ወደ አዲሱ ቤቴም ለመግባት በሙሉ ልቤ ወሰንኩ። ሞፊድ የዕቃ መጫኛ መኪና ይዘልኝ መጣ። ሳሚር እና ጓደኛውም አገዙኝ። «አቤቱ ሞፊድን ከክፉ ነገር ሁሉ ጠብቀው» ስል ጸለይኩ። በኤይን ሻምስ የሚገኘውን አፓርትመንቴን ቀስ ብዬ ለቅቄ ወደ አዲሱ ቤቴ ገባሁ። በዚህ በለቀቅኩት ቤት ውስጥ ላለፉት 15 ወራት ኖራለሁ።

በቀጣዩ ቀን ወደ ት/ቢሮው አመራሁ። የምክትል ሚኒስትሩ ቢሮ ኃላፊ ሰላም አለኝና «እንኳን ደስ ያለሽ ሚኒስትሩ አጽድቀው ልሻል» አለኝ። ከዚህ በፊት መልቀቂያ አቅርቤ ስለ ተፈቀደልኝ በሚል ተደስቼ አላውቅም። «ይህ ሁሉ የሆነው በአንተ ነው» ብዬ አምላኬን አመሰግንኩት። መልቀቂያዬን ራሴ ወስጄ ለትምህርት አስተዳደሩ አስረኩብኩ። እግዚአብሔር ስለተጨመረበት ሁሉም ነገር በፍጥነት ይከናወን ነበር።

ከዚያ ስወጣ ሞፊድን እና ሳሚያን ስለሁኔታው ልነግራቸው ወደ ት/ቢት እግረ መንገዴን ጎራ አልኩ። ቢሮዬን ለመጨረሻ ጊዜ ገባሁበት። መሬቱ በአረንጓዴ ምንጣፍ አሸብርቋል። መስኮቱን ከምንጣፉ

ከአከራ ጸሐፊዎች ወደ ክርስትና

ጋር የሚሰማው ሻተሮች አሸብርቀውታል። ሥዕሎችም ግድግዳውን አሳምረውታል። ክፍሉ በውስጡ ሦስት ጠረጴዛዎችን ይይዛል። የእኔን እና የሁለቱ ረዳቶቼን። የትምህርት ቤቱ ፈተናዎች የሚቀመጡበት እና የፈተና ማባገጥ ማሸን ያለበት ክፍል በመሆኑ ልዩ ጥበቃ ይደረግለታል።

ለመጨረሻ ጊዜ የቢሮዬን ዙርያ ገባ ማተርኩት። እንዴት ባለዕቅድ እና ትዕቢት በዚያ ቢሮ ውስጥ እሠራ እንደነበር አስታወስኩ። በት/ቤቱ ውስጥ የሚገኙ ዋና ዋና ኃላፊዎችን ለመውሰድ ያደረግኩትን ትግል እና የት/ቤቱ አድራጊ ፍጣሪ ለመሆን እንድችል የተጠቀምኩባቸውን ዘዴዎች ሁሉ አስታወስኳቸው። እንዴት ያለሁ ከንቱ ነበርኩ። አሁን ግን ጌታ/ሆይ አንተን ለመከተል ስል ሁሉንም ተውኳቸው። ሁሉም ነገሮች ከንቱዎች ናቸው፤ የሐዋርያው የቅዱስ ጳውሎስ ቃል ምን ያህል ጥልቅ ምሥጢር እንደያዘ አሁን ገባኝ። መፍቀሬ ሰብእ እግዚአብሔር ሆይ በአንተ ፍቅር ውስጥ ስንኖርና ምን ያህልም እንደምትወድን ስናውቅ ሁሉም ነገር ለኛ ዋጋ ቢስ ይሆናል። አንተ ለኛ ሁሉም ነገራችን ነህና።

ጥፌድ ቀድሞም ያደርገው እንደነበረው ወደ ቢሮዬ መጣና አጠገቤ ተቀመጠ። ልጄ መስሎ ነው የሚሰማኝ። ቀና ብዬ አየሁትና «ግን ጥፌድ የሌሎችን ስሜት ስረግጥና እንዲያ ያልተገባ ነገር ሁሉ ስናገርህ ለምን ነበር የምትታገሡኝ?» ስል ጠየቅኩ። እንዲህ ሲል ነበር የመለሰልኝ «ከሁለት ዓመት በፊት አራቱን ክርስቲያን ተማሪዎች እና ሁለቱን ክርስቲያን መምህራንን ፖስተር ለጥፈዋል ብለሽ መርማሪ እንዲጠራ ስታደርገህ እያነባሁ በእግዚአብሔር ፊት ቆሜ «ልጆችህን እንድታስጨንቅና እንድታስፈራራ ይህችን ሴት ለምን ዕድል ትሰጣታለህ» ብዬ ጠየቅኩት። በሕልሜም በአንድ በዛፎች በተሞላ ጫካ ውስጥ ራሴን አገኘሁት። ዛፎቹ ግንድ እና ቅጠል እንጂ ፍሬ አልነበራቸውም። መሬቱ በድርቅ ምክንያት በትልቁ ተገምሷል። የማየው ነገር ሁሉ አሳዛኝ ነገር ነው። በመካከል ግን አንድ ታላቅ ዛፍ ብቅ አለ። ቅርንጫፎቹም እስከ ሰማይ ደረሱ። አያሌ ለምለም ቅጠሎችንም አወጣ። የዛፉን ውበት እያደነቅኩ ፊት ለፊት ቆሜ ነበር። ነገር ግን የዚህ ዛፍ ትርጉሙ ሊገባኝ ስላልቻለ "አምላክ ሆይ ሥራህ ታላቅ ነው፤ ነገር ግን በእነዚህ ዛፎች አማካኝነት ልታስተምረኝ የፈቀድከውን ነገር ለረዳው አልቻልኩም" ስል ጠየቅኩት። አንድ ጎሳ ያለ ድምፅም «ከናህድ አትለይ፤ በቀጣይ ጊዜም እግዚአብሔርን በናህድ ውስጥ ታገኘሃለህ» አለኝ። ባየሁት እና በሰማሁት ነገር እየተገረምኩ ከዕንቅልፊ ነቃሁ።

ከአከራ ጸሐፊዎች ወደ ክርስትና

«ናህድ የእግዚአብሔርን ሥራ ልናይባት የምንችል ፍሬያማዋ ዛፍ ትሆናለች ማለት ነው? የማይታመን ነገር ቢመስልም እግዚአብሔር ግን እንዲህ እንዲሆን ፈቅዷል። እናም ልቀበለው ይገባኛል ብዬ አሰብኩ። ስለዚህም ካንቺ አልለይም ነበር። ክርስቲያን የሆነችውን ርእሰ መምህርት እስከታባርሪያት ድረስ ከሚደርስብሽ ጥቃት እና ችግር ሁሉ አንቺን ለመከላከል እተጋ ነበር። ያንን ነገር ስትፈጽሟ ግን «አሃ ያየሁት ሕልም ከሰይጣን የመጣ እንጂ ከእግዚአብሔር አልነበረም ማለት ነው» ብዬ አመንኩ። ይህች ሴትኮ ችግር ፈጣሪ ናት አልኩና ወደ ቤቴ ገብቼ ላንቺ ባደረግኩት ነገር በመፀዕት አለቀስኩ።

«በዚያ ሌሊት አስደናቂ ሕልም አየሁ። ሰፊ እና ገጽሕ በሆነ ጎዳና ላይ በመጓዝ ላይ ነበርኩ። በሰማይ ላይ ብርሃናቱ ፈክተዋል። ዓይኖቼን ወደ ሰማይ ሳነሣ ብልጭ ድርግም በሚሉ ከዋክብት የታጀበ አንድ የሚያበራ ትልቅ መስቀል አየሁ። ቀጥሎም እንዲሁ በተመሳሳይ ሁኔታ የታጀበ የሚያበራ ትንሽ መስቀል ተመለከትኩ። በልቤም "የማየውን ነገር ትርጉም አልተረዳሁትም" ስል ጌታዬን ጠየቅኩት። ከዚያም ትልቁ መስቀል ተሠወረና ያንቺን መልክ አየሁት፤ ቀጥሎም ትንሹ መስቀል ሲሠወር የልጅሽ መልክ መጣ። እኔም ድምጹን ከፍ አድርጌ «ይህ ሊታመን የማይችል ነገር ነው፤ በእውኑ ናህድ እና ልጄ በሰማይ የሚያበሩ መስቀሎች ናቸውን? የማይታመን ነው፤» አልኩ። ነገሩ ግን እየተደጋገመ ሦስት ጊዜ ሲፈጸም አየሁት።

በሦስተኛውም ጊዜ «ጌታ ሆይ ሁሉን ቻይ እንደ ሆንክ፤ የሚሣንህም ነገር እንደሌለ አምናለሁ፤» አልኩኝ። ስነቃ አንቺ ወደ ርትዕት ሃይማኖት የተጠራሽ ሰው መሆንሽን ርግጠኛ ሆኜ ነበር። እግዚአብሔር በአንቺና በልጅሽ ሊሠራ ስለ ፈቀደው ሥራ አመሰገንኩት። ያ ቀን ደርሶ እግዚአብሔርን የማመሰግንበትን ቀን ስናፈቀው ኖርኩ። እናም ይሄው ዘወትር አመሰግነዋለሁ።

«ለእኔ የገለጠልኝን ሁሉንም እስኪፈጸም ድረስ ላለፉት ሁለት ዓመታት ያንን በሕልሜ ያየሁትን ነገር ከማየው ነገር ጋር ሁሉ ሳዛምደው ኖርኩ።» ነበር ያለኝ።

ጥፌድን አየሁት። ለእኔ ተወዳጅ ልጄ ነው። ያንን አየሱስ ክርስቶስን ያየሁበትን ራእይ ለጥፌድ ስነግረው የሆነውን ነገር አስታወስኩት። እግዚአብሔር ላለፉት ሁለት ዓመታት በብርሃን እኔን የከበበበትን ዘመናት አሰብኳቸው። እያንዳንዱ ቀን ካመጣው ነገር ጋር በፍጥነት አለፈ። ዛሬ ምርጫዬን መፈጸም እችላለሁና አምላኬን አመሰግነዋለሁ። እርሱን እንድመርጥ እና በዚያም እንድጸና አደርጎኛልና።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ተወዳጁ ሳሚያ መጣችና አቅፋ ሳሚችኝ። እርሷ ለእኔ እና ቴም እኅቴም ናት። ከዚያ በፊት ተስምቶኝ የማያወቅ አንዳች የደ ስታ ስሜት ተሰማኝ። ከልቤ እወዳታለሁ። እርሷንም «እንደ ሌሎቹ ለምን ነበር የማትፈራኝ? ደግሞም እኔን ስትቀርቧኝ በሙሉ ጥንካሬ እና በራስሽ በመተማመን ነበር፤ ክርስቲያኖች እኔን እንዳትቀርቧኝ ሲያስፈራሩኝ አንቺ ግን ቸል አልሸው፤ ይህንን ሁሉ ጀግንነት ከየት አገኘሽው» ስል ጠየቅኳት።

ሳሚያ የደስ ደስ ባለው ዓይኗ እያየችኝ «ወደ ሄልሜት ኤል ዘይቱን ከፍተኛ ሁለተኛ ደረጃ ት/ቤት የመዛወርያው ደብዳቤ ሲደርስኝ በጣም ነበር የደነገጥኩት። ክርስቲያኖችን ከመጉዳት ፈጽማ ከማትመለስ፤ ትዕግሥት የሚባል ካልተፈጠረባት፤ እንደ ናህድ ካለች ዲን ጋር እንዴት መሥራት እችላለሁ? ዋናዋ ርእሰ መምህር ትም ብትሆን ክርስቲያኖችን የምትጠላ ናት። ጉዳዩ ስላሳሰብኝ ለመጸለይ በእግዚአብሔር ፊት ቆመኩ። «እባክህ በዚህ ት/ቤት በሚኖረኝ ቆይታ እርዳኝ» ብዬ ለመገኘት። የማታ ጸሎቴን ጨርሼ ወደ አልጋዬ አመራሁ። በሕልሚያም ዕብነ በረድ በሚመስል ተዳፋት ላይ ቆሜ ነበር። የቆመኩበት ቦታ ንጹሕ ቢሆንም ዙርያው ግን ቆሻሻ ነበር። የቆምኩት ከፍታ ቦታ ላይ በመሆኑ ቆሻሻው ሊደርስብኝ አልቻለም። አጠገቤ የውኃ ሲገባ ነበር። ቀጥሎም ንጹሕ ኩሬ ይታያል። ከዚያም ፓትርያርክ ቁርሎስ መጡ።

አቡነ ቄርሎስ እጅግ የምወዳቸው ቅዱስ ናቸው። ከማረፋቸው በፊት ብዙ ጊዜ እየሄድኩ እጠየቃቸው ነበር። እርሳቸውም «ሳሚያ እጅሽን ታጠቢ» አሉኝ። እኔም «እጅክ ንፁሕ ነው» ስል መለስ ከላቸው። እርሳቸው ግን ደግመው «ሂጂና እጅሽን ታጠቢ» አሉኝ። እኔም እጅን ታጠብኩና ወደ እርሳቸው ተመለስኩ። ይህ ነገርም ሦስት ጊዜ ተደጋገመብኝ።

ከዚያም ፓትርያርክ ቁርሎስ እጃቸውን እነሡና «ወደ ሄልሜት ኤል ዘይቱን ት/ቤት ሂጂ፤ በዚያ አንድ የተለየ ተልዕኮ ተሰጥቶኛል» አሉኝ። ከዕንቅልፊ ስነ ቃል የሆነው ይመስለኝ ነበር። እናም ሥራውን ተቀበልኩት። አሁን ልረዳው ያልቻልኩትና በኋላ የሚገለጥልኝ አንድ ተልዕኮ ይኖረኝ ይሆናል ብዬ አመንኩ። ከአንቺ ጋር ተቀራርቦን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መነጋገር ስንጀምር ወደዚህ ት/ቤት የተላከሁበት ተልዕኮ አንቺ መሆንሽን ዐወቅኩ። እኔ ፊት በክርስቲያኖች ላይ ትፈጽሟል የነበረውን ክፉ ነገር እና ስላንቺ የሰማሁትን መጥፎ ወሬ ሁሉ ወደ ጎን ትቼ እወድሽ ነበር።

በመካከላችን ጠንካራ ወዳጅነት ተፈጠረ። ለምን እንደወደድ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ኩሽ አሁን ገብቶኛል። በክርስቶስ ከሚኖር ፍቅር በላይ ጠንካራ ወዳጅነት ወዴት አለ?» አለችና ደግሞ አቀፈችኝ። «ልጄ ነሽ፤ ዳግም ልደትሽን የተቀበልሽው በእኔ እጅ ነው። ይህንን በዓይኔ ለማየት በመቻሌ ዕድለኛ ነኝ። እንዳንቺ ያለውን ሰው ለማዳን እግዚአብሔር እኔን በመሣርያነት በመጠቀሙ በረከትን አግኝቻለሁ።» አለች።

ቀልፎቼን ለርእሰ መምህርቷ አስረከብኳት። ከሳሚያ እና ከሞ ፊድ ጋር ከነበረኝ በጎ ቆይታ በቀር ከዚያ በመውጣቴ የሚፀዕተኝ ነገር የለም። የፍቅር እመቤት የሆነችውን ድንግል ማርያምን በዚያ ክፍሌ ውስጥ ማየቴ እና ስሟ በተጠራ ቁጥር በክፍሉ ውስጥ ያውደኝ የነበረውን ያንን ልዩ መግዛ አልዘነጋውም። አዲሱ ልደቴ የተጀመረው እዚህ ክፍል ውስጥ ነው።

ቢሆንም የትም ብሄድ አንተ ከእኔ ጋር እንዳለህ አምናለሁ። ጭቅጭቅ የማታውቀው ንጉሥ ከእኔ ጋር ነህ። ምን ያህል ጠንቃቃ እንደነበርኩና የነበረኝንም ሀብት ሁሉ አንተ ታውቃለህ። ሁሉን ትቼ ተከተልኩህ ለማለት አልቻልኩም። ያንን ማለት ብቸልማ ኖሮ ምንኛ ደስ ባለኝ ነበር።

እነሆ የልቤን በር መታህ፤ ድምፅህንም ሰማሁ፤ ላንተ በሬን ለመክፈት እንድችልም ረዳኸኝ። ወደ ቤቴ ገባህና ከእኔ ጋር ራት በላህ²⁴፤ በልቤ፤ በአእምሮዬ እና በሃሳቤ ለእኔ ሁሉንም ነገር ሆንክ ልኝ። ስለ እኔ ቆመህልኛል፤ ስለ እኔ ታስባለህ፤ ስለ እኔም ትወስናለህ። እውነታው ይህ ነው። ራሱን ከልቡ ለእግዚአብሔር አሳልፎ የሰጠ ቢኖር እግዚአብሔር ስለ እርሱ ይቆምለታል። የሚያይበት ዓይነት የሚናገርበት አንደበቱ፤ የሚሰማበትም ጅሮው ይሆንለታል።

ከሥራ ለመልቀቅ የሚግለጹትን አንዳንድ ነገሮች ለማጠናቀቅ ከአሥር ቀናት በኋላ ለመመለስ ተነጋግሮ ከት/ቤቱ ወጣሁ። «ጌታ ሆይ አንተ ለቃልህ ታማኝ መሆንህን አምናለሁ። ከቀድሞው መኖር ያዬ ከኤይን ሻምስ ወደ አዲሱ መኖርያዬ ወደ ናስር ከተማ የተዛወረኩት በነሐሴ 1989 ነው። የመልቀቂያ ደብዳቤዬም ቃል በገባህልኝ መሠረት በነሐሴ 20 ቀን 1989 ዓም ተጠናቀቀ። ምሥጋና ላንተ ይሁን። በአሥረኛው መንገድ ያለው መኖርያዬ ብዙ ሕዝብ ሰማይበዛበት አካባቢ የሚገኝ ነው። ብዙዎቹ ቤቶች ባደዎች ናቸው። እዚህ እንቅስቃሴዬን ማንም አይከታተልም። ማንም ማን እንደሆንኩ አያውቅም። ከሳሪቤቶቼ ጋር ስለማልቀራረብ ማንም አያውቀኝም።

እግዚአብሔር በእኔ አድሮ የሠራውን ሥራ በየቦታው መመስከር ጀመርኩ። በየቤተ ክርስቲያኑ፤ በየገዳማቱ፤ እንዲሁም ሁኔታው

24. ራእይ. 3+20

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በፈቀደበት ቦታ ሁሉ።

በጳጉሜ አራት ቀን 1989 የመልቀቂያ ሂደቱን ለማጠናቀቅ ወደ ት/ቤቱ አመራሁ። ይህ ቀን ለመጨረሻ ጊዜ እዚያ ግቢ ውስጥ የገባሁበት ነው። ወደ ግቢው ስጦታ ልቤ በጣም ይመታ ነበር። አንተ ግን ጌታ ሆይ መንገዴን ትመራኝ ዘንድ ከእኔ ጋር ነበርክ። ከሥራ የመሰናበቻውን ቅጽ ለመፈረም ወደ ርእሰ መምህራን ቢሮ ገባሁ። ልክ መግባቴን ስታረጋግጥ በፍጥነት ወጥታ ቢሮውን በላዩ ላይ ቆለፈኝና ሙስሊሚን ምክትል ርእሰ መምህርት እና ረዳት ዲኑን ጠርታ ማንም እንዳይገባ በሩን እንዲጠብቁ ነገረቻቸው። ተመልሳ ስትመጣ ልታወርድብኝ ያሰበኛው መከራ ከፊቷ ላይ ይነበባል። «መልቀቂያ ሽን ከመፈረሜ በፊት ስላንቺ የሰማሁት እውነት መሆኑን እና አለ መሆኑን ማረጋገጥ አፈልጋለሁ» አለኝ። እኔም ረጋ ብዬ «ምንድን ነው ስለ እኔ ለማወቅ የምትፈልገው?» ስል መለስኩት። «አሁን ክርስቲያን ሆነሻል ወይስ አልሆንሽም?» ስትል ጠየቀኝ። «ይህንን ነገር የነገረሽን ሰው ራሱን ለምን አትጠይቁውም» አልኩት። ምክ ትሏም ድምጹን ከፍ አድርጋ «ዙርያ ጥምጥም መሄዱን ትተሽ በቀ ጥታ መልሽልን» አለኝ። ከእርሷ በላይ ጮኽ ብዬ «እኔ 47 ዓመቴ ነው፣ የተማርኩና ባለ ዲግሪ ነኝ፣ እናም ማንም በእኔ ሕይወት ውስጥ ጣልቃ እንዲገባ አልፈቅድም» ስል ተናገርኩት።

ምክትል ርእሰ መምህርቷ ወደ እኔ ሮጥ ብላ መጥታ በሁለት እጆቿ እየናጠኝኝ «አንቺ በእስልምና እገቱ ነሽ። እስልምና ደግሞ "ማንም ስሕተትን የተመለከተ ያርመው" ይላል። በመሆኑም በማናቸውም መንገድ አንቺን ማስተካከል አለብኝ» አለኝ። በዚህ ጊዜ እደ ልቡናዬን ዘርግቼ እግዚአብሔርን «ወደ እኔ ተመልከት፣ እርዳኝም፣ አቤቱ እኔን ለመርዳት ፍጠን»²⁵ አልኩ። ከዚያም ወደ እርሷ መለስ ብዬ በረጋ መንፈስ «ማነው ይህንን ያለሽ?» ብዬ ጠየቅኩት። ርእሰ መምህርቷ ፈጠን ብላ ወደ እኔ በመቅረብ ነገሩን ልታበርደው ፈለገኝና «እስልምናን ከክርስትና ጋር እያነፃፀርሽ በማጥናት ክርስትና ትክክለኛ መሆኑን አረጋግጥሽ ማለት ነው?» ብላ ጠየቀኝ። እኔም ፈርጠም ብዬ «ፈጽሞ! እኔ እንደዚያ አላልኩም።» አልኩት። እርሷም ቀጠል አድርጋ «ወይስ ቅድስት ድንግል ማርያም ክርስቲያናትን ማሳደድ እንድታቆሚ ነገረኻሽ?» አለኝ። አሁንም ጠንከር አድርጌ «እኔ እንደዚያ አልተናገርኩም» አልኩት።

በሰጠሁት ምላሽ እግዚአብሔርን ከጄው ይሆን እንዴ? ብዬ

25. መዝ. 69፥2

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በማሰብ «በሕልሜ አየሁ ነው ያልኩት» አልኩና ያየሁትን ነገር በዝርዝር ነገርኩት። «ነጭ የሚሰብ፣ በትከሻው የወረደ ወርቃማ ፀጉር ያለው፣ ዓይኖቹ እንደ ባሕር ውኃ ሰማያውያን የሆኑ፣ እኔን አነጋገረኝ፣ እኔም ቃል ገባሁለት። እናም በእያንዳንዱ ገዛዬ ቃሉን በመጠበቅ ላይ ነኝ» ስል አብራራሁላት።

ርእሰ መምህርቷ «እና ማን ነው ልትይ ነው?» ብላ አፈጠጠኝ። እኔም «መልአክ እግዚአብሔር» አልኩት። ተያይተው ግራ ተጋቡና «አሁን ርግጠኛ ሆንን፣ አነጋገርሽ ግራ የሚያጋባ ነው፤ መልስሽ ጥርጣሬያችንን ግልጽ አደረገልን። በሕይወት መቆየት አይገባሽም፤ ከመንግሥትም ጡረታ ማግኘት አይገባሽም፤ ለሠራሽው ሥራ የጋሽን ማግኘት አለብሽ» አሉኝ።

ያን ጊዜ ጥንካሬዬ ጨመረልኝና «ፈርሚ፣ እዚህ ወረቀት ላይ ፈርሚ» ብዬ በርእሰ መምህርቷ ላይ ጮህኩት። ደንግግ ወንበሯ ላይ ዘፍ አለኝ። ከዚያም በፍጥነት መልቀቂያዬን ፈርማ ሰጠኝ። እኔም ተቀብያት ወደ በሩ ፈጠን ብዬ አመራሁ። እንዳልወጣ ለማገድ ከበሩ ጀርባ አንድ አግዳሚ ወንበር ተጋድሟል። ወንበሩን አሸቀንጥሬ ጣልኩት። ይህንን ዐቅም ከየት እንዳገኘሁት ይገርመኛል። ቀጥቶ ወደ ግቢው በር በሩጫ ተጓዝኩ። ርእሰ መምህርቷ እና ምክትሏ እየሮጡ ይከተሉኝ ነበር። ሊይዙኝ ግን አልቻሉም።

በጥርጣሬ እና በሥጋት ስሜት ተውጪ በመንገድ ላይ ስጓዝ ከርእሰ መምህርቷ እና ከምክትሏ ጋር የነበረኝን ሁኔታ እያሰብኩት ነበር። ያንን ከበባ እንዴት ላመልጠው ቻልኩ? በመንገድ ስጓዝ እያለ ቀስኩ እና ሕመም እየተሰማኝ ነበር።

ዓይነ ልቡናዬን ወደ እግዚአብሔር አነሣሁና «ጌታ ሆይ ይቅር በለኝ። ደካማ መሆኔን ታውቃለህና። ወደ አንተ እለምንሃሁና እርዳኝ። ደካማነቴን ይቅር ብለህ ብርታትን አድለኝ።» ብዬ ጸለይኩና ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄድኩ። እዚያ ስደርስ በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ የገባሁ ያህል ተሰማኝ። ያገኝኋቸው ጓደኞቼ «የሆኑ ሰዎች መጥተው ስለ አንቺ ሲጠይቁ ነበር» ብለው ነገሩኝ። ከንግግራቸው የመጣው ሰው ባለሥልጣን እና ክርስቲያን ያልሆነ መሆኑን ገመትኩ። ውስጥ ገብተው እየጠበቁኝ መሆኑንም ነገሩኝ። እኔም ፈጠን ብዬ ወደ ቤቴ ተመለስኩ። ርእሰ መምህርቷና ምክትሏ ያቆሰሉኝ አሁንም ያመኛል። እናም አሁን ደግሞ ሌላ ቁስል የምሸከምበት ዐቅም የለኝም።

በእቅፋ ውስጥ መሆኔን ስለማምን «ምን ማድረግ አለብኝ?» ስል እግዚአብሔርን ጠየቅኩት። እርሱም «ቤትሽን አሁኑኑ ለቅቀሽ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ውጭ» ሲል መለሰልኝ። ልቤ በሕመም ተመታ። የት መሄድ እችላለሁ? ሁሉም ሰው ሊያስጠጋኝ ፈቃድ አይደለም። ሁሉም ሲያየኝ ይሸገላል። ከእኔ ጋር መታየትን ሁሉም ይፈራዋል።

በነጋታው ለሞፌድ ልደውልለት ብዬ ወጣሁ። የእግዚአብሔር መንፈስ ያደረበት ሰው ስለሆነ እንደተለመደው ሊረዳኝ ፈቃደኛ እንደሚሆን አምናለሁ። ነገር ግን ምን ያደርጋል ከራስ ፀጉራ እስከ እግር ጥፍራ የሚጠዘጠዝ መርዶ ነበር የሰማሁት። ሞፌድ ተይዞ ታሥሯል። ሞፌድ ታሠረ? ለምን? ምን ወንጀል ሠርቶ ነው? አቤቱ በምሕረትህ እባክህ ጉብኝው። ልጅህ መሆኑን ዐውቃለሁ። ልቤ በስቃይ ተመታ። ሞፌድ የታሠረው በእኔ ምክንያት ነው ብዬ አዘንኩ። መልሼ ደግሞ አይ አይደለም ጌታ ሆይ የአንተ ፈቃድ ስለሆነ ነው። እባክህ አሁንም ያንተ ፈቃድ እንጂ የእኔ አይሁን። ሁሉም ነገር በእጅህ ነው። ወደ ቤቴ ብመለስኩ ልቀቂው ነው ያልከኝ።»

በዚህ ዓይነት ሃሳብ ስዋዥቅ ሴቷ ልጅ ልትጠይቀኝ መጣች። «ፖሊስ ትናንትና ቤታችን መጥቶ ሲፈልግኝ ነበር» አለችኝ። «ስላንቼ የምናውቀው ምንም ነገር እንደሌለኝ አድራሻችንም እንደማናውቅ ነገርናቸው። ከዚያም ወደ ት/ቤትሽ ሲሄዱ ከሁለት ቀናት በፊት መልቀቅሽ ተነገራቸው። የት እንደምትኖሩ ማንም እንደማያውቅ ርእሰ መምህርቷ ነገረቻቸው» አለችኝ።

አምን ጌታ ሆይ ጥበቃህ እና እረኝነትህ በዙርያዬ ናቸው። ብርቱው ከንድህ እንደሚደግፈኝ አምናለሁ። ፖሊሶቹ ት/ቤት የሄዱት ሥራዬን ከለቀቅኩ ሁለት ቀናት እና ቤቴን ከለቀቅኩ በኋላ መሆኑ ያንተን ሥራ ይናገራል። በዘይቱን የነበረኝን ቤት «ተይው» ስትለኝ «ላንቼ ደገንነት ሲባል ነው» ያልከኝ ትክክል ነበር። በት/ቤቴ ያሉት ሁሉ ወደ ዘይቱን መዘዋወሪያ ያውቁ ነበር። ሁሉን ቻይ የሆነው ጌታ ዕቅድ ግን እኔን ጠበቀኝ።

ቄስ ቡትሮስ በቁራጭ ወረቀት ጽፈው የሰጡኝን ቃል አስታው ስኩት። እነዚያ ዘወትር እንዳልረገገኝ የነገሩኝን ቃላት አሰብኩ «ጌታ ያላዘዘውን የሚልና የሚፈጽም ማነው?»²⁶

ወደ እስክንድርያ ለመጓዝ ወሰንኩ። መጀመርያ ግን በትምህርት ሚኒስቴር የሚከናወነውን የጡረታ ሂደት ማጠናቀቅ አለብኝ። ወደ ትምህርት ቢሮው ልደርስ ስል ደስ የማይል ስሜት ተሰማኝ። ውስጤ ሰላም ሊኖረው አልቻለም። ራሴን ለማረጋጋት ሞክርኩና «አንተ ግን አቤቱ ከእኔ አትራቅ፤ አቤቱ ጉልበቴ እኔን ለመርዳት

26. ሰፊ. 3+37

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ፍጠን» የሚለውን የዳዊት መዝሙር²⁷ በልቤ እየደጋገምኩ መጸለይ ቀጠልኩ። ነገሮቹ ሁሉ ባልታሰበ ሁኔታ አለቁልኝ። የቀረኝ ነገር ቢኖር የአገልግሎት ክፍያ ጅክ መቀበል ብቻ ነው²⁸። ገንዘብ ጊዜ ስለሚወስድ ከሳምንት በኋላ እመለሳለሁ ብዬ ወጣሁ።

ወደ እስክንድርያ ሄጄ ከሳምንት በኋላ እመለሳለሁ ወይም ሴቷ ልጄን እልካትና ትቀበልልኛለች። ለጉዞው ለመዘጋጀት ወደ ቤቴ ስመለስ ይህ ቀን በዚያ ቤት ለመኖር የመጨረሻዬ ቀን ይሆናል ብዬ አሳሰብኩም ነበር። ይህንን አጋርትመንት ቁልፉን ገዢዬ ለመግባትና ውስጡን ለማስተካከል ብዙ ገንዘብ አውጥቻለሁ። ተራ ቤት ቢሆንም ለእኔ ግን ተመችቶኝ ነበር። አሁንም ቢሆን ጌታ ሆይ ያንተ ፈቃድ እንጂ የእኔ አይሁን።

በነጋታው ጠዋት አሥራ ሁለት ሰዓት ላይ ተገናኝተን ከጓደኞቼ ጋር ወደ እስክንድርያ ሄድን። መንገድ ላይ የአባ ብሶይን ገዳም ለመሳለም ቆም አልን። ከዚህ በፊት ይህንን ገዳም ለመሳለም መጥቼ ነበር። በምሥጢር እንደሚጠብቁት ቃል ገብተውልኝ እዚህ ገዳም ለሚኖሩ መነኮሳት ምሥክርነቴን ቀድቼ ሰጥቻቸው ነበር። ግን ምን ያደርጋል ያ ቴፕ በመላዋ ግብጽ ተባዘቶ ተበተነ። ያንን ካሴት የሰጠሁትን መነኮሴ በቁጣ ዓይን ተመለከትኩት። አሁን በእሥር ላይ ያለውን ሞፌድን አሰብኩት። ሳሚያንስ ምን አድርገዋት ይሆን? ጌታ ሆይ በርግጥ ይህ ሁሉ ያንተ ፈቃድ እንደሆነ አምናለሁ። ስለዚህም ለምን ሆነ ብዬ ጣልቃ አልገባም። ሕይወቴን እና ያለኝን ሁሉ ላንተ ሰጥቻለሁ። በዚያም አንተን ደስ የሚያሰኝህን ሁሉ አድርግ። አንተ ፋጎፋጎ አባቴ ነህና ላንተ መልካም የሆነውን ነገር ሁሉ እፈጽማለሁ።

እስክንድርያ ስደርስ የተወሰኑ ጓደኞቼ ተቀበሉኝና አጋሚ²⁹ ውስጥ ወደሚገኝ ቪላ ወሰዱኝ። አካባቢው ጸጥታ የነገሠበት ነው። ለዕረፍት መጥተው የነበሩት ተከራዮች በሙሉ ለቅቀውት ስለሄዱ እኔ ብቻ ነበርኩ ያለሁት። ጓደኞቼ ወደ እስክንድርያ ሲመለሱ እኔ እዚያው ቀረሁ። ለልጄ ደውዬ ወደ ትምህርት ቢሮው ሄዳ ገንዘቡን እንድትቀበልልኝ ነገርኳት። አሁን የቀረኝ ነገር ቢኖር እርሱ ብቻ ነው። እግዚአብሔር ሆይ አሁን ሁለመኖዬን በእግርህ ሥር ጥያለሁ። በመከራ ውስጥ ነኝ። ከባዱን ሽክምም እየተሸከምኩ ነው። እባክህ እርዳኝ፤ እነሆ ሽክሜን እግርህ ሥር አሳርፌያለሁ። እባክህ ወደ ዕቅድህ አስገባኝ። የዓይኔን ዕንባ የቀሰሌንም ደም እባክህ ጥረግ።

ላንተ ክብር ምስጋና ይግባህ። በችግራችን ወቅት መደገፊያችን

27. መዝ. 21+19
28. በዚያ ጊዜ ግብፁ ውስጥ የአገልግሎት ክፍያ ማለት የግድት ወር ደመወዝ ያህል ነው
29. ከእስክንድርያ ከተማ ሃያ ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ ከሚዲትራኒያን ባሕር አጠገብ የሚገኝ መንደር

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ነህ። በዚያች ምሽት በእስክንደርያ ከተማ የየሁትን ራእይ አልረሳውም። እኔን በርኅራኄ እያየህኝ ከፊትህ ደም ሲወርድ አየሁህ። ይህንን ሁሉ የተቀበልከው ለእኔ ብለህ ነው። ያንን ስቃይህን ዘወትር አስበዋለሁ። ይቅር በለኝ። ለእኔ ስትል ምን ያህል መከራ እንደተቀበልክ አውቃለሁ። እኔም ላንተ ስል መከራን መቀበል ይገባኛል። እርዳኝ፤ መስቀሉን ተሸክሜ አንተን መከተል እችል ዘንድ ኃይል እና ጽናትን ሰጠኝ።

በሳምንቱ ማለቂያ ሴቷ ልጄ ከጓደኞቿ ጋር መጣች። የአገልግሎት ገንዘቧን ለመውሰድ ወደ ትምህርት ቢሮው ስትሄድ ለእርሷ እንደማይሰጣትና እኔ ራሴ መውሰድ እንዳለብኝ ፐርሶኔሉ የነገራት መሆኑን ገለጠችልኝ። በትምህርት ቢሮው የሕዝብ ግንኙነት ሥራ አስኪያጅ የሆነችውን እንደተቀበልልኝ ልኪያት ነበር። ነገር ግን «ናህድ በአገሪቱ የደገንነት መሥሪያ ቤት ስለምትፈለግና የአስተዳደሩ ዋና ሥራ አስኪያጅም በሰጠው መመርያ መሠረት ገንዘቡን ራስዋ ናህድ እንጂ አንቺ መውሰድ አትችይም» ብሎ እንደመለሳት ነገረችኝ።

እንዲሁም ሦስት አማራጮች ያሉት መልእክት በልጄ በኩል ላከችብኝ።

የሰለላው ቢሮ ሹም ከሆነው የእንዲህ ባል ጋር ወደ ደገንነት ቢሮ እሄዳለሁ። ከዚያም የቤተ መንግሥቱ ፓይለት ከሆነው ከሌላዋ እንዲህ ባል ጋር ሆነን በተሠራጨው ቴፕ ውስጥ ያለው ቃል ውሸት መሆኑን እና ይህንን ለመናገር የቻልኩትም በቁስ ቡትሮስ መሪነት ካህናቱ ጫና ስላሳደሩብኝ መሆኑን መግለጥ፤ ካህናቱ በቴፕ እንደቀዳ ያታለሉኝ መሆኑን ማስረዳት ነው። ከዚህም በተጨማሪ የመጀመርያውን የቴፕ ምስክርነት የሚያስተባብል ሌላ ቴፕ እቀዳለሁ። በዚህ ከተሰማግሁ ሰላማዊ መንገድ የሚከፈትልኝ ሲሆን ምንም ዓይነት ችግርም አያጋጥመኝም።

በመጀመርያው ሃሳብ ካልተስማማሁ ደግሞ ሁለተኛው አማራጭ አእምሮዬ ንክ እንደሆነ ተቆጥሪ እኔን ወደ ሥነ አእምሮ ሐኪም ዘንድ በመውሰድ ቤተሰቦቼ ከልጅነቱ ጀምሮ የአእምሮ ችግር እንዳለብኝ ምስክርነት ይሰጣሉ። በመንግሥት ካድሬቶች ዘንድ ያላቸውን ከፍተኛ ሥልጣን በመጠቀምም ምስክርነታቸው እንዲታመን ያደርጋሉ።

ከእንቶቼ የአንደኛው ባል የአካባቢው መስተዳድር ምክትል አስተዳዳሪ ነው። የሌላኛው ባል ደግሞ በቋንቋ እና ሥነ ልሳን ኮሌጅ የእንግሊዝኛ ቋንቋ ፕሮፌሰር ነው። ከእነዚህም በተጨማሪ አንደኛው

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ወንድሜ የአደረጃጀት እና ጠቅላላ ሥርዓት ቢሮ ዋና ሥራ አስኪያጅ ነው። እነዚህ ናቸው እንግዲህ ስለ እኔ የአእምሮ ችግር የሚመሰክሩት።

የመጨረሻው አማራጭ ደግሞ ቤተሰቦቼ ማንም ሳያያቸው እኔን ጠልፊው በመግደል ሊቀብሩኝ ይችላሉ። ምክንያቱም መጀመርያውን ጠፍታለች ብለው ለሚመለከታቸው አካላት ሁሉ በመናገር እያስፈለጉኝ ስለሆነ አላገኘናትም ማለት ብቻ ይበቃቸዋል። ከዚህም ሌላ ደግሞ በማናቸውም የአውሮፕላን ማረፊያዎች፣ ኪላዎች እና የሕዝብ መስብሰቢያዎች ሁሉ ፎቶግራፊ ስለተለጠፈ ከሀገር መውጣትም ሆነ ከቦታ ወደ ቦታ መንቀሳቀስ የማይታሰብ መሆኑን አረዳችኝ።

ሃሳቡን ማወጣት ማውረድ ያዝኩ። እንዲህ ያለችው ሁሉ የምሯን አልመስልሽ አለኝ። ርግጠኛ ናት? ወይስ ልታታልለኝ ፈልጋ ነው? አግኝቻት ነገሮችን ሁሉ ላረጋግጥ ፈለግኩ። እውነትም በስልክ ስንገናኝ የመጀመርያዎቹን ሁለት ዕድሎች ካልተጠቀምኩ የሚጠብቀኝ ሦስተኛው መሆኑን እየማለች ነገረችኝ። በደገንነት ቢሮው የሚሠራው ባሏም በ48 ሰዓታት ውስጥ አስይዞ የሚፈልገውን ሁሉ በኃይል እንደሚያስደርገኝ ዛተ።

እነዚህ ሁሉ ደጋግ ልቦች እንዴት ባለ ፍጥነት ተቀይረው ጨካኞች ሆኑ?

ዓለም ከመርፌ ዓይን ይልቅ ጠበባችብኝ። እጅግ ከማዘኔ የተነሣ ሞትን ተመኝሁ።

ያለሁበትን ቤት ያከራዩኝ ሰዎች የሆነውን ሁሉ ሲያውቁ እኛም ችግር እንዳይፈጠርብን ቤቱን ልቀቁልን አሉኝ።

የት ለሂድ?

ምዕራፍ ስድስት

አደን ተጀመረ

ጌታ ሆይ ለፈተና አጋልጠህ አትሰጠንም፤ ብቻችንን እንድንሆንም አትተወንም፤ ከመከራው ጋር መውጫውን አብረህ ታዘጋጅልናለህ እንጂ።

አንጂነር ሳሚር የደረሰብንን ችግር በመስማቱ ማእምራህ³⁰ በተባለ ቦታ ወደሚገኝ ሌላ አፓርትመንት እንድንዛወር ለማድረግ እየጣረ መሆኑን ሴቷ ልጄ ነገረችኝ። በአሁኑ ጊዜ የመዝናኛ ወቅቱ ስላለፈ በአካባቢው ማንም አይኖርም። ስለዚህም ማንም ስለማያውቀኝ በሰላም እኖራለሁ ብዬ አሰብኩ። ሳሚር መጣና ወደ ቦታው ወሰደኝ። እዚያም እንደተለመደው እኔን ትተውኝ እነርሱ ወደ ካይሮ ተመለሱ። እግዚአብሔር ብቻ አብሮኝ ነበረ።

ከሦስት ቀናት በኋላ የእግዚአብሔር ድምፅ ቀሰቀሰኝ። የሳሚርን አፓርትመንት በአስቸኳይ ለቅቄ መውጣት እንዳለብኝም ነገረች። ደነገጥኩና «ለምን ጌታ ሆይ? ደግሞስ የት እሄዳለሁ?» ብዬ ወደ እግዚአብሔር ጮህኩ። ከጥቂት ደቂቃዎች በኋላ ሴቷ ልጄ ደወለች ልኝና «ሳሚርን የመንግሥት የደህንነት ኃይሎች ስለያዙት ቤቱን በአስቸኳይ ልቀቁ» ስትል ነገረችኝ። ምን ላደርግ እችላለሁ? የትስ መሄጃ አለኝ?

ወዲያውም እግዚአብሔር መልሱን ሰጠኝ። «ወደ ገዳም ሂጅ፤ እዚያ መፍትሔውን ታገኛለሽ» አለኝ። እኔም ወደ ገዳሙ አመራሁ። እዚያ ያገኘኝ አባት እኔን በሕይወት በማየታቸው ተደሰቱ። «እግዚአብሔር ወደዚህ እንዲያመጣሽ እየለመንኩት ነበር» አለኝ። ቀጠል አድርገውም «አንድ ወንድማችን የደረሰብሽን ስለ ሰማ የቤቱን ቁልፍ ሰጠን። ቤቱ የሚገኘው በእስክንድርያ ከተማ መካከል ሲሆን ከፍታው ላይ ሆኖ ባሕሩን የሚያሳይ ነው። ተከራዮቹ የሚፈልጉት በበጋው ጊዜ ብቻ በመሆኑ አሁን እዚያ ማንም የለም። አካባቢው በበጋ ለመዝናናት ለሚመጡ ተራሮች የመቆያ ሥፍራ በመሆን ነው የሚያገለግለው። የምትፈልገውን ጊዜ ያህል መቆየት እንድትችሉ ፈቅዷል» አለኝ።

ጌታ ሆይ በእያንዳንዱ እስትንፋሴ ቁጥር ባከብርህም እንኳን፤ ባመሰግንህም እንኳን ላንተ ጥበቃ ግን ውለታውን ለመክፈል አልች

30. ማእምራህ የእስክንድርያ ከተማ የመዝናኛ መንደር ነው።

ልም። እስከ ሕይወቴ ፍጻሜ እንኳን በፊትህ ብንበረከክ ለውለታህ በቂ አይሆንም። «ትሰብራለህ፤ ትጠግናለህም፤ ታቆስላለህ፤ እጆችህም ይፈውሳሉ»³¹

እኒያ አባት ለሁለት ቀናት ያህል በካልዩብ³² ከሚገኙት ቤተሰቦቻቸው ጋር እንዳላልፍ ጋበዙኝና ሄድኩ። የልጆቼን ሁኔታ ለማወቅ በየጊዜው እደውልላቸው ነበር። አንድ ቀን ትንሿ ልጄ «በካሪቤታችን ስልክ አትደውይልን፤ እዚያ ሆነን አንቺን ለማናገር እናፍራለን» አለችኝ። እኛም በታናሽ እጎቴ ስልክ እንድደውልላቸው አሳስባችኝ። የልጄ ሃሳብ አሳስደሰተኝም። ለምን እንደዚያ ማድረግ ፈለጉ? ካሪቤታችን ጥሩ ሰው ናት። ልጆቿም እንደርሷው ጥሩዎች ናቸው። ለልጆቼ በደወልኩ ቁጥር እነርሱን ለማገናኘት አቅማምታ አታውቅም። ልጄን «የሆነ ተንኮል ልትሠሩ ነው አይደል?» ስል ጠየቅኳት። እርሷም ምንም ክፋት የሌለበት እንደሆነና ከመጠን በላይ ተጠራጣሪ በመሆኗ ያለመደሰቷን ነገረችኝ። ስለዚህም በእጎቴ ቤት ስልክ ለደውልላቸው ቀጠሮ ያገኘኩ።

የደወልኩት ከካህኑ ቤት ነበር። ወንዱ ልጄ የእኔን ደህንነት አጥብቆ ለማወቅ የፈለገ ይመስል ሰላምታውን አስረዘመው። እጎቴ ልትረዳኝ ብትፈልግም ከመጠን ያለፈ ለዘብተኛነት አየሁባት። የስልኩ ውይይት ከአስራ አምስት እስከ ሃያ ደቂቃ ባለው ጊዜ ውስጥ አበቃ። ወዲያው የእግዚአብሔር ድምፅ «ይህ ወጥመድ ነው» ሲለኝ ተሰማኝ «አንቺን አጭብርብረው ያለሽበትን ቦታ ስልክ ለማወቅ የሠሩት ተንኮል ነው» አለኝ።

ከግማሽ ሰዓት በኋላ አንድ የሆነ ሰው ደወለና «ከውጭ ሀገር ለዚህ ስልክ ባለቤት በፖስታ ዕቃ ስለተላከለት የባለቤቱን ስም እና አድራሻ ለማወቅ ፈልጌ ነው» አለና ጠየቀ። ደግሞ የተላከው ፖስታ ስም እና አድራሻ ሳይሆን የቤቱ ስልክ ብቻ እንደተጻፈበት ገለጠ። ወዲያው ትንሿ ልጄ በእጎቴ ስልክ እንድደውልላቸው ለምን እንደ ፈለገኝ ገባኝ። የእጎቴ ባል ከቤተ መንግሥቱ ጋር ግንኙነት ያለው ሰው በመሆኑ የካህኑን አድራሻ በስልኩ አማካኝነት በቀላሉ ለማግኘት ይችላል። ጌታ ሆይ እንዴት ያሉ ክፉዎች ናቸው። የሚፈልጉትን መረጃ በተለመደው መንገድ ለማግኘት ሰዓታት አይፈጅባቸውም። እኛም ከዚህ ቦታ በአስቸኳይ ለቅቄ መውጣት እንዳለብን ገባኝ።

ቶሎ ብዬ ከዚያ አካባቢ ወጣሁ። ልቤ በነዝን ተመቷል። እጎቴ፤ ወንዱ ልጄ፤ እና ትንሿ ቤት ልጄ ከደህንነቶች ጋር ተባብረው ወጥ

31. ኢዮብ. 5+18

32. ካልዩብ በታንታይ ግብጽ ከካይሮ ሰሜን 25 ኪሎ ሜትር ርቀት ላይ የምትገኝ ከተማ

ከአከራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

መድ አጠመዱልኝ ማለት ነው። ወንዱ ልጄኮ ዕድሜዬን በሙሉ የምወድደው ልጄ ነበር። የምወዳት ትንሽዋ ልጄ እና እገቴ - ይህንን ሳስበው ራሴን ልስት ምንም አልቀረኝም። የተፈጸመውን ሁሉ ማመን አልቻልኩም። ነገር ግን «ወንድምም ወንድሙን፣ አባትም ልጄን አሳልፎ ይሰጣል፤ ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ ይነሣሉ፤ ይገድሏቸው ማለ፤ በሁሉም ስለ ስሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ። እስከ መጨረሻው የሚጻፍ እርሱ ይድናል»³³ የሚለውን አስታወስኩ።

ወደ ገባሬ ተአምራት ማር ሚና ገዳም ሄድኩ። ለማንም ስለ ማንነቴ ሳልናገር እዚያ ሦስት ቀናት ተቀመጥኩ። ገዳሙ ከካይሮ ደቡብ ምዕራብ 60 ኪሎ ሜትር ይርቃል። በየቀኑ ለቅዳሴ በጠዋት እነሣለሁ። ሥጋወ ደሙንም እቀበላለሁ። ቀሪውን ጊዜ ደግሞ በጸሎት አሳልፈዋለሁ። በዚህም ራሴን ለማረጋጋትና ለማጽናት ቻልኩ።

በአራተኛው ቀን የኒያ የካህኑ ወንድም ሊወስደኝ ሲመጣ ገረመኝ። እኔም «ፖሊሶች ስምህን እና አድራሻህን እንደማያውቁ ርግ ጠኛ ነህ?» ስል ጠየቅኩት። «አረ ፈጽሞ! ፖሊስ ጨርሶ ሊመጣ አይችልም። ምናልባት ከፍርሃትሽ የተነሣ ነገሮችን በሃሳብሽ የምትሰያቸው ይመስለኛል። በይ ተነሽና እንሂድ፤ የተወሰነ ቀን ከቤተሰባችን ጋር ታሳልፈያለሽ» አለኝ። ነገሩን በዚህ መልኩ ማቃለል እና አገላለጡ አልተመቸኝም። እናም «ምን ማድረግ ይሻለኛል?» ብዬ አሰብኩ። ምርጫ የለኝም። ዕቃዎቼን ስብስቤ ወደ መኪናው በመሄድ ላይ እያለሁ «ይህ ሰው የመጣው ለፖሊስ አሳልፎ ሲሰጥሽ ነው» የሚል የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰማሁ። እናም ከድንጋጤዬ ብዛት ብርክ ያዘኝ። «ጌታ ሆይ ምን ላድርግ? ልተወውና ወደ እስክንድርያ ልሂድ? መወሰን አቃተኝኮ» አልኩት።

ከልጄ ጋር በመኪና መጓዝ ጀመርን። በመንገድ ላይ እያለን በላቤ «በእጃቸው መውደቅን አልሻም፤ ርገራኒ የሌላቸው አራዊት ናቸው። ለእነርሱ አሳልፈህ ትሰጠኛለህ?» እያልኩ እጸልይ ነበር። እግዚአብሔርም «አትጨነቂ፤ በትክክለኛው ጊዜ አድንሻለሁ፤ ያን ጊዜም ሁሉም ሥራዬን ዐውቀው ስሜን ያከብራሉ።» አለና መለሰልኝ። እኔም «ጌታ ሆይ ደካማነቴን ርዳኝ፤ ይቅርም በለኝ። የምታድነኝ ከሆነ እባክህን ምልክትን ስጠኝ። እጅግ በጣም ፈርቻለሁና» አልኩት። ወዲያውኑ ደመናት ፀሐይን ጋረዷት። ዝናምም ዘነመ። «እባክህን ደመናው ይገለጥ፤ ዝናቡም ይቁም» ስል እኔም አምላኬን ለመንኩት። ዝናቡ ሲያቆም ደቂቃ አልወሰደም። ደመናውም ተገለጠ። ፀሐይም በድጋሚ ወጣች። እኔም እግዚአብሔርን አመሰግንኩት።

33. ማቴ. 10+21-12

ከአከራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ልጄ መኪናውን የሚነዳው ቀስ ብሎ ነው። በካይሮ/ እስክንድርያ የበረሃ ጎዳና ላይ ከ40-50 ኪሎ ሜትር በማይል ነበር የሚያበረረው። በየደቂቃው ደግሞ በስፖኪዮው ወደ ኋላ ያያል። የሚያደርገውን ነገር የማልከታተለው መሰልኩ። ከዚያም «ቀስ ብለህ ለምን ትነዳለህ?» ስል ጠየቅኩት። «መኪናው የቴክኒክ ችግር ስላለበት በፍጥነት ብነዳው እዚህ በረሃ ውስጥ ተበላሽቶ ይቀራል ብዬ ነው» አለኝ። በዚያ ሰዓት «ከአባ ብሶይ ገዳም ስትደርሱ አስቆሚውና ሥራዬን ታያለሽ» የሚል የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰማሁ። እንደተባልኩት ከአባ ብሶይ ገዳም እርሻ ጋ ስንደርስ «አቁምልኝ» አልኩት። መጀመርያ እምቢ ሊለኝ ሞክረ፤ ነገር ግን ደጋግሜ ስጨቀጭቀው ለጥቂት ደቂቃዎች ሊያቆምልኝ ተስማማ።

እዚያ ስደርስ ያጋጠመኝ ነገር የሚገርም ነው። መነኮሳቱ ሁሉ በካህኑ ቤት የደረሰውን ችግር ያውቃሉ። «የት ነበርሽ? ፖሊስ በእኩል ሌሊት መጥቶ የካህኑን ቤት እንደ በረበረና ያገኘውን ሁሉ እንዳሠረ ታውቂያለሽ?» ሲሉ ጠየቁኝ። አስቀድሜ የገመትኩት ነገር ቢሆንም አስደንጋጭ መርዶ ነበር። የካህኑን ወንድም በጥላቻ ዓይን አየሁት። እርሱም «ይቅር በይኝ፤ ሽማግሌውን ካህን በጭካኔ ሲመቷቸው ስላየሁ ተፈተንኩ» አለኝ። እኔም «እኔ ይቅር ብዬሃለሁ፤ እግዚአብሔር ይቅር ይበልህ» አልኩት።

አሁን ግን መሄድ ያለበት ብቻውን ነው። «ፈጽሞ ብቻዬን አልሄድም እባክሽ አብረሽኝ ነይ» ሲል ለመነኝ። «አእምሮ ቢስ መሰልኩህ እንዴ? ራሴን በራሴ አሳልፌ እንድሰጥ ትፈልጋለህ? አንዱ ያንተ ወንድም ምስክርነቴን በቴፕ እንድቀዳው፤ ስሜን እና አብረውኝ የነበሩትን አብሬ እንድቀዳ አደረገኝ። ያም መረጃ በገዳሙ ቤተ መጻሕፍት ውስጥ በምሥጢር እንደሚጠበቅ ቃል ገባልኝ። በቀጣዮቼ ቀናት ግን በመላው ግብፅ ተሠራጩ። ያ ሳያንስ አንተ ደግሞ በፈቃዴ እጄን ለፖሊስ እንድሰጥ ልታግባባኝ ትሞክራለህ» አልኩት።

እንዴት የተምታታ ነገር ነው። እያንዳንዱን የክፋት ጽዋ በመሳንጨት ላይ ነኝ። በኃይለኛ ጥሬ የተመታሁ ያህል ነው ያመመኝ። አንድ ሰው በሌላ ሰው ሲከዳ ምን ሊሰግው እንደሚችል ተረዳሁት። ጌታ ሆይ በማንም ላይ እየፈረድኩ አይደለምና እባክህን ይቅር በለኝ። ከአንተ ዘንድ ረድኤትን ካላገኘን በቀር እኛ ደካሞች ነንና። ያለ አንተ ረድኤት ማንንም ልንቋቋም አንችልም። ከደቀ መዛሙርትህ አንዱ በከዳህ ጊዜ የተሰማህን አሁን እኔም ቀመስኩት። ከመከራህ ጥቂቷን እንድቀምሳት አደርገህኛልን የተመሰገንክ ሁን።

አሁን ምን ባደርግ ጥሩ ነው?

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በአባ ቢሾይ ገዳም የሚገኙት መነካት ሁሉ መጡና ከበቡኝ። ከመካከላቸው አንዱ «ለፖሊስ እጅሽን መስጠት አለብኝ፤ መሸሹ አያ ዋጣሽም። ከበባው እየጠበቡብኝ ነውና ማምለጫ አይኖርሽም» አሉኝ። ሌላውም ቀበል አድርገው «በአንገትሽ ዙርያ ደም ተነክረሽ በሐልሚ አይቼሻለሁ፤ ትርጉሙም ለመገደል የታሠርሽ መሆኑን የመለክታል» አሉኝ፤ ሦስተኛው ደግሞ «ስለ ክርስቶስ ብለሽ ሰማዕትነት መቀበልን አትፈልገም እንዴ? እርሱኮ ኑ እናንተ የአባቴ ብሩካን ዓለም ሳይ ፈጠር የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ ብሏል» ብለው ጨመሩ በት። ሁሉም ቢላዋ ይዘው ያለ ርኅራኄ ሊያርዱኝ የከበቡኝ መሰለኝ።

እኔ ያን ጊዜ ለራሴ «ምናልባትምኮ እውነታቸውን ይሆናል። እጄን መስጠት ሳይኖርብኝ አይቀርም» በዬ አሰብኩ። የእጅ ቦርሳዬን ከፈትኩና የያዘኩትን ሁሉ ለመነካቱ ሰጠኋቸው። እጄን ለመስጠ ትም ወሰንኩ። መጀመርያ ግን ወደ እስክንድርያ መሄድና ንብረቴን መሰብሰብ አለብኝ። ምክንያቱም በዚያ ያሉትን ደክመንቶች ፖሊስ ካገኛቸው ነገሩ ሊከርብኝ ይችላል። ደግሞም ከእኔ ጋር ለመሆን የመ ጣችውን ትልቁን ልጄን ወደ አባቴ እንድትሂድ በማድረግ እኔን ከሚጠብቀኝ መከራ እንድታመልጥ ባደርጋት መልካም ነው። መቼም በመንግሥት የደገንነት ኃይሎች ሊደረሱብኝ የሚችለው ነገር የዋካ አይሆንም። ነገር ግን ከእሳቱ ጉድጓድ ሠለስቱ ደቂቅን ያዳኝ እግዚአ ብሔር እኔንም እንደሚያድነኝ አምናለሁ። ደግሞስ ለምን አያደር ገውም? እኔኮ ለእርሱ ብርቅዬ ልጁ ነኝ።

የካህኑ ወንድም ትቶኝ ለብቻው ሂደ። እኔ ግን በካይሮ/ እስክን ድርያ የበረሃ ጎዳና አጋማሽ በሚገኘው የእንግዳ ማረፊያ ከታላቋ ሴት ልጄ ጋር መቆየት ፈለግኩ። መቼም አንዱን የከባድ መኪና ሾፌር ብንለምነው ሳይወስደን አይቀርም። ወደ እስክንድርያ ለመሄድ ለአ ንድ ሰዓት ያህል ታክሲ ጠበቅን። ከዚያም የግሬይሃውንድ አውቶ በስ ቆመልንና ወደ እስክንድርያ ወሰደን።

መንገድ ላይ በልቤ «እግዚአብሔር ሆይ ይህ መጨረሻዬ ነውን? እውን ለመንግሥት የደገንነት ኃይሎች እጄን መስጠት አለብኝን? እነርሱን አንተ ከእኔ በላይ ታውቃቸዋለህ። የጭካኔያቸውን መጠን ታውቀዋለህ። እኔ ግን ያንን መቋቋም የማልችል ደካማ ነኝ። እባክ ህን በሚደርሱብኝ መከራ ምክንያት እንዳልዳከም እርዳኝ።» እያልኩ እጸልይ ነበር። እርሱም ወዲያውኑ ድምፁን አሰማኝ። «እጅሽን እንድ ትሰጭ ብፈልግ ኖሮ አሳልፎ ሊሰጥሽ መምጣቱን አልነገርሽም ነበር። የገዳሙን እርሻ እንድትሰጡኝ የነገርኩሽም እዚያ እውነቱን እንድት ረጅ ብዬ ነው። እንዲሁም አሳልፎ እንደማልሰጥሽ ምልክት ልሰጥሽ ብዬ ነው። ፈጽመሽ እጅሽን አትሰጭ፤ ወደ እስክንድርያ ሂጅና

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

እዚያ ጠብቂ» አለኝ።

እስክንድርያ ስደርስ በጣም ደክሞኝና ታክቶኝ ነበር። ያንተ ሰላም ግን አእምሮዬን ሁሉ የሚያልፍ ነው³⁴። መኖርያዬን ወደ ሌላ ቦታ መቀየር አለብኝ። ምናልባት አንዱ አድራሻዬን ነግሯቸው ሊይዙኝ ይመጡ ይሆናል እያልኩ በሃሳብ ስላጋ ያንን ሌሊት በዚያው ቤት እንዳሳልፍና ጠዋት ሌላ ቤት እንድፈልግ እግዚአብሔር መራኝ።

በነጋታው አንዲት የተሟላች ክፍል ወዳለቻቸው ክርስቲያን ቤተ ሰቦች እግዚአብሔር መራኝ። በዚያው ቀን ያንኑ ክፍል በሊዝ ተከራ የነው። በዚያ ቦታ ረዘም ላለ ጊዜ መቆየት እንድችል ለአከራዮቼ ስለ ማንነቴ አልነገርኳቸውም። ካይሮ ደውዬ ጓደኞቼን ጠራኋቸው። አንደኛው ድምጹን ሲሰማ ማመን አልቻለም ነበር። «እውነት አንቺ ናህድ ነሽ? ፈጽሞ ማመን አልቻልኩም ነበር። «እውነት አንቺ ናህድ ነሽ? ፈጽሞ ማመን አልቻልኩም ነበር። «እውነት አንቺ ናህድ ነሽ? ፈጽሞ ማመን አልቻልኩም ነበር። ወደ አንቺ መጥተን እስክናይሽና የሆነውን ሁሉ ካንቺ እስክንሰማ እባክሽን ካለሽበት ቦታ ወደ ሌላ አትሂጅ» አለኝ። እንዳለውም ለአስቸኳይ ጉዳይ ካልሆነ በቀር ከቤቴ አልወጣም ነበር።

አንድ ቀን የቤቴ አከራይ የክፍሌን የመጥሪያ ደወል ደወለች። ወደ ውስጥ እንድትዘልቅ ስጋብዛት «በኢየሱስ ክርስቶስ አምና ክርስ ቲያን ስለ ሆነች መስለም ሴት ሰምተሻል? ስሟ ናህድ ይባላል።» አለችኝ። እኔም በፍርሃት ተውጫ ስለ እርሷ መስማቴን ነገርኳት። እርሷም በደስታ ተውጣ «ክርስቶስን እንዴት በራእይ እንዳየችውና እንዴት እርሱ እንዳነጋገራት የሰጠችውን የምስክርነት ካሴት ገዝተ ነዋል» አለችኝ። «ታድያ አመንሻት» ስል ጠየቅኳት። «አዎ ያለ ጥር ጥር። ያንን የመሰለ ሥልጣን፤ የትምህርት ደረጃ ያላት፤ ያንን ከመ ሰለ ታላቅ ቤተሰብ የተወለደች ሴት እንዴት በውሽት ታሪክ ራስዋን ለመከራ አሳልፋ ትሰጣለች ብለሽ ነው። ያየችው ነገር እውነት ካል ሆነ በቀር» አለችኝ።

አምላክ ሆይ ክብር ምስጋና ይገባህ። ይህንን መስማት ብቻ ለእኔ በቂዬ ነው። የኔን ጽድቅ ሳይሆን፤ መጠን የሌለውን ክብርህን በእኔ ለመግለጥ ወድደህ ስለ መረጥክኝ አመሰግንሃለሁ። ዛሬም ዘወት ርም በእስትንፋሴ ቁጥር ልክ አመሰግንሃለሁ። አብረን ወደ እርሷ ቤት ገባንና የምስክርነቱን ቴፕ አዳመጥነው። ነገሩን ለመጀመርያ ጊዜ የሰማሁ ሰው መስልኩ። እኔ ግን እያንዳንዱን ነገር በዓይነ ገሊ ናየ እመለክታት ነበር።

ሲያልቅ «ፖሊስ እስክንድርያ ከተማ መሆንዋን ደርሶበት እየፈ

34. ፊልጵ.4፡7

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ለጋት ነው አሉ» አለችኝ።

አሃ! እስክንድርያን ለቅቄ የሆነ ቦታ መሄድ አለብኝ ማለት ነው። ይሁን እንጂ የሚረዳኝ ሰው እስካገኝ ድረስ መጠበቅ ነበረብኝ። ከሁለት ቀናት በኋላ የማምነው አንድ ጓደኛዬ ሊጎበኘኝ መጣ። ሲያየኝ ዓይኑን ተጠራጠረው። «አንቺ በእኛትሽ ቤት ለልጆችሽ ስልክ እንድትደውይ ያደረገው ያለሽበትን ቦታ ለመለየት ሲል የመንግሥት የደገንነት ኃይል ነውኩ። እናም የስልኩን ባለቤት ስም እና አድራሻ ሲያገኙ በእኩል ሌሊት ፖሊስ አካባቢውን ከብቦ መመንገር ጀመር። አንቺን በቦታው ሲያጡሽ ያገኙትን ሁሉ አሠሩ። ያለ ርገራኔ ሁሉንም መግረፍና ማሰቃየት ጀመሩ። በዚህ ምክንያት የቀስ ቡትሮስ ወንድም መከራውን መቋቋም ስላልቻለ አንቺን አሳልፎ ለመስጠት አሰበ። ወደ ማር ሚና ገዳም በመጓዝ አንቺን አምጥቶ ሊሰጣቸው ተስማማ። አንቺን ያሳፈረበት መኪና በሚክ ታተሉት ሁለት የደገንነት መኪናች ታጅቦ ነበር። አባ ብሶይ ገዳም እንደ ደረሳችሁ ስትቆሙ አልፏችሁ ሄዱና ጠበቋችሁ።

ልክ የልጁ መኪና በዋናው መንገድ ላይ መጓዝ ሲጀምር ተከተሉትና አብረውት ሄዱ። አንቺና ልጅሽ መኪናው ውስጥ ያላችሁ መስላቸው ነበር። የካይሮ መግቢያ ኬላ እስኪደርስ ድረስ ተከተሉት። ለአንድ ሰዓት ተኩል ያህል ከአንቺ ርቀው ከነዱ በኋላ ነበር በመኪናው ውስጥ ያለመኖርሽን የተረዱት።

የመንግሥት ደገንነቶች መንገዱን ሁሉ ዘግተው ወደ ካይሮ የሚገቡ መኪናችን ሁሉ መፈተሽ ጀመሩ። በፍተሻ እንዳላገኙሽ ሲያወቁ ወደ አባ ብሶይ ገዳም እርሻ ተመለሱና ፍለጋቸውን አጧጧፉት። በዚያ ሲያጡሽ ደግሞ ከፖሊስ ልታመልጥ ስትሸሽ ተገደለች ብለው አስወሩ ማለት ነው። አብሮሽ የነበረው ያ ልጅም በእሥር ቤት በመሰቃየት ላይ ይገኛል።»

ሳሚር አፓርትመንት እንድታገኝ ረድተሃታል ተብሎ ታሥሯል። ያንቺን የምስክርነት ቴፕ ሲያባዛ የተገኘ አንድ ሰውም እንዲሁ ታሥሯል። ያንቺ ሴት ልጅ ጸሐፊው ሆና ትሠራ ስለነበር እና አንቺንም በገንዘብ ስለረዳሽ ኢንጂነር ራሽድም ታሥሯል። ሁሉም ክርስትናን በመስበክ እስልምናን እንድትቀይሩ አድርገዋል በሚል ወንጀል ተከሰሰዋል³⁵። አሁን ከእኛቸው እንዳመለጥሽ ስላወቁ በእስክንድርያ ከተማ፣ በካይሮ እንዲሁም በመግቢያና መውጫ በሮች መንገድ እየዘጉ ፍተሻቸውን አጠናክረዋል» አለና የራሴን ታሪክ አጫወተኝ።

35. በእስልምና ሀገሮች እስላምን ሰብኮ ክርስቲያን ማድረግ በወንጀል ያስቀጣል።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

እስክንድርያን ለቅቄ ካይሮ ለመግባት ወሰንኩ። ሁሉንም ለእኔ እንደሚሆን አድርገህ የምታከናውን አንተ ነህ። አንዷ ጓደኛዬ በእርሷ አፓርትመንት እንድቀይረኝ ጋበዘችኝ። ዕቃዬን ሰብስቤ ወደ ካይሮ አመራሁ።

የእስክንድርያ መውጫ መንገድ ለፍተሻ ተዘግቷል። ከከተማው የሚወጡትን መኪናች ሁሉ የደገንነት ኃይሎች እያስቆሙ ይፈትሻሉ። የኛ ተራ ደረሰና ኬላው ላይ ቆምን። አንዱ ፈታሽ ዝቅ ብሎ እንኳን በመኪናው ውስጥ ምን እንዳለ ሳያይ «እለፉ» አለን። መንገዳችንን እየመራህ ከፈታችን አንተ ከሄድክ ማን ሊያስቆመን ይችላል?

ካይሮ ደረስንና ወደ ሄልዮፖሊስ³⁶ አመራን። የምንሄድ በት ቤት በኩዝሃ አካባቢ ከሚገኘው የፖሊስ ጣቢያ አጠገብ ነበር። እዚያ ሁሉም ያውቁኛል። ስለሆነም መስኮቴን መክፈት፣ ከቤቴ ወጣ ማለት፣ ትንሽ እንኳን ድምፅ ማሰማት፣ ሌላው ቀርቶ በር መክፈት እንኳን አልችልም ነበር። ምክንያቱም በዚያ አፓርትመንት ተከራይ መኖሩ መታወቅ የለበትምና።

በዚያ የሚገኙ ሁሉ ያ ቤት ባዶ መሆኑን እና ማንም በውስጡ እንደሌለበት ነው የሚያውቁት።

36. ሄልዮፖሊስ በሰሜን ካይሮ የሚገኝ ከፍለ ከተማ ነው።

ምዕራፍ ሰባት ስደት

ቀናቱ ቀርፈው እያሉ ነበር የሚያዘገቡት። ከባድ የሆነ ጭንቀት ተጫጭኖቻል። ታላቋ ልጅ አብራኝ አለች። አብረን ከግብጽ ለመውጣት ወስነናል። በዚያ ቤት ውስጥ እያንዳንዱን ቀን በረሃብ ነበር ያሳለፍነው። እንዲያም ተርቦን እንኳን ከዚያ ቤት መውጣት አንችልም ነበር። በዚያ የተደበቅንበትን መጋረጃ መግለጥ አደጋ ነው። አንድ ሰው ማታ መጥቶ ምግብ እስኪጠጥን በትዕግሥት መጠበቅ ነበረብን። አንዳንዴ ምግብ የሚያመጣልን ሰው ለሁለት ቀናት ያህል ለሥራ ወደ ሌላ ቦታ ይሄዳል። እኛም ረሃቡን ችለን እርሱን መጠበቅ ግዴታችን ነበር። በዚያ ቦታ ከትዕግሥት በቀር ምንም ነገር ማድረግ አንችልም ነበር። በዚህ መልኩ ዐርባ ቀናት አለፉ። ምናልባት ለሠራሁት ኃጢአት እግዚአብሔር እየቀጣኝ ይሆናል ብዬ አሰብኩ። ጌታ የሚወደውን ይቀጣልና።³⁷

«ጌታ ሆይ ይቅር በለኝ። በማወቅም ሆነ ባለማወቅ በድዩህ ይሆናልና፤ ደግሞስ እንዲህ ያለውን መከራ እስከመቼ ነው የምሸክ መው» እያልኩ እጸልይ ነበር። እሥር ቤት ያለሁ ያህል ነበር የሚሰማኝ። በዚህ መካከል አንዱ ዳደኛዬ ከሀገር ለመውጣት የሚያስችሉ ሁለት ፓስፖርቶች ሊያገኛልኝ እንደሚችል ቃል ገባልኝ። እኔም እግዚአብሔርን «በዚህ ሁኔታ መቀጠል አልችልምና እባክህን ርዳኝ» ብዬ ለመንኩት። የእግዚአብሔርም ድምፅ «ከመጀመርያው ጀምሮ የነገርኩሽን አላስተዋልሽምን፤ ወደ እኔ ተመልከኝ፤ አያሌ ጊዜ ከመከራ አውጥቼሻለሁ፤ አንቺ ግን አሁንም ትፈራይለሽ፤ ፈራሽ በስባሽ በሆኑ ሰዎችም ትተማመኛለሽ፤ አሁንም ተነሽና ውጭ፤ እኔ ላንቺ ፓስፖርትሽን አዘጋጅልሻለሁ። በአዲስ ስምም ወደ ውጭ ትወጫለሽ» አለኝ። «ይህ ሰውኮ ከጊዜ በፊት ቃል ገብቶልሽ የነበረ ሰው ነው። ነገር ግን የምስክርነትሽ ካሴት በሰፊው ሲሠራጭና ነገሩ ከቁጥጥር ውጭ ሲሆን ፈራና ካንቺ ራቀ። አሁንም ይህንን ሥራ እንዲሠራልሽ ኃይል እና ጽንዕት እሰጠዋለሁ። አይዞሽ አትፍሪ፤ ሰላሚ ካንቺ ጋር ነው።» አለኝ።

ጌታ ሆይ ይቅር በለኝ። ደካማ ነኝና። ድካሜን አበርትተህ ኃይ

37. ዕብራ. 12፥6
86

ልህን አድለኝ። በነጋታው የእግዚአብሔርን ጋሻ እና መከታነት ተማምኜ ከቤቴ ወጣሁ። ለዚያ ዳደኛዬ ስደውልለት «ትናንት እያሰብኩሽ ነበር። እኔና ቤተሰቤ ባንቺ ጉዳይ ላይ ተወያየንና በጉዳዩ ጸላይ ንበት። በመጨረሻም ሁለት የመታወቂያ ካርዶች ላንቺና ለልጄሽ ለማውጣት ወሰንን። እባክሽን ያንቺን እና የልጅሽን ፎቶግራፎች ላኪልኝ። በተቻለ መጠን በፎቶአችሁ ላይ ራሳችሁን ቀየር ለማድረግ ሞክሩ። ደግሞም አፍጥኝው» አለኝ።

ይህንን ስሰማ በደስታ ልዘልል ምንም አልቀረልኝም ነበር። ጌታ ሆይ ትናንት አንተ በነገርክኝ ሰዓት መታወቂያውን ሊያወጡልኝ ተስማሙ ማለት ነው፤ የመታወቂያ ካርድ ስለ አንድ ሰው ማንነት፤ ሃይማኖት፤ ሞያ፤ የምርጫ ክልል፤ የልደት ቀንና ቦታ፤ ዕድሜ፤ ክብደት እና ቁመት ወዘተ የሚይዝ ነው። ከዚህም በላይ ደግሞ የባለ መታወቂያውን ፎቶግራፍ ይይዛል። አንተ ባታጸናቸው ፍሮ እንዴት ችግሩን እያወቁ ሊያወጡልኝ ይወስኑ ነበር? አመሰግንህ ዘንድ እግርህ ሥር እደፋለሁ። እነሆ ድምፅህን ሰማሁት፤ እንዲሁም አልከኝ «አይዞሽ ኃይልና ጽናትን እኔ እሰጠዋለሁ፤ እርሱም ላንቺ እና ለልጅሽ ገና ፓስፖርቱን ጨምሮ ያወጣል»።

ይህንን ሰው ለማግኘት የተቀጣጠርንበት ቦታ ሄድኩ። የሚኖረው ከካይሮ ሰባ ኪሎ ሜትር ርቆ በሚገኝ ከተማ ነው። እዚያ ስደርስ ክርስቲያናዊ በሆነ አቀባበል ተቀበለኝ። ወለም ዘለም የማያወቅ ሰው ሆኖ አገኘሁት። የሁለታችንን ፎቶ ግራፎች ሰጠሁትና በሁለት ቀናት ውስጥ መታወቂያውን ሊሰጠኝ ቃል ገባልኝ። ከዚያም ወደ ካይሮ ተመለስኩ። እንዴት ነገሮች ሁሉ በአንድ አፍታ ተለዋወጡ። በካይሮ ነጻናዎች ላይ ያለ ፍርሃት እጓዝ ነበር። የምጠቀመውም የሕዝብ ማመላለሻ ትራንስፖርት ነበር። ፍርሃት ከእኔ ርቋል። የእግዚአብሔርም ሰላም በውስጤ ነግሃለል።

ነገሮችን በጉጉት ነበር የምጠብቃቸው። አዲሱን መታወቂያ የማገኛበትን ቀንና ሰዓት መቁጠር ጀመርኩ። አይቀርምና ቀኑ ደረሰ፤ ከዚያም ሰውዬው ወዳለበት ቦታ አመራን። ሰውዬው ቃሉን አክብሮ ሁሉንም መታወቂያዎች እጄ ላይ አስረከበኝ። እግዚአብሔር ካዘዘ ማን እምቢ ይላል! እግዚአብሔርን አመሰግንኩት። ያ ዳደኛዬ «ወደ ውጭ መሄድ ትፈልጊያለሽ?» ሲል ጠየቀኝ። «አዎን ወደ ውጭ ለመውጣት አስባለሁ፤ ግን ይህንን ለምን ጠየቅክኝ?» ብዬ መልኼ ጠየቅኩት። «ላንቺና ለልጅሽ ሁለት ፓስፖርቶችን ለማግኘት አስቤያለሁ፤ ነገር ግን ከሌላ ከተማ ነው። ትሰማሚያለሽ?» ሲል ጠየቀኝ። «እስማማለሁ እንጂ» አልኩት። «አስፈላጊ ቅጽ ቅጾችን ሞልቼ ለመጨረስ አንድ አሥር ቀን ያህል ስጭኝ» አለኝ። እኔም አመሰግንኩት።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ወደ ቤቴ ስመለስ ልቤን ወደ አምላኬ አነሣሁ። «ጌታ ሆይ አመሰግንሃለሁ። አንተን ብቻ አመሰግናለሁ። በሕይወቴ ዘመን ሁሉ አንተ ለቃልህ ታማኝ ነህ። አንተ ሁሉን በእጅህ ታደርጋለህ። ለእኛ ካንተ ሌላ የሚያስፈልገን ነገር የለም። ራሳቸውን ላንተ ያስረከቡ ሰዎች ብቻ ናቸው አንተ የሰዎችን ሕይወት በሚገባ የምትመራ መሆኑን የሚያውቁት። ሁሉንም በበረከት ስትጎበኝ አንተ ፈጣን ነህ። ትናንት ሲፈራኝ እና ሲሸሸኝ የነበረውን ሰው በደቂቃዎች ውስጥ ለወጥከውና ለእኔ መታወቂያ ከማውጣትም አልፎ ፓስፖርት እንዳ ገኝ የሚተጋልኝ ሰው ሆኑ።»

ወደ ቤቴ ተመለስኩና ወደ እስክንድርያ ለመሄድ ወሰንኩ። የግል ትራንስፖርት አያስፈልገኝም። ግሬይሃውንድ በተባለው የሕዝብ አውቶቡስ ተሳፈርን። አምላኬ ሆይ አንተ ከፊቴ ቀድመህ መንገዱን እየመራሽኝ ነበር። የምሄደው ካንተ ጳላ ጳላ ነው። ሰላምና ደስታ፣ ጥበቃ እና ክብካቤ ካንተ ዘንድ ናቸው።

እስክንድርያ ከተማ በባሕሩ ዳር ወደሚገኘው እና ጸጥ ወዳለው አፓርትመንት ጉዞ ጀመርን። ወቅቱ ታኅሳስ በመሆኑ አየሩ ቀዝቃዛ ነው። በአካባቢው ማንም አልነበረም። አንተ ግን በልቤ እና በነፍሴ ውስጥ አብረህኝ ነበርኩ።

ዐሥር ቀናት አለፉ። መቼም ፓስፖርቱ አሁን ተዘጋጅቶ ማለት አለበት። የሚያወጣልንን ሰው ለማግኘት ሄድኩ። በሕገ መሠረት በሁለት ምስክሮች አስመስክሮ ፓስፖርቱን አዘጋጅቶ መበቀኝ። አብረን ፓስፖርቱን ለመቀበል ወደሌላው ከተማ ተጓዥን። ፓስፖርቱን ጨርሰው ማጎተም አድርገው ሰጡን። እግዚአብሔር ሆይ አንተ መጋቢ፣ አንተም ወሳኝ ነህ። እንዴት ሊሆን ይችላል ብሎ መደነቅ አያስፈልገኝም። ይህ የአንተ ተአምር ነውና። ለስምህ ክብር ምስጋና ይሁን።

አዲሱን መታወቂያ እና ፓስፖርት ይዘን ወደ እስክንድርያ ተመለስን። አሁን ጥያቄው የመግቢያውን ቪዛ እንዴት እናገኘዋለን የሚለው ነበር። ደግሞስ ለቪዛ ማመልከት ያለብን የትኛው ሀገር ነው? እያልኩ አስብ ነበር። ካይሮ ውስጥ በቆየሁባቸው ሃምሳ ቀናት አንዱን ቀን ወደ ቤተ ክርስቲያን ሄድኩ። እዚያ አንድ ካህን አገኘሁ።

ቤታቸው ጋበዙኝና ሄድኩ። «ለመንግሥት ደኅንነት እጅሽን መስጠት አለብሽ፤ በሽሽት መኖር የለብሽም፤ ባንቺ የተነሣ በእሥር የሚሰቃዩ ብዙ ሰዎች አሉ» ሲሉ መከፋኝ። እኔም ረጋ ብዬ «ይህ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው፤ እኔ ምንም ማድረግ አልችልም» አልኳቸው። «አንቺን ለመያዝ ባለመቻላቸው መናደዳቸውን ታውቂ

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ያለሽ? በዚህ ምክንያትም አንቺን የሚያውቅሽንም ሆነ ካሴቱን የያዘውን ሁሉ ከመያዝ አይመለሱም» በማለት ይበልጥ ሊያስፈራሩኝ ሞከሩ። «በእጃቸው እንደማልወድቅ እግዚአብሔር ቃል ገብተልኛል። እኔ የተላከሁበት ሌላ ተልዕኮ አለኝ፤ እርሱ ሁሉን ላንቺ አዘጋጃለሁና አትፍሪ ብሎኛል» አልኳቸው።

የምቀልድ ስለመሰላቸው የለበጣ ፈገግታ አሳዩኝና «እኔ ግን በቀሎ እጅሽን ብትሰጭ ሁኔታው የተሻለ ይሆንልኛል ብዬ እመክርሻለሁ» አሉኝ። እኔም «ምናልባት ቢይዙኝና ቢደበድቡኝ ያን ጊዜ በመከራው ተገፋፍቼ በገንዘብ የሚረዱኝንና ያስጠለሉኝን ሰዎች ስም እነግራቸው ይሆናል» አልኳቸው። ልክ ይህንን ስናገር ደነገጡና «በጭራሽ የአንዱንም ስም መንገር የለብሽም፤ ማንኛውም ሰው አንቺ ባለ ጥሩ ደረጃና ባለ ጥሩ ደመወዝ እንደነበርሽ ያውቃል። ካጠራቀ ምክት ገንዘብና ከመኪናዬ ሽያጭ ነው የተጠቀምኩት ማለት ነው ያለብሽ» አሉኝ።

«አዲስ መታወቂያ እና አዲስ ፓስፖርት እንደምናገኝና ከሀገር የምንወጣበትንም መንገድ እንዳመቻቸልን እግዚአብሔር ነግሮኛል» ስላቸው «ያንን ማድረግ ከቻልሽማ ወደ አንዱ የአውሮፓ ሀገር የመግቢያ ቪዛ አገኛልሽ ነበር» አሉኝ። እጃቸውን ስሜ ከዚያ ቤት ወጣሁ።

«ወደ አንዱ የአውሮፓ ሀገር የመግቢያ ቪዛ አገኛልሻለሁ» ያሉኝን ነገር ሳስበው ኅሊናዬን መታኝና መልሼ ደወልኩላቸው። ከዚያም ፓስፖርቱን ልሰጣቸው ተቀጣጠርን። «አቤቱ ጌታ ሆይ ሰማይና ምድር ያልፋል፣ ቃልህ ግን አያልፍም፤ አላቋርጥም ስላንተ እናገራለሁ፤ ዐውጃለሁ፤ ቃልህ የማይታበል መሆኑን እኔው ራሴ ደርሶልኝ አይቼዋለሁና። እንዳውቅህ፤ እንድወድህና በአንተ ልቡናዬን ሁሉ እንዳሳርፍ አድርገህኛልና አመሰግንሃለሁ።

ካወቅኩበት ጊዜ በፊት ላውቅህ እፈልግ ነበር። አንተ ግን ሁሉን የምታደርግበት የራስህ ጊዜ አለህ። አንተ ምንጊዜም ትክክለኛውን ጊዜ ትመርጣለህ።

በነጋታው የግሬይሃውንድን አውቶቡስ ይዘን ወደ ካይሮ አመራን። የሚገርመው ነገር ፍተሻው በየኬላዎቹ ላይ ተጧጡኋል። ነገር ግን ፖሊሶቹ የሚፈትሹት የግል መኪናችን ብቻ ነበር። መቼም ደፍሬ በአውቶቡስ የምሄድ አይመስላቸውም። አሁንም ፈርቼ የምሸሽ፣ የምደበቅ መስሏቸዋል። ወይም ራሴን በመኪና የዕቃ መጫኛ ውስጥ ሠውሬ ለማለፍ የምጥር አድርገው ይገምታሉ።

ለምን? ምክንያቱም አንተን አያውቁማ!

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወምናል³⁸ የሚለውን አልተረዱማ! የቃሉንም ትርጉም ፈጽሞ አያውቁትም። እኔ ግን በአንተ ፈቃድ ዐወቅኩት። ኖርኩብትም። ድምጺንም ከፍ አድርጌ «እግዚአብሔርን ቸር እንደሆነ ቅመሱ፣ እይም³⁹» ለማለት ይዳዳኛል።

ካይሮ ውስጥ በጠራራ ፀሐይ ቤተ ክርስቲያን እሄዳለሁ። ከጓደኞቼ ጋር እገናኛለሁ። ማንም ግን አያየኝም ነበር። በመጨረሻም ለካህን ፓስፖርቶቻችንን ሰጥቻቸው ወደ እስክንድርያ ተመለስኩ። ታክ ሲው ሰባት ሰዎች እስኪሞላሉት ጠበቀና ተንቀሳቀሰ። እኔና ልጄ ከፊት ከሾፊፋ አጠገብ ነበር የተቀመጥነው። የተወሰነ መንገድ ከተጓዥን በኋላ በአንዱ የፍተሻ ኪላ ደረስንና ቆምን። ፈታሹ በፍን ከፈተና ከኋላ ያሉትን ብቻ አየት አድርጎ እጁን በማወዛወዝ እለፋ አለ። የሰው ዘር ሁሉ ተስፋ ለሆነው ለመድኃኔዓለም ክብር ምስጋና ይሁን።

1990 ዓም ገባ። ባለፉት ጊዜያት ላደረግክልኝ ሁሉ በፊትህ ቆሜ ምስጋና አቀረብኩ። 1989 ዓም የሆነውን ሁሉ እንደ ፊልም በገሊናዬ አየው ነበር። እንዴት ያለ የውጣ ውረድ ዘመን ነበር። ነገር ግን በነገሮች ሁሉ ያንተ ከንድ ይጠብቀኝ፣ ያድነኝም ነበር። ስምህ ቅዱስ ነው⁴⁰፤ ካንተ ጋር እና ላንተ ካልሆኑ የእኔ የሕልውናዬ ዕለታት ምን ዋጋ አላቸው። አንተን ለማዬት እጓጓ ነበር። በዚህ ዓለም የተቆረጠልኝ ዘመኔ የሚያልቀው መቼ ይሆን? እኔ ለዚህ ዓለም እንግዳ ነኝና⁴¹።

«ጌታ ሆይ ወደ አንተ ውሰደኝ። እናት የምታጠባውን ልጅ እንደምትከባከብ ሁሉ የሚከባከብኝ ማነው⁴²? ለትኩት የሚሆነውን ገንዘብ ከየት ይሆን የማገኘው? ፎቶዬ በመላዋ ግብጽ ተለጥፏል። ታዲያ እንዴት ይሆን በአውሮፕላን ተሳፍሪ የምጓዘው። ስሜስ አዲስ ስም ነው። ፎቶዬን ግን ማንም ሊለውጠው አይችልም። ታዲያ የአውሮፕላን ማረፊያውን ፍተሻ እንዴት ይሆን የማልፈው? እርግጥ ነው ለእኔ የማይቻል ለአንተ ይቻላል⁴³። ተስፋዬ አንተ ነህ፣ ጭንቀቴንም ሁሉ በእግርህ ሥር አራግጤያለሁ።» እንዲህ እያልኩ በልቤ ስቃትት «አትፍሪ፤ ወደ እኔም ተመልከቼ፤» የሚል ድምፅህን ሰማሁ። ያን ጊዜ ውስጤ ተረጋጋ። አንተ ምንጊዜም ታጽናኛለህ፣ ታበረታቻለህም።

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በዚያ ሌሊት እግዚአብሔር ትኩቶቼን ሲሰጠኝ በራእይ አየሁ። ስነቃ በእግዚአብሔር ፊት ለምስጋና ቆምኩ። አመሰግንሃለሁ፣ አክብር ሃለሁ፣ አወድስህማለሁ፣ ደግሞም ለድካሜ ይቅርታን ካንተ አለም ናለሁ።

ቀናቱ አለፉ። ቪዛውን የምቀበልበት ቀን ደረሰ። ያንን የተለመደውን ግሬይሃውንድ አውቶቡስ ይገድ ወደ ካይሮ ሄድኩኝ። እንደተለመደው የመንግሥት የጸጥታ ኃይሎች መንገዱን ዘግተው ይፈትሻሉ። ማንም ግን ሊያየኝ አልቻለም። ቪዛውን አገኘሁ። ካህኑ «3000 ጋውንድ አዘጋጅቼልሻለሁ። ገንዘቡ ያስፈልግሻል ብዬ አምናለሁ። እንደዚሁም ለጉዞሽ እንዲሆንሽ 1000 ዶላር ተዘጋጅቶልሻል» አሉኝ። እኔም 3000ውን ጋውንድ አልወስድም። በሰማይ ያለው አባቴ ትኩቱን ሲሰጠኝ አይቻለሁና እባክዎን ትኩቱን ይግዙልኝ» አልኳቸው። እርሳቸውም በዚህ ተስማሙ። እኛም አመስግነን ወደ እስክንድርያ አመራን።

በሕዝብ ማመላለሻ ትራንስፖርት ፊት ለፊት ተቀምጠን ነበር የተመለስነው። ፍተሻው ቀጥሏል። አያዩንም እንጂ ይፈልጉናል። ውስጤን አረጋግተህ ፍርሃተን አውጥተህ የጣልክልኝ አምላክ ምስጋና ይግባህ።

ወደ እስክንድርያ ከመመለሴ በፊት አንድ ጓደኛዬን ለማግኘት ፈልጌ ነበር። እርሷ እግዚአብሔር ልቡናዋን ብርሃን ያደረገላት ጥሩ ክርስቲያን ነበረች። ብዙዎች ፈርተው በራቁኝ ጊዜ ልቧን እና በርዋን የከፈተችልኝ ሰው ናት። ከአንድ ወር በላይ ለሆነ ጊዜ ከጎኔ ሳትለይ በቤቴ አስጠልላኛለች። በፍቅር ስለተከባከበችኝ እናቴ ትመስለኛለች። ባልዋ እንደ ወንድሜ፤ ልጆቿ እንደ ልጆቼ ነበሩ። ልሂድና ልጠይቃት ይሆን? ብዬ እግዚአብሔርን ጠየቅኩት። እርሱም «ሂጂ ጠይቂያት። አትፍሪ» አለኝ። ከዚያም ወደ ቤቴ አመራሁ። ገና በሩቁ ስታየኝ ሮጣ መጥታ በፍቅር ተጠመጠመችብኝ። ከእርሷ ጋር አንድ ሰዓት ያህል ቆየሁ።

በጨዋታችን መካከል ወንድሟ «ምን እያሰብሽ ነው ታዲያ፤ ለምን ከካይሮ ውጭ በሚገኝ ሌላ አውሮፕላን ማረፊያ አትጠቀሚያም። ደግሞም ሌላ የትራንስፖርት መንገድ ተጠቅመሽ ወደ አውሮፕላን ማረፊያው ሂጅ እንጂ በቀጥታ ወደ መዳረሻሽ አትብረሪ» ሲል የሚገርም ሃሳብ ለገሰኝ። ይህ የእግዚአብሔር መልእክት መሆን አለበት። ወደዚህ ቤት ለመምጣት ያለ ምክንያት ልቤን አላነሣሣኝ ሽውም፤ የመንገዴን ነገር ልታመለክተኝ ነው ማለት ነው።

እንዴት ታላቅ ነህ፤ እንዴትስ ድንቅ ነህ፤ ልቤ እና ነፍሴ ፍቅ

38. ሮሜ.8:31
39. መዝ.33:8
40. ሉቃ.1:50
41. ዕብራ.11:13፤መዝ.38:12
42. እሳ.66:10-13
43. ሉቃ.1:37

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ርህን ለዓለም ያውጃል። ሃሳቤ እና ኅሊናዬ ባንተ ታድሰዋል። ሰው ሁሉ ያንተ ጥበቃ ከሚታሰበው እና ከሚጠበቀው በላይ መሆኖቸውን ያውቅ ይሆን?

ሃሳብ ሁሉ አይደርስብህም። የሰማይ ወርቆች፣ የባሕር ዓሞችን፣ ሌላው ቀርቶ የምድር ትላትልን ሳይጠይቁህ የምትመግባቸው አንተ ነህ። ታዲያ ዘመናቸውን እና ሕይወታቸውን ሙሉ ላንተ ያስረከቡህን ልጆችህንም እንዴት አትመግባቸውም? ምንጊዜም ከእኔ አለመለየትህን እንድረዳ ታደርጋለህ፤ ጠፍቼ የነበርኩት ልጅህ እኔ እንደሆንኩ ይሰማኛል። አንተ በፍቅርህ፣ በቸርነትህ እና በደግነትህ አጥለቅልቀህኛል።

እስከንድርያ እስከንደርስ ድረስ የጓደኛዬ ወንድም የመከረኝ ምክር በኅሊናዬ ይመላለስ ነበር። ይህንን የመሰለ መንገድ ያዘጋጀልኝን እግዚአብሔርን አመሰግንኩት። ከሁለት ቀናት በኋላ ካህኑ ደወሉልኝና «ነገ ፊቃዎችሽን ሁሉ ይዘሽ ነይ። ሁሉም ነገር ተዘጋጅቶልሻል» ብለው አበሙኑኝ። በአካል ስንገናኝ ደግሞ «ከካይሮ አውሮፕላን ማረፊያ ለመነሣት እንዳልፈለግሽና ከሌላ አውሮፕላን ማረፊያ ለመሣፈር ማሰብሽን የሆነ ነገር በጆሮዬ ሽው አለኝ። ስለዚህም ጉዞውን ከፋፍለን እናቀናጀው ማለት ነው። ወደ ጉዞሽ መጨረሻ በሌላ ሀገር በኩል ተሸጋግረሽ ብትሄጅ ይመረጣል» በማለት የሚደነቅ ነገር ነገሩኝ።

ይህንን ነገር በድጋሚ ስለማው የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን አረጋግጥኩ። አንተ ለእኔ ከራሴ በላይ ትቀርበኛለህ። እኔ ያለሁት ባንተ ነው። የወይኑ ቅርንጫፍ ነኝና። ሁላችንን የክርስቶስ አካል አይደለንምን?⁴⁴ ጌታ ሆይ ያንተ ጥበቃ እንዴት ምቹ ነው፤ አንተ ሁላችንንም ትመግባለህ። በነገር ሁሉም ትመራናለህ። ከተቀደሱት እጆችህ ትኬቱን ተቀብያለሁ፤

ከጸለይን በኋላ ከካህኑ ዘንድ የመሰነባበቻ ግብዣ ተጋባዝን፤ ካይሮንም ተሰናበትኳት። ካይሮን ካሁን በኋላ ደግሜ የማያት አይመስለኝም።

ሀገሬን እጅግ በጣም እወድድ ነበር። በርሷ ውስጥ መኖርም እጅግ ደስ ይለኝ ነበር። ነገር ግን እንዳንተ ፈቃድ እንጂ እንደ እኔ ፈቃድ አይሁን። መከራ በከበባኝ ቁጥር ስንት ጊዜ ወደ አንተ ጮሁኩ? ሕዝብህን እስራኤልን ከግብጽ አውጥተህ እንደመራሃቸው፣ እኔን እና ልጆንም ምራጥ። በቀጣዩ ሰንበትም ወደ መጨረሻው መዳረሻዬ በባቡር አመራሁ።

44. 1ኛቆሮ.12፥27

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

በአውሮፕላን ወደምንሳፈርበት ከተማ ደረስን። እዚያም ጥቂት ቀናትን አሳለፍን። ቀናቱ በፍጥነት ነበር የሚጓዙት። በእግዚአብሔር ፊት ቆሚ ሙሴ የጸለዎትን ጸሎት ጸለይኩ። «አንተ ከኛ ጋር ካልወጣህስ ከዚህ አታውግግ።» ያን ጊዜ እግዚአብሔር «አትፍሪ፤ ርምጃሽን ሁሉ እጠብቃለሁና» ሲል በፍጥነት መለሰልኝ። እኔም «አቤቱ ወደ ጸጥታው ወደብ ምራኝ» አልኩት።

አውሮፕላን ማረፊያው በሰዓቱ ነበር የደረሰነው። ከልጄ ጋር ተያይዘን ፓስፖርት ወደሚመረመርበት ቢሮ ገባን። በሃሳብ ብዛት ራሴን ልስት ትንሽ ነበር የቀረኝ። «አቤቱ የቀረኝኝን ይህችን ወሳኝና ከባድ ሰዓት እባክህን ርዳኝ» ብዬ እየጸለይኩ ነበር። በፓስፖርት ፈቃድ የደገንነት ሹም ጠረጴዛ ላይ "ትፈለጋለሽ" ተብሎ ፎቶዬ ተለጥፏል። ሹሙ ፓስፖርቴን እና ትኬቴን ተቀብለና ካገለበጠው በኋላ ለምን እንደምወጣ ጠየቀኝ። ለሕክምና እንደምሄድና እዚያ ዘመዶቼ ስላሉ ከእነርሱ ጋር እንደምሰነብት እንደ ቀልድ አድርጌ ነገርኩት። እርሱም የመውጫ ሺዛውን መታና መሄድ ትችያለሽ ብሎ አሰናበተኝ። ልጄ ከኔ በኋላ ቆማለች። የርሷም ሺዛ ተመታላትና ወደ መሣፈሪያው ቦታ አመራን። እየሆነ ያለው ነገር ሁሉ ማመን የምችለው ነገር አይደለም።

ከደቂቃዎች በኋላ ስሜን በማይክራፎን ጠፋና ፓስፖርቴን ይገድ እንድመጣ ተናገሩ። ልቤ በኃይል ሲመታ በዙርያዬ ካሉት ድምፆች ሁሉ እርሱ ብቻ የሚሰማ ይመስል ነበር። መቆም ተዛነኝና ተቀመጥኩ። ያን ጊዜ በልብናዬ ወደ እግዚአብሔር ጮኼ «ጌታ ሆይ ቃል ገብተህልኝ ነበር። በእነዚህ ጨካኝ ሰዎች እጅ እንደማልወድቅ ቃል ገብተህልኝ ነበር። አሁንም እንደቃልህ እንደሚሆን አምናለሁ» እያልኩ እጸልይ ነበር። ወዲያውም «በሰላም ትጓዣለሽና አትፍሪ» የሚለውን የጌታዬን ድምፅ ሰማሁት።

ከጥቂት ደቂቃ በኋላ ፓስፖርት መርማሪው ሹም ወደ እኛ መጥቶ ምንም ቃል ሳይናገር ፓስፖርቴን መለሰልኝ። ወደ አውሮፕላኑ እንድንሳፈር ስንጠራ ከደስታችን ብዛት እኔና ልጄ ዕቃችንን ረስተን ነበር የገባነው።

ለኛ በዚያ ወቅት ዋናው ነገር ከዚያ ሀገር መውጣታችን ነበር። አሁንም ስማችን በድጋሚ ተጠራ። ከድንጋጤዬ የተነሣ ተዘለፈ ለፍኩና መልስ መስጠት አቃተኝ። ልጄ የሆነውን ለማየት ወጣች። ለካ ረስተነው የነበረውን ዕቃችንን እንድንወስድ ኑሯል የጠፋን።

45. ዘጸ.33፥15

ከአክራሪ እስልምና ወደ ክርስትና

ጥቂት እና አስጨናቂ ደቂቃዎች አለፉ።

ከዚያም አውሮፕላኑ ተንቀሳቀሰ።

አኮባኮባና ተነሣ።

እናም እየራቀ.....እየራቀ.....

እየራቀ.....እየራቀሄደ።

† ተረጎመ †